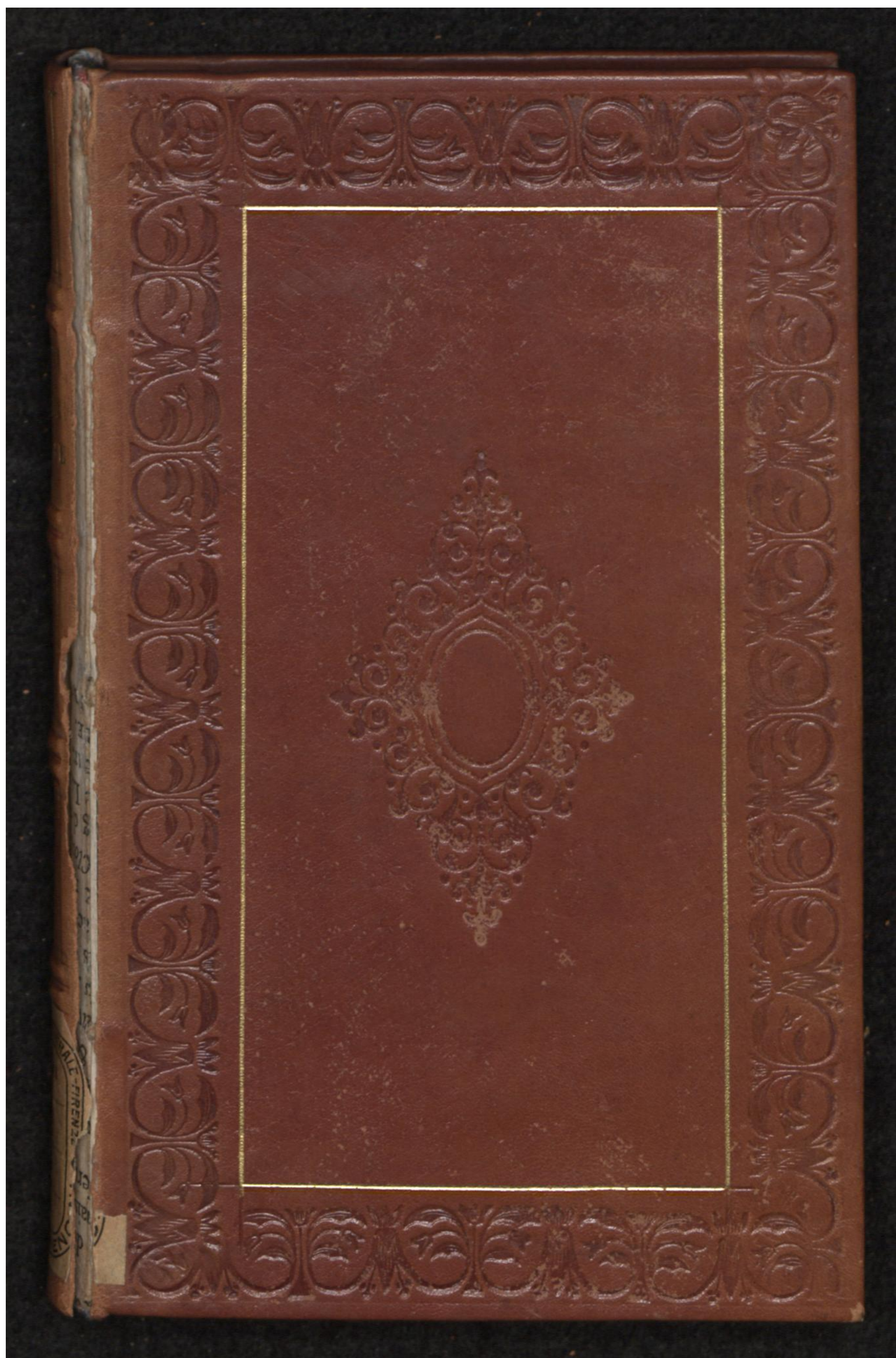
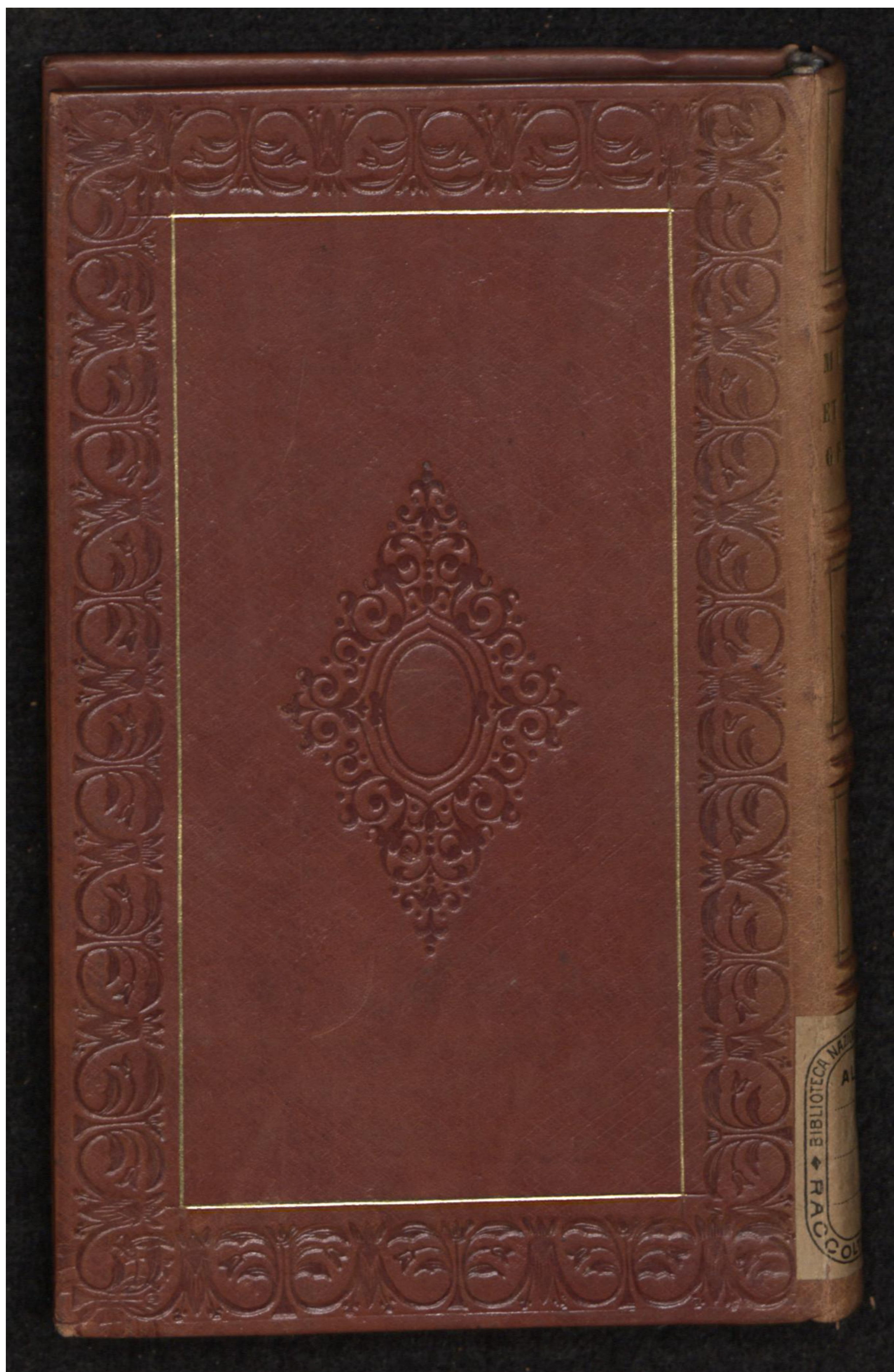

MUSAEI
ET ORPHE
GRAECE
NAZIONALE CENTRALE-FIRENZE
ALDINI
I
2
9

OTIVM
SINE LITERIS
MORS EST.
Seneca
Ex Libris Joannis Nencini
1874

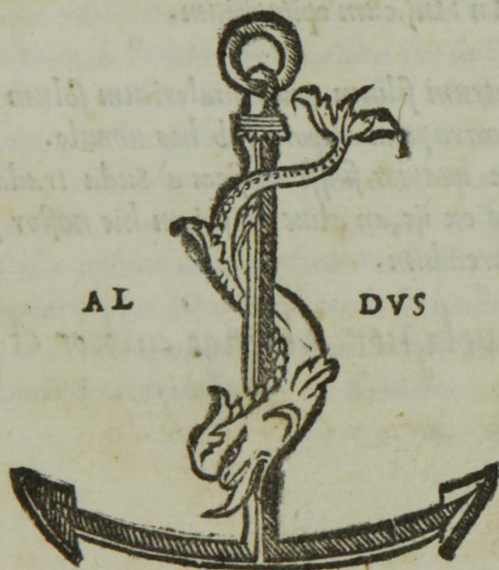

Gio Vencini

1861.

Μ ουσαίου ποιημάτιον τὰ καθ' Ἡρὼ
καὶ Λέανδρον.
Ὀ ρφέως ἀργοναυτικά.
Τ οῦ αὐτοῦ ὕμνοι.
Ὀ ρφέως περὶ λίθων.

*M usæi opusculum de Herone
& Leandro.
O rphei argonautica.
E iusdem hymni.
O rpheus de lapidibus.*

Εἰς μουσαῖον ἐπιτάφιον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὖδας
μουσαῖον φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

In Musæum epitaphium.

Eumolpi carum filium tenet phalericum solum
Musæum corruptum corpore sub hoc tumulo.

¶ Sed cum quatuor fuisse Musæos à Suda tradatur, unus'ne ex ijs, an alius quispiam hic noster fuerit, quærendum.

Musaeus Homero vetustior: at longè cultior et politior. Scalig.

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΙΣ ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μουσαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προοιμιάζειν τῷ τε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἑτέροις αὐτίκα δὴ ἐμοῦ ἐντυπησομένοις τῷ τε εἶναι αὐτὸν ἥδιστον ἅμα καὶ λογιώτατον καὶ μάλιστα ὡς ἂν εἰδῆτε τὰ παρὰ τούτου τῷ Οὐϊδίῳ δανεισθέντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐτὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡροῦς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλλήλους ἐπιστολαῖς, λαμβάνετ' οὖν τουτὶ τὸ βιβλίδιον, οὐ προῖκα μέντοι, δότε δὲ τὰ χρήματα, ἵν' ἔχω, καὶ αὐτὸς πορίζεσθαι ὑμῖν πάσας τὰς τῶν ἑλλήνων ἀρίστας βίβλους, καὶ ὄντως εἰδώσετε, δώσω. ὅτι οὐκ ἔχω ἐντυποῦν ἄνευ χρημάτων πολλῶν. πιστεύετε τοῖς οὐκ ἀκινδύνως ἐμπειραθεῖσι καὶ πάντων μάλιστα οὑτωσὶ λέγοντι Δημοσθένει, Δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων, οὐ μὴν φιλοχρημάτως ἔχων, μᾶλλον δὲ τοῖς τοιούτοις ἀπεχθανόμενος ταῦτά γε εἴρηκα, καίτοι χρημάτων ἄνευ οὐ δυνατὸν εὐπορεῖν ὧν ὑμεῖς μὲν ὑπερβαλόντως ἐφίεσθε, αὐτοὶ δὲ πολλῷ μόχθῳ καὶ δαπάνῃ, πεπονηκότες διατελοῦμεν. Ἔρρωσθε.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔην ἀνὰ σηκὸν, ἀγήνεον ἧχι θυηλὰς
Κυπρογενεῖ ἀείδοντες ἐπήσιον, αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὖλος ἔρως βάσταξε, διοϊστεῦσαι δὲ μεμηνὼς,
Ὀξέα δινδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυνεν ὀϊστὸν
Μητρὸς ἐπ' ἀρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάσθη
Ἤπατι Λειάνδροιο, κόρης φρένας αἶψα περήσας,
Ἀμφότεροι δ' ἐπόθουν, αὐτῷ πεφορημένοι οἴστρῳ,
Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων δὲ συνίστορα λύχνον
Λαθριδίων θήκαντο, σιδήρειον δὲ λελογχὼς,
Αἷμα, πολυπλάγκτης προὔδωκε ποθεῶντας ἀέλλαις.
Καί σφε φάους μὲν ἄμβροτεν, ἄμβροτε δὲ καὶ φιλοτήτων.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ φρένας ἀδρήστεια θεῶν ἕλε· δὴ γὰρ ἀοιδαῖς,
    Στεῦτο λαχεῖν ἄρης μοῦνος ἄποινα πόνων.
Τοῦτο κλύων νεμέσησ', ὅτ' ἑοῖς ἐπενήνοθεν ἔργοις
    Ἀχλὺς ἄδην, ἄρσας τ' οὐ χάδεν ὕβριν ἔρως.
Μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν· ὁ δ' ἐκλήϊζε ποθεώντων
    Οἶστρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
Αἰνείσθω δὲ μικρῆσιν ἐπιστέξας σελίδεσσιν,
    Ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν ἔρως.

MARCI MVSVRI CRETENSIS.

T emplum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
V eneri festinantes quotannis, at arcum
V afer amor gestabat, iaculariq; gestiens
A cute circunspectabat, amaramq; contorsit sagittam
M atris in sacerdotissam, properansq; inhæsit
E pati Leãdri, cũ puellæ præcordia statim trãsfodisset,
V triq; autem Cupidinis eodem perculsi furore,
S ui potiti sunt, nuptiarumq; consciam lucernam
C landestinarum posuere, ferreum autem illa sortita
S anguinem, multiuagis prodidit amantis procellis.
E t eos luce priuauit, priuauit etiam lusibus uenereis.

EIVSDEM IN MVSAEVM.

E tiam præcordia inuidia deorũ tetigit. nã carminibus
I actauit se consecutum Mars præmia laborum.
I d audiens indignatus est φ sua obumbrauerũt opa
T enebræ satis, Martisq; non tulit iniuriam amor.
M usæoq; mandauit. ille uero canebat amantium
F urorem decerpendi uirginitatis florem.
L audetur ergo paruis panxisse marginibus
Q uæ paruis ludens manibus patrauit Cupido.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ει πὲ θεὰ κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων.
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων.
καὶ γάμον ἀχλυόεντα τόν, οὐκ ἴδεν ἄφθιτος Ἠώς.
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ὅπῃ γάμος ἔννυχος Ἡροῦς.
Νηχόμενόν τε, Λέανδρον ὁμοῦ, καὶ λύχνον ἀκούω
Λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης.
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην.
Λύχνον ἔρωτος ἄγαλμα· τόν, ὤφελεν αἰθέριος Ζεύς,
Ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων.
Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων.
Ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.
Ἀγγελίην δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
Πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην
Ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτὴν
Λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ἐγγύθι πόντου.
Γείτονές εἰσι πόληες, ἔρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων,
Ἀμφοτέρῃς πολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν ὀϊστόν,
Ἠΐθεον φλέξας καὶ παρθένον. οὔνομα δ' αὐτῶν
Ἱμερόεις τε Λέανδρος ἔην, καὶ παρθένος Ἡρώ,
Ἡ μὲν, Σηστὸν ἔναιεν. ὁ δὲ, πτολίεθρον Ἀβύδου,
Ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω
Ἴκελοι ἀλλήλοισι. σὺ δ' ἤποτε κεῖθι περήσεις.
Δίζεό μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σηστιὰς Ἡρώ,
Ἵστατο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ.
Δίζεο δ' ἀρχαίης ἁλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου.
Εἰσέτι που κλαίοντα μόρον, καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λείανδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς εἰς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἀνέδησε καὶ αὐτήν;

Ic Dea occultorum testem lucernã amorum.
d Et nocturnum natatorem per mare uectarum nuptiarum.
Et coitũ tenebrosum, quẽ nõ uidit immortalis aurora.
Et Sestum & Abydũ, ubi nuptiæ nocturnæ Herus.
Natantemq; Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annuntiantem nuntium Veneris,
Herus nocte nubẽtis nuptias ornantem nuntiũ. (piter
Lucernã amoris simulacrũ, quam debuit ætherius Iup
Nocturnũ post officium ducere ad consortiũ astrorũ.
Ac ipsam appellasse sponsas ornantem stellã amorũ.
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nuntiumq; seruauit in somnium nuptiarum.
Ante q̃ molestus flatus flaret inimicus uentus.
Sed eia mihi canenti unum concine finem
Lucernæ extinctæ, & pereuntis Leandri.
Sestus erat & Abydus eregione, prope mare
Vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuuenem urens & uirginem. nomen uero eorum
Suauisq; Leander erat, & uirgo Hero.
Hæc quidem Sestũ habitabat, ille uero oppidũ Abydi
Ambarum urbium perpulchræ stellæ ambo.
Similes inter se. tu uero siquando illac transibis,
Quære mihi quãdã turrim. ubi quõdã Sestias Hero
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro.
Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi
Adhuc deflens mortem & Amorem Leandri.
Verum unde Leander in Abydo domos habitans
Herus ad amorẽ uenit, amore uero deuixit & ipsam?

Ηρὼ μὲν χαρίεσσα διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια. γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα,
Πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσσῃ.
Αλλη κύπρις ἄνασσα, σαοφροσύνῃ δὲ καὶ αἰδοῖ
Ουδέποτ' ἀγρομένῃσιν ὁμωμίλησε γυναιξίν.
Ουδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης
Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων.
Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
Αλλ' αἰεὶ κυθέρειαν ἱλασκομένη ἀφροδίτην
Πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς,
Μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Αλλ' οὐδ' ὣς ἀλέεινε πυριπνείοντας ὀϊστούς.
Δὴ γὰρ κυπριδίη πανδήμιος ἦλθεν ἑορτή.
Τὴν ἀνὰ σηστὸν ἄγουσιν ἀδώνιδι καὶ κυθερείῃ
Πασσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱρὸν ἦμαρ ἱκέσθαι
Οσσοι ναιετάεσκον ἁλιστεφέων σφυρὰ νήσων.
Οἱ μὲν ἀφ' αἱμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ κύπρου.
Ουδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι κυθήρων.
Ου λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων
Ουδὲ περικτυόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
Ου φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς ἀβύδου.
Ουδέ τις ἠιθέων φιλοπάρθενος. ἦ γὰρ ἐκεῖνοι
Αἰὲν ὁμαρτήσαντες ὅπῃ φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
Ου τόσον ἀθανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι θυηλὰς,
Οσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
Η δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπῴχετο παρθένος Ηρὼ,
Μαρμαρυγὴν χαρίεσσαν ἀπαστράπτουσα προσώπου
Οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαντέλλουσα σελήνη.
Ακρα δὲ χιονέων φοινίσσετο κύκλα παρειῶν,
Ως ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον. ἦ τάχα φαίης
Ηροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι,

H ero gratiosa generosum sanguinem sortita,
V eneris erat sacerdos, cum nuptiarũ uero iperita eẽt,
T urrim a paretibus apud uicinum habitabat mare.
A ltera Venus regina, castitate uero & pudore
N unq̃ collectarum commercio usa est mulierum.
N eq; tripudium gratiarum audiuit iuuenilis ætatis
L iuorem euitans inuidum mulierum,
N am ob pulchritudinem inuidæ sunt fœminæ.
S ed semper Cythercam placans Venerem
S æpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis,
M atre cum cœlesti flammeam tremens pharetram.
S ed neq; sic euitauit ignitas sagittas.
I amq; uenereum populare uenit festum.
Q uod Sesti celebrant Adonidi & Veneri.
C ateruatimq; festinabant ad sacrum diem ire
Q uotquot hitabãt mari circũdatarũ extrema isularũ
H i qdẽ ab Hæmonia, hi uero maritima a Cypro.
N eq; mulier ulla remansit in oppidis cytherorum.
N on libani odoriferi in summitatibus saltans.
N eq; accolarum quisquam deerat tunc festi,
N on Phrygiæ incola, non uicinæ ciuis Abydi.
N eq; ullus iuuenis amator uirginum. certe enim illi
S emper secuti, ubi fama est festi,
N on tantum immortalium afferre festinãt sacrificia,
Q uantũ aggregatarum ob pulchritudines uirginum.
V erum deæ per ædem incessit uirgo Hero
S plendorem gratum emittens facie
Q ualis alba genas oriens luna.
S ummi uero niuearum rubebant circuli genarũ,
V t rosa ex thecis bicolor. certe diceres
H erũs ex membris rosarum pratum apparere.

Χ ροιῇ γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νισομένης δὲ
Κ αὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης.
Π ολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον· οἱ δὲ παλαιοὶ
Τ ρεῖς χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δέ τις Ἡροῦς
Ο φθαλμὸς γελόων ἑκατὸν χαρίτεσσι τεθήλει.
Α τρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὕρετο κύπρις.
Ω ς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν,
Κ ύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο κύπρις.
Δ ύσατο δ' ἠϊθέων ἁπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
Η εν, ὃς οὐ μενέαινεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
Η δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπῃ κατὰ νηὸν ἀλᾶτο·
Ε σπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Κ αί τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθαύμασε· καὶ φάτο μῦθον·
Κ αὶ σπάρτης ἐπέβην. λακεδαίμονος ἔδρακον ἄστυ,
Η χι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων.
Τ οίην δ' οὔπω ὄπωπα νέην ῥαδινήν θ' ἁπαλήν τε.
Κ αὶ τάχα κύπρις ἔχει χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων.
Π απταίνων ἐμόγησα κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς.
Α ὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς.
Ο ὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
Η μετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρώ.
Ε ἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τεὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τ οίην μοι κυθέρεια νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τ οῖα μὲν ἠϊθέων τις ἐφώνεεν, ἄλλοθεν ἄλλος
Ε λκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλεϊ κούρης.
Α ἰνοπαθὲς Λέανδρε· σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην,
Ο ὐκ ἔθελες κρυφίοισι καταφρύχειν φρένα κέντροις.
Α λλὰ πυριπνεύστοισι δαμεὶς ἀδόκητον ὀϊστοῖς
Ο ὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
Σ ὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων
Κ αὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ.
Κ άλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς,

C olore enim membrorū rubebat. euntis uero (puellæ
E tiā rosæ cādidā indutæ tunicā sub talis splēdebant
M ultæ uero ex membris gratiæ fluebant. sed antiqui
T res gratias mentiti sunt esse. alteruter uero Herūs
O culus ridens centum gratijs pullulabat.
P rofecto sacerdotem dignam nacta est Venus.
S ic ea quidem plurimum antecellens fœminas
V eneris sacerdotissa noua apparebat Venus.
S ubijt autem iuuenū teneras mētes. neq; ullus uir
E rat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.
I lla aūt benefundatā quacunq; per ædē uagabatur,
S equentē mentē hēbat et oculos et præcordia uirorū.
A tq; aliqs īter iuuenes admiratus est, et dixit uerbū.
E t Sparten accessi. Lacedæmonis uidi urbem,
V bi laborem & certamen audimus pulchritudinū.
T alem autē nondū uidi puellā, prudentēq; tenerāq;.
F orte Venus habet gratiarum unam iuuenum.
I ntuens defessus sum. satietatē aūt nō īueni aspiciēdi.
I lico moriar cubilia ubi conscenderim Herūs.
N on ego in cœlo cuperem deus esse
N ostram uxorem habens domi Hero'.
S i autem mihi non licet tuā sacerdotē tractare,
T alem mihi Cytherea puellā uxorem præbeas,
T alia iuuenum quisq; locutus est. undiq; alius
V ulnus cælans insaniuit pulchritudine puellæ.
G rauia passe Leander, tu aūt ut uidisti īclytā puellā,
N olebas occultis consumere mentē stimulis,
S ed ardentibus domitus inopinato sagittis,
N olebas uiuere perpulchræ expers Heronis
S imul in oculorum radijs crescebat fax amorum
E t cor feruebat inuicti ignis impetu.
P ulchritudo enim celebris immaculatæ fœminæ

Ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ.
Ὀφθαλμὸς δ' ὁδός ἐστιν. ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
Ἕλκος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
Εἷλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς.
Ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι.
Θάμβεε δ' εἶδος ἄριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ.
Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων,
Ἠρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
Λοξὰ δ' ὀπιπεύων δολερὰς ἐλέλιζεν ὀπωπὰς
Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
Αὐτὴ δ' ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου
Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν. ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
Πολλάκις ἱμερόεσσαν ἑὴν ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν
Νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελλουσα Λεάνδρῳ.
Καὶ πάλιν αὐτέκλινεν. ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
Ὅττι πόθον ξυνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
Ὄφρα μὲν οὖν Λείανδρος ἐδίζετο λάθριον ὥρην
Φέγγος ἀναστείλασα κατήιεν ἐς δύσιν ἠώς.
Ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος ἕσπερος ἀστὴρ
Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
Ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὀμίχλην.
Ἠρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης,
Βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον. ἡ δὲ σιωπῇ
Οἷά τε χωομένη ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης
Θαρσαλέως παλάμῃ πολυδαίδαλον εἷλκε χιτῶνα
Ἔσχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ
Ὀκναλέως δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἡρὼ
Οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τόσην δ' ἀνενείκατο φωνήν.
Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ.
Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με δύσμορε παρθένον ἕλκεις;

A cutior hominibus eſt ueloce ſagitta.
O culus uero uia eſt. ab oculi ictibus
V ulnus delabitur, & in præcordia uiri uiat.
C epit aūt ipſum tunc ſtupor, īpudétia, tremor, pudor.
T remuit q̄dē corde, pudor uero ipſum tenebat captū.
O bſtupuit uero pulchritudinē optimā, amor uero ade
A udacter āt ob amorē īpudētiā affectās (mut pudorē.
T acite pedibus incedebat, & contra ſtetit puellam.
O blique uero intuens doloſos torquebat oculos.
N utibus mutis deuians mentem puellæ.
I pſa uero ut ſenſit amorē doloſum Leandri,
G auiſa eſt ob gratias ſuas. tacite uero & ipſa
S æpe gratam ſuam deiecit faciem
N utibus occultis innuens Leandro,
E t rurſus extulit. ille uero intus animo gaudebat,
Q uod amorem ſenſit, & non renuit puella.
D um igitur Leander quærebat occultam horam,
L ucem contrahens deſcendit ad occaſum aurora.
E regione autem apparuit umbroſa ueſpere ſtella.
S ed ipſe audacter adibat propè puellam,
V t uidit atratas inſurgentes tenebras,
T acite quidem ſtringens roſeos digitos puellæ,
E x imo ſuſpirabat uehementer. illa uero ſilentio
T anq̄ iraſcens roſeam retraxit manum.
V t uero amatæ ſenſit inſtabiles nutus puellæ,
A udacter manu uariam traxit ueſtem.
V ltima uenerandi ducens ad penetralia templi.
P igre autem pedibus ſequebatur uirgo Herò
T anq̄ nolens, talemq́; emiſit uocem.
F œmineis uerbis minans Leandro.
H oſpes, quid inſanis? q̄d me infelix uirginem trahis?

Α λλην δεῦρο κέλευθον ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
Μ ῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετήρων.
Κ ύπριδος οὔ σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.
Π αρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἱκέσθαι.
Τ οῖα μὲν ἠπείλησεν ἐοικότα παρθενικῇσιν.
Θ ηλείης δὲ Λέανδρος ἐπεὶ κλύεν οἶστρον ἀπειλῆς,
Ε γνω πειθομένων σημήϊα παρθενικάων.
Κ αὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
Κ υπριδίων ὀάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
Π αρθενικῆς δ' εὔοδμον ἐΰχροον αὐχένα κύσσας,
Τ οῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἴστρῳ.
Κ ύπρι φίλη μετὰ κύπριν ἀθηναίη μετ' ἀθήνην.
Ο ὐ γὰρ ἐπιχθονίῃσιν ἴσην καλέωσε γυναιξίν.
Α λλά σε θυγατέρεσσι διὸς κρονίωνος ἐΐσκω.
Ο λβιος ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη ἣ τέκε μήτηρ.
Γ αστὴρ ἥ σ' ἐλόχευσε μακαρτάτη. ἀλλὰ λιτάων
Η μετέρων ἐπάκουε· πόθου δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
Κ ύπριδος ὡς ἱέρεια μετέρχεο κύπριδος ἔργα.
Δ εῦρ' ἴθι μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης.
Π αρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν ἀφροδίτῃ.
Π αρθενικαῖς οὐ κύπρις ἰαίνεται. ἢν δ' ἐθελήσῃς
Θ εσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιστὰ δαῆναι,
Ε στι γάμος καὶ λέκτρα σὺ δ' εἰ φιλέεις κυθέρειαν
Θ ελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων
Σ ὸν δ' ἱκέτην μεκόμιζε, καὶ ἢν ἐθέλῃς παρακοίτην
Τ όν, σοι ἔρως ἤγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας.
Ω ς θρασὺν ἡρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις ἑρμῆς,
Θ ητεύειν ἐκόμιζεν ἰαρδανίῃ ποτὶ νύμφην.
Σ οὶ δέ με κύπρις ἔπεμψε καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν ἑρμῆς
Π αρθένος οὔ σε λέληθεν ἀπ' ἀρκαδίης Ἀταλάντη.
Η ποτε μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνὴν

A lia ito uia.meamq; dimitte uestem.
I ram meorum euita locupletum parentum.
V eneris non te decet deæ sacerdotem solicitare.
V irginis ad lectum difficile est ire.
T alia minata est conuenientia uirginibus.
F œminearũ aũt Leander ubi audiuit furorẽ minarũ
S ensit persuasarum signa uirginum.
E tenim cum iuuenibus minantur fœminæ,
V enerearum consuetudinũ per se nuntiæ sunt minæ,
V irginis aũt bene olens boni coloris collũ osculatus
T ale uerbum ait amoris ictus stimulo.
V enus cara post Venerem, Minerua post Mineruam.
N on enim terrestribus æqualem uoco te mulieribus,
S ed te filiabus Iouis saturnij assimilo.
B eatus qui te plãtauit, & beata quæ peperit mater.
V enter, qui te enixus est felicissimus.sed preces
N ostras exaudi, amorisq; miseresce necessitatis.
V eneris, ut sacerdos exerce Veneris opera.
H uc ades initiare nuptialibus legibus deæ.
V irginem non decet administrare Veneri.
V irginibus Venus non gaudet.si uero uolueris
Instituta deæ desyderãda, et cærimonias fidas discere.
S unt nuptiæ & lecti.tu autem si amas Venerem.
M ulcentium mentem ama suauem legem amorum.
T uumq; seruum me accipe, & si uolueris coniugem
Q uem tibi Cupido uenatus est suis sagittis assecutus.
S icut audacem Herculem auri uirga Mercurius.
S eruitum duxit Iardanen ad puellam.i.Omphalen,
T ibi uero me Venus misit & non sapiens attulit Mer-
V irgo non te latet ex arcadia Atalanta. (curius
Q uæ olim Milanionis amantis fugit lectum.

Ἀντιπάτρου.

Οὗτος ὁ Λειάνδροιο διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
Γορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς.
Ταῦθ᾽ Ἡροῦς τὰ πάροιθε ποταύλια, τοῦτο τὸ πύργου
Λείψανον, ὁ προδότης ὧδ᾽ ἐπέκειτο λύχνος.
Κοινὸς δ᾽ ἀμφοτέρους ὅδ᾽ ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
Κείνῳ τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

Antipatri.

H ic est Leandri tranatus. hoc est ponti
Fretum non soli amanti graue.
H æc Herûs antiquæ domalia. hæ turris
Reliquiæ. proditrix hic pendebat lucerna.
C ommuneq; ambos hoc habet sepulchrũ, nunc quoq;
De illo inuido conquerentes uento.

Clamabat tumidis audax Leander in undis,
Parcite dum propero, mergite dum redeo.

Π αρθενίης ἀλέγουσα. χολωσαμένης δ' ἀφροδίτης,
Τ ὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέο πάσῃ
Π είθεο καὶ σὺ φίλη; μὴ κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
Ω ς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης
Θ υμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
Π αρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
Α ἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειὴν
Κ αὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ἐπ' ἴχνεσιν, αἰδομένη δὲ
Π ολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἑὸν ξυνέεργε χιτῶνα.
Π ειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
Π ειθομένης ποτὶ λέκτρον. ὑπόσχεσις ἐστι σιωπή.
Η δη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων.
Θ έρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρὼ,
Κ άλλεϊ δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
Ο φρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὁμίχλην
Τ όφρα δὲ καὶ Λείανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
Ο ὐ κάμεν εἰσορόων ἁπαλόχροον αὐχένα κούρης.
Ο ψὲ δὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν,
Α ἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου.
Ξ εῖνε. τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον, ὀρίναις,
Τ ίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
Ο ἴμοι τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
Τ αῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο πῶς γὰρ ἀλήτης
Ξ εῖνος ἐὼν καὶ ἄπιστος ἐμῇ φιλότητι μιγῇς;
Α μφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι,
Ο ὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν. ἢν δ' ἐθελήσῃς
Ω ς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
Ο ὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.
Γ λῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. ἐν δὲ σιωπῇ
Ε ργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.

V irginitatem curans. Irata autem Venere,
Q uem prius non amauit, in corde posuit toto
P ersuadere & tu cura, ne Veneri iram excites.
S ic fatus persuasit recusantis mentem puellæ,
A nimum amoriperis errare faciens uerbis.
V irgo autem muta in terram fixit aspectum,
P udore rubefactam abscondens genam.
E t terræ rasit summitatem in uestigijs. cũ pudore aũt
S æpe circa humeros suam contraxit uestem.
P ersuasionis enim hæc omnia prænũtia. uirginis aũt
P ersuasæ ad lectum, promissio est silentium.
I am & suauamarum suscepit stimulum amorum.
V rebatur autem cor dulci igne uirgo Hero,
P ulchritudineq; suauis stupescebat Leandri.
D ũ igitur ad terrã habebat nox. s. inclinatã caliginẽ
T unc & Leander amore furente uultu
N on laborabat uidens tenerum collum uirginis.
S ero uero Leandro suauem emisit uocem,
V erecundiæ madidum ruborem stillans à facie,
H ospes tuis uerbis forsan & cautem moueres,
Q uis te uariorum uerborum docuit uias?
H ei mihi quis te duxit meam ad patriam terram?
H æc aũt omnia frustra locutus es. quomodo. n. uagus
H ospes cum sis, & infidus meo amori misecaris?
M anifeste non possumus nuptijs legitimis coniungi.
N on enim meis parentibus placet. si autem uoles
V t hospes profugus mea in patria manere,
N on potes tenebrosam abscondere uenerem.
L ingua enim hominum amica conuitij. in silentio aũt
O pus, quod perfiat aliquis, in triuijs audit.

Ε ἰπὲ δέ μὴ κρύψῃς τεὸν οὔνομα καὶ σέο πάτρην·
Ο ὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
Π ύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
Ωι ἔνι ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
Σ ηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
Γ είτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκήων.
Ο ὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες· οὐδὲ χορεῖαι
Ηι θέων παρέασιν· ἀεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἠῶ
Ε ξ ἁλὸς ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή·
Ω ς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κρύπτε παρειὴν
Ε μπαλιν αἰδομένη σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
Λ είανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξέϊ κέντρῳ,
Φ ράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
Α νδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
Κ αὶ πάλιν ἀνέρος ἕλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει
Α ὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν
Α ὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
Ο ψὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
Π αρθένε σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω
Ε ἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ·
Ο ὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τεὴν μετανεύμενος εὐνὴν,
Ο ὐ βρόμον ἠχήεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης
Α λλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
Ν ήξομαι ἑλλήσποντον ἀγάρροον· οὐχ ἑκὰς γὰρ
Α ντία σοῖο πόληος ἔχω πτολίεθρον ἀβύδου.
Μ οῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
Ε κ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὄφρα νοήσας
Ε σσομαι ὁλκὰς ἔρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Κ αί μιν ὀπιπεύων οὐκ ὄψομαι ὀψὲ δύοντα βοώτην,
Ο ὐ θρασὺν ὠρίωνα, καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἀμάξης

D ic uero ne cæles tuum nomen, & tuam patriam.
N on enim meum te lateat. mihi nomen inclytū Hero
T urris autem circunsona, mea domus altissima,
Q ua inhabitans cum ancilla quadam sola
S estiensem ante urbem supra profundas undas.
V icinum mare habeo inuisis consilijs parentum.
N eq; me propè uicinæ sunt coætaneæ. neq; choreæ
I uuenum adsunt. semper autem nocte & die
E x mari uentoso insonat auribus sonitus.
S ic fata roseam sub ueste cælabat genam.
R ursus pudore affecta sua autem increpabat dicta.
L eander autem amoris percussus acuto stimulo
C ogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
V irum enim uarius consilijs amor sagittis domat.
E t rursus uiri uulnus medicatur. qbus aūt dominatur
I pse omnidomitor consultor est mortalibus.
I pse etiam amanti auxiliatus est Leandro.
T andem autem ingemens excogitatum dixit uerbum.
V irgo tuum pp amorem, etiam asperā undā transibo
S i igni ferueat & innauigabilis erit aqua.
N on timeo grauem undam tuum adiens cubile,
N on fremitum resonantem grauisoni maris.
S ed semper per noctem portatus madidus maritus
N auigabo hellespontum ualde fluentē. non longe enim
C ontra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
T antum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
E regione ostende, ut intuens
S im nauis amoris habens tuum stellam lychnum.
A tq; ipsum aspiciens ne uideam occidentem booten,
N ec asperū orionem, ac imadidam tractionē currus

Π αρθένος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὅρμον ἱκοίμην.
Α λλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀήτας,
Μ ή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
Λ ύχνον ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
Ε ἰ ἐτεὸν δ᾽ ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῆναι,
Ο ὔνομά μοι Λείανδρος ἐϋστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
Ὣ ς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι.
Κ αὶ νυχίην φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
Λ ύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάσσειν.
Η μὲν φάος τανύειν· ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι,
Π αννυχίδας δ᾽ ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
Α λλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ.
Η μὲν ἑὸν ποτὶ πύργον· ὁ δ᾽ ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
Μ ή τι παραπλάζοιτο βαλὼν σημήϊα πύργου
Π λῶε βαθυκρήπιδος ἐπ᾽ εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
Π αννυχίην δ᾽ ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
Π ολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
Η δη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη
Α νδράσιν ὕπνον ἄγουσα καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
Α λλὰ πολυφλοίσβοιο παρ᾽ ἠϊόνεσσι θαλάσσης
Α γγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένων ὑμεναίων
Μ αρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων
Ε ὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὣ ς δ᾽ ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην,
Η ρὼ λύχνον ἔφαινεν. ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου
Θ υμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
Λ ύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο. πὰρ δὲ θαλάσσης
Μ αινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων,
Ε τρεμε μὲν τὸ πρῶτον. ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας
Τ οίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις.

P atriæ obuiæ ad dulcem portum uenirem.
S ed circa caue perflantes uentos
N e ipsam extinguant, & statim animam perdam,
L ychnum meæ uitæ luciferum ducem.
S i uere autem uis meum nomen & tu scire,
N omen mihi Leander benecomptæ coniux Herus.
S ic quidem clandestinis nuptijs componebant misceri.
E t nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum,
L ucernæ testimonijs pacti sunt seruare.
I lla q̄dem lucē extendere. hic aūt undas lōgas trāsire,
P ernoctationes autem executi uigilum nuptiarum
À se inuiti separati sunt necessitate.
H æc quidē suā ad turrim. hic aūt obscurā ꝑ noctem
N e quid erraret iaciens signa turris
Nauigabat profundi fundamētū ad latū populū Abydi.
Totāq; noctē cōiugū clādestina desyderātes certamia
S æpe optarunt uenire cubiculum ornantem noctem.
I am atrata cucurrit noctis caligo
V iris somnum afferens, & non amanti Leandro.
S ed multifremi apud litora maris
N untium expectabat lucentium nuptiarum.
T estimonium lucernæ lugubris expectans.
L ectiq; clandestini procul speculantem nuntium.
V t uero uidit nigræ obscuram noctis caliginem,
H erò lucernam ostendit. accensa uero lucerna
A nimum cupido exussit festinantis Leandri.
L ucerna ardente, coardebat. apud uero mare
I nsanarum undarum multisonum fremitum audiēs
T remebat quidem primū. postea aūt audaciā excitās
T alibus alloquebatur consolans mentem uerbis.

Δ εινὸς ἔρως καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης
Ε στὶν ὕδωρ· τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ
Λ άζεο πῦρ κραδίη. μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ·
Δ εῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
Α γνώσσεις ὅτι κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης;
Κ αὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
Ὣ ς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον.
Α μφοτέραις παλάμῃσιν, ἑῷ δ' ἔσφιγξε καρήνῳ.
Ἠι όνος δ' ἐξῶρτο· δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσῃ.
Λ αμπομένου δ' ἔσπευδεν ἀεὶ κατεναντία λύχνου
Α ὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νηῦς.
Ἡ ρὼ δ' ἠλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου
Λ ευγαλέης αὔραισιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης
Φ άρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν· εἰσόκε σηστοῦ
Π ολλὰ καμὼν Λέανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτήν,
Κ αί μιν ἑὸν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
Ν υμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
Α φροκόμους ῥαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης
Ἤ γαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενιῶνος.
Κ αὶ χρόα πάντα κάθηρε· δέμας δ' ἔχρισεν ἐλαίῳ.
Ε ὐόδμῳ ῥοδέῳ· καὶ ἁλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
Ε ἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
Ν υμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔννεπε μύθους
Ν υμφίε πολλὰ μόγησας· ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος.
Ν υμφίε πολλὰ μόγησας· ἅλις νύ τοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ο δμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
Δ εῦρο τεοὺς ἱδρῶτας ἐμοῖς ἐνὶ κάτθεο κόλποις.
Ὣ ς ἡ μὲν τάδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην.
Κ αὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου κυθερείης.
Ἦ ν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων

G rauis amor & mare implacabile. ſed maris
E ſt aqua. uerum amoris me urit inteſtinus ignis.
A ſſume ignem cor, ne time effuſam aquam.
A des mihi in amorem. cur fluctus curas?
I gnoras ꝙ Venus nata eſt è mari?
E t dominatur ponto, & noſtris doloribus?
S ic fatus membra amabilia exuit ueſtem,
A mbabus manibus, ſuoq; aſtrinxit capiti.
L itoreq; exiluit. corpusq; deiecit in mare.
S plendentemq; feſtinabat ſemꝑ aduerſus lucernam
I pſe Remex, ipſe claſſis, ipſe ſibi nauis.
H erò autem alta lucifera ſuper turri
P ernitioſis auris undecunq; ſpiraret uentus.
V eſte ſæpe lucernam tegebat. donec Seſti
M ultum fatigatus Leander iuit ad portuoſum litus,
E t ipſum ſuam ad turrim adduxit. ex ianuis uero
S ponſum anhelantem complexa ſilentio,
S pumeas ex capillis guttas adhuc ſtillantem maris.
Duxit ſpōſā ornātis ad penetralia uirginalis cubiculi.
E t corpus totum abſterſit, corpusq; unxit oleo
B ene olenti roſeo. & mare olentem extinxit odorē.
A dhuc autem anhelantem alte ſtratis in lectis
S ponſum circunfuſa blanda emiſit uerba.
S ponſe multū laboraſti, quæ nō paſſus eſt ſpōſus alius.
S ponſe multum laboraſti. ſatis tibi eſt ſalſa aqua,
F œtorq; piſcoſus frementis maris.
H uc tuos ſudores meis impone ſinibus.
S ic illa hæc locuta eſt. ille uero ſtatim ſoluit Zonam.
E t leges inierunt beneuolæ Veneris. (mnis.
Erāt nuptiæ, ſed ſine choreis. erat lectus, ſed ſine hy-

Ο ὐ ζυγίην ἰβύκτις ἐπευφήμησεν ἀοιδὸς,
Ο ὐ δαΐδων ἤστραψε σέλας θαλαμηπόλον εὐνὴν,
Ο ὐδὲ πολυσκάρθμῳ τὶς ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
Ο ὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Α λλὰ λέχος στορέσασα τελεσιγάμοισιν ἐν ὥραις
Σ ιγὴ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ᾽ ὀμίχλη,
Κ αὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
Ν ὺξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ᾽ ἠὼς
Ν υμφίον εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
Ν ήχετο δ᾽ ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον ἀβύδου
Ε ννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
Η ρὼ δ᾽ ἑλκεσίπεπλος ἑοὺς λήθουσα τοκῆας,
Π αρθένος ἠματίη, νυχίη γυνὴ, ἀμφότεροι δὲ,
Π ολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἠῶ.
Ὣ ς οἱ μὲν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην,
Κ ρυπταδίῃ τέρποντο μετ᾽ ἀλλήλων κυθερείῃ.
Α λλ᾽ ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδὲ τι δηρὼν
Α λλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων,
Α λλ᾽ ὅτε παχνήεντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη
Φ ρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας
Β ένθεα δ᾽ ἀστήρικτα καὶ ὑγρὰ θέμεθλα θαλάσσης,
Χ ειμέριοι πνείοντες ἐπεστυφέλιζον ἀῆται
Λ αίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἅλα. τυπτομένης δὲ,
Η δη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
Χ ειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
Α λλ᾽ οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης
Κ αρτερόθυμε Λέανδρε. διακτορίη δέ σε πύργου,
Η θάδα σημαίνουσα φαεσφορίην ὑμεναίων,
Μ αινομένης ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
Ν ηλειὴς καὶ ἄπιστος ὄφελλε δὲ δύσμορος Ηρὼ,

N on coniugium sacrum quisquam laudauit poeta,
N on tedarum illuminabat lux cubicularium lectum,
N eq; peragili quisquam insiluit chorea.
N on hymenæum cantauit pater, et ueneranda mater,
S ed lectum sternens perficientibus nuptias in horis
S ilentiũ thalamũ fixit, sponsum uero ornauit caligo,
E t nuptiæ erant longe à canendis hymenæis.
N ox q̃dẽ erat illis nuptiarũ ornatrix, nunquã aurora
S ponsum uidit Leandrum ualde notis in lectis.
N auigabat ãt eregione positi rursus ad populũ Abydi
N octurnos insatiabilis adhuc spirans hymenæos.
A st Hero longa induta ueste suos latens parentes,
V irgo diurna, nocturna mulier. utriq; autem
S æpe optarunt descendere ad occasum auroram.
S ic hi quidem amoris abscondentes uim,
O culta delectabantur inter se uenere.
S ed paruum uixerunt in tempus, neq; diu
I nuicem potiti sunt multiuagis nuptijs.
S ed quando pruinosæ uenit hyemis hora
H orrendas cõmouens multarũ uortiginum procellas
P rofunditatesq; ĩfirmas et madida fundamenta maris,
H yemales spirantes uerberabant uenti
N imbo percutientes totum mare. uapulante autem
I am nauem nigram fregit bifida terra
H yemale & infidum effugiens mare nauta.
S ed non hyemalis te timor coercebat maris
F ortanime Leander. nuntius sed te turris,
C onsuetam significans lucem nuptiarum,
F urentis te impulit securum maris,
C rudelis & perfidus. debebat autem infelix Hero

Χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε λεάνδρου
Μηκέτ' ἀναπτομένην μινυώριον ἀστέρα λέκτρων·
Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ,
Μοιράων ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων·
Νὺξ ἦν· εὖτε μάλιστα βαρυπνείουσιν ἀῆται
Χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,
Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Δὴ τότε Λείανδρός περ ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης,
Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ὑμθυαίων
Ἤδη κύματι κῦμα κυλίνδετο· σύγχυτο δ' ὕδωρ.
Αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡ γῆ·
Μαρναμένων ἀνέμων· ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν εὖρος,
Καὶ νότος εἰς βορέην μεγάλας ἐφίηκεν ἀπειλάς·
Καὶ κτύπος ἦν ἀλίαστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης·
Αἰνοπαθὴς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
Πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην ἀφροδίτην·
Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα ποσειδάωνα θαλάσσης.
Ἀτθίδος οὐ βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
Ἀλλά οἱ οὔτις ἄρηγεν· ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε μοίρας
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο Δυσαντέϊ κύματος ὁρμῇ
Θρυπτόμενος πεφόρητο· ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὁρμὴ,
Καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ.
Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης,
Καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης
Καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυκλαύτοιο Λεάνδρου·
Εἰσέτι δ' ἰθαύοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς,
Ἵστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις
Ἤλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ·
Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης

H yeme instante manere sine Leandro
N on amplius accendens indicem stellam lectorum.
S ed amor & fatum cogebat. allecta autem
P arcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
N ox erat, cum maxime spirantes uentos
H yemalibus flatibus iaculantes uenti
C ollecti irruunt in litus maris.
T unc Leander consuetæ spe sponsæ,
V alde sonantium ferebatur marinarum nuptiarũ.
I á ab unda unda uoluebatur. accumulabatur uero aq̃.
A etheri miscebatur mare. concitata est undiq; terra.
P ugnãtibus uẽtis. Zephyro aũt contra spirabat eurus
E t notus in boream magnas immisit minas.
E t fragor fuit ineuitabilis ualdifremi maris.
G rauia autem passus Leander ĩplacabilibus litoribus.
S æpe quidem precabatur æquoream Venerem.
S æpe autem & ipsum regem Neptunum maris.
A tthææ non boream immemorẽ relinquit nymphæ.
S ed ei nullus auxiliatus est. amor aũt nõ coercuit fata.
V ndiq; autem accumulati male obuio fluctus impetu
C ontritus ferebatur. pedum autem eius defecit uigor.
E t uis fuit immobilis inquietarum manuum.
M ulta autem spontanea effusio fluebat in guttur.
E t potum inutilem indomabilis potauit maris.
E t iam lucernam infidam extinxit amarus uentus,
E t animam & amorem deflendi Leandri.
C um adhuc autem dirigeret iter uigilibus oculis
S tabat fluctuans miseris curis.
V enit autem aurora, & non uidit sponsum Hero'.
C ircunquaq; oculum dirigebat in lata dorsa maris

Ε ἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην.
Λ ύχνου σβεννυμένοιο, παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου.
Θ ρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην
Δ αιδάλεον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα
Ρ οιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύργου.
Κ ὰδ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
Α λλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

ΤΕΛΟΣ.

S icubi uideret errantem ſuum maritum.
L ucerna extincta apud fundamentum turris.
D ilaniatum ſcopulis ut uidit mortuum maritum
V ariam ſcindens circa pectora tunicam
C um ſtrepitu præceps ab alta deturbata eſt turri.
A tq; Herò mortua eſt ob mortuum maritum,
S uiq; potiti ſunt & in ultima pernicie.

FINIS.

Author horū # carminū dh Onomacritus. de quo Herodot l. VI. vix: tēpe Xerxis. vel Dar. Hystaspis.
facit ejq mentionē Treognis.

ΟΡΦΕΩΣ ΑΡΓΟΝΑΥ-ΤΙΚΑ.

Ναξ πύθωνος μεδέων ἑκατηβόλε μάντι.
ὦ ὃς λάχες ἠλιβάτου κορυφῆς παρνασίδα πέτρην.
σὴν ἀρετὴν ὑμνῶ, σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάσσαις.
πέμπε δ' ἐπὶ πραπίδεσιν ἐμαῖς ἐτυμηγόρον αὐδὴν
ὄφρα πολυσπερέεσσι βροτοῖς λιγύφωνον ἀοιδὴν
ἠπύσω μούσης ἐφετμαῖς· καὶ πηκτίδι πυκνῇ.
νῦν γάρ σοι λυροεργὲ φίλον μέλος ἀείδοντα.
Θυμὸς ἐποτρύνει λέξαι, τά πρὶν οὔποτε πρόσθεν.
ἔφρασ' ὅταν βάκχοιο καὶ ἀπόλλωνος ἄνακτος.
κέντρῳ ἐλαυνόμενος, φρικώδεα κῆλ' ἐπίφασκον.
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἄκη. μετὰ δ' ὄργια μύσταις.
ἀρχαίου μὲν πρῶτα χάους ἀμέγαρτον ἀνάγκην.
καὶ κρόνον ὃς ἐλόχευσεν ἀπειρεσίοισιν ὑπ' ὁλκοῖς
αἰθέρα· καὶ διφυῆ περιωπέα κυδρὸν ἔρωτα.
νυκτὸς ἀειγνήτης πατέρα κλυτόν· ὃν ῥα φάνητα
ὁπλότεροι κικλήσκουσι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐφάνθη
βριμοῦς τ' εὐδυνάτοιο γονὰς ἠδ' ἔργ' ἀΐδηλα
γιγάντων· οἳ λυγρὸν ἀπ' οὐρανοῦ ἐνστάξαντο,
σπέρμα γονῆς τὸ πρόσθεν ὅθεν γένος ἐξεγένοντο
θνητῶν· οἳ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον αἰὲν ἔασι
θητείαν τε ζηνὸς, ὀρεσιδρόμου τε λατρείαν
μητρός· ἅ τ' ἐν κυβέλοις ὄρεσιν μητίσατο κούρην.
φερσεφόνην περὶ πατρὸς ἀμαιμακέτου κρονίωνος

μήχου τε καὶ ἡρακλῆος περίφημον ἀμυξιν·
ὄρκιά τ' ἰδαίων κορυβάντων τ' ἄπλετον ἰσχύν·
δήμητρός τε πλάνην· καὶ φερσεφόνης μέγα πένθος
θεσμοφόρος θ' ὡς ἦν· ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα καβείρων·
χρησμούς τ' ἀρρήτους νυκτὸς περὶ βάκχου ἄνακτος
λῆμνόν τε ζαθέην· ἠδ' εἰναλίην σαμοθράκην
αἰπεινήν τε κύπρον· καὶ ἀδωναίην ἀφροδίτην
ὄργια πραξιδίκης· καὶ ὀρείνης νυκτὸς ἀθήνης.
θρήνους τ' αἰγυπτίων, καὶ ὀσίριδος ἱερὰ χύτλα
ἀμφὶ δὲ μαντείης ἐδάην πολυπείρονας ὅρμους.
θηρῶν οἰωνῶν τε, καὶ ἣ σπλάγχνων θέσις ἐστὶν
ἠδ' ὅσα θεσπίζουσιν ὀνειροπόλοισιν ἀταρποῖς
ψυχαὶ ἐφημερίων, ὕπνῳ βεβολημέναι ἦτορ.
σημείων τεράτων τε λύσεις, ἄστρων τε πορείας.
ἁγνοπόλον τε καθαρμὸν, ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ·
ἱλασμούς τε θεῶν, φθιμένων τ' ἐπινήχυτα δῶρα.
ἄλλα δέ σοι κατέλεξ' ἅπερ εἴσιδον ἠδ' ἐνόησα.
ταίναρον ἡνίκ' ἔβην σκοτίην ὁδὸν, ἄϊδος εἴσω
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, δι' ἔρωτ' ἀλόχοιο
ἠδ' ὅσον αἰγυπτίων ἱερὸν λόχον ἐξελόχευσα.
μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας ἱεράς τε πόληας.
ἄπιδος ἃς πέρι νεῖλος ἀγάρροος ἐστεφάνωται.
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀπ' ἐμῶν στέρνων δεδάηκας.
νῦν δ' ἐπεὶ ἀστρόφοιτος ἀπέπταο δήϊος οἶστρος,
ἡμέτερον δέμας ἐκπρολιπὼν· εἰς οὐρανὸν εὐρὺν,
πεύσῃ ἀφ' ἡμετέρης ἐνοπῆς ἃ πρὶν ἔκευθον.
ὥς ποτε πιερίην λειβήθρων τ' ἄκρα κάρηνα
λιαζόμενος μ' ἐπίκουρον ἐϋνόστοιο γενέσθαι.
ποντοπόρῳ σὺν νηῒ πρὸς ἄξενα φῦλ' ἀνθρώπων,
ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ ἀτάσθαλον· ὧ ἐνὶ κραῖνεν

αἰήτης, υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο.
θέσφατα γὰρ πελίας δεδίαετο μὴ οἱ ὄπισθεν
χειρὸς ἐπ' αἰσονίδα καθέλη βασιλήιον ἀρχήν.
καὶ οἱ ὑπὸ πραπίδεσσι δόλου στίβον ἠπερόπευε.
τάσσε γὰρ ἐκ κόλχων, χρύσειον κῶας ἐνεῖκαι,
θεσσαλίην εὔπωλον. ὁ δ' ὡς κλῦεν ἔκνομον αὐδὴν
χεῖρας ἐπαντείνας, ἐπεκέκλετο πότνιαν ἥρην
τὴν δὲ γὰρ ἐκ μακάρων περιώσια κυδαίνεσκεν.
ἣ δὲ, παρ' εὐχωλῇσιν ἐφέσπετο κηδομένη περ
ἔξοχα γὰρ μερόπων ἠγάζετο καὶ φιλέεσκεν
δηνοβίην ἥρωα περικλυτὸν αἴσονος υἱὰ
καί ῥα καλεσσαμένη ἐπετέλλετο τριτογενῆ
καὶ οἱ φηγινέην πρῶτον τεκτήνατο νῆα
ἣ καὶ ὑπ' εἰλατίνοις ἐρετμοῖς ἁλιμυρέα βένθη
πρώτη ὑπεξεπέρησε. στίβους δ' ἤνυσε θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ συναγείρειν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας.
θρήικην δὲ εὔπωλον, ἐπήγετο δῖος ἰήσων
καί μ' ἐκίχανε κιθάρην πολυδαίδαλον ἐντύνοντα
ὄφρα κέ τοι μέλπων προχέω μελίγηρυν ἀοιδὴν
κηλήσω δέ τε θῆρας ἠδ' ἑρπετὰ καὶ πετεηνά
ἡνίκα δ' εἰς ἄντρον πολυήρατον εἰσεπέρησε
μείλιχον ἐκ λασίων στέρνων ἀνενέγκατο φωνὴν
Ὀρφεῦ καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου φίλε κοῦρε.
βιστονίη κικόνεσσι πολυρρήνοισιν ἀνάσσων.
καί ῥ' ἐπεὶ αἱμονίους ὀχέας πρώτιστον ἱκάνω.
στρυμονίους τε ῥοὰς ῥοδόπης τ' αἰπεινὰ πρὸς ἄγκη
εἰμὶ δ' ἐγὼ μινύεσσι πανέξοχον αἷμα λελογχὼς,
θεσσαλὸς αἰσονίδης. ξεῖνος δέ σοι εὔχομαι εἶναι.
ἀλλὰ φίλος πρόφρων μ' ὑποδέχνυσο, καὶ κλῦε μῦθον
μειλιχίαις ἀκοαῖς· καὶ λισσομένῳ ὑπάκουσον,

ἀξείνου πόντοιο μυχοὺς καὶ φᾶσιν ἐρυμνὸν,
νηὶ σὺν ἀργῴῃ πελάσαι· δεῖξαί τε θαλάσσης
παρθενίης ἀταρποὺς, ἐπιήρανον ἡρώεσσιν.
οἵ κρατερὴν μίμνουσι χέλυν καὶ θέσκελον ὀμφήν·
ἐλπόμενοι ξυνὸν πελάγει ἐπαρηγόνα μόχθων.
οὐ γὰρ δὴ πλῶσαι πρὸς βάρβαρα φῦλα μέδονται
νόσφι σέθεν· καὶ γὰρ ῥα ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
νείατον εἰς κευθμῶνα λιτῆς εἰς πυθμένα γαίης,
μοῦνον ἀπ' ἀνθρώπων πελάσαι καὶ νόστον ἀνευρεῖν.
ὧν ἕνεκεν ζωήν τε δύην μινύαισιν ἀρέσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπον
αἰσονίδη τί με ταῦτα παραιφάμενος ἐρεείνεις
ὄφρα κεν ἐς κόλχους μινύαις ἐπιήρανος ἔλθω.
νηὶ σὺν εὐσέλμῳ, πλεύσας ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
ἤδη γάρ μοι ἅλις καμάτων ἅλις ἔπλετο μόχθων
ὧν ἱκόμην ἐπὶ γαῖαν ἀπείριτον ἠδὲ πόληας.
αἰγύπτῳ λιβύῃ τε, βροτοῖς ἀναθέσφατα φαίνων.
καί με ἀλητείης τε καὶ ἐξ οἴστρου ἐσάωσε
μήτηρ ἡμετέρη· καί ῥ' εἰς δόμον ἤγαγεν ἄλλον.
ὄφρα τέλος θανάτοιο κίχω, μετὰ γήραϊ λυγρῷ.
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι ἃ δὴ πεπρωμένα κεῖται
μοιρῶν ἐννεσίῃσιν ἐπείγομαι, οὐ γὰρ ἄτιμοι
ἱκεσίου ζηνὸς κοῦραι λιταί· ἵξομαι ἤδη.
ὁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἡμιθέοις ἐνάριθμος.
καὶ τότε δὴ λιπὸν ἄντρον ἐπήρατον· ἦδ' ἐπέρησα
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι· καὶ εἰς μινύας ἀφίκανον
λαιψηροῖσι πόδεσσιν, ὑπὲρ παγασηΐδος ἀκτάς.
ἔνθα δ' ἀριστήων μινύων λόχος ἠγερέθοντο
σεινὸν δὴ ψαμάθου ὁμάδῳ· ῥηγμῖνα τ' ἀναύρου
ἀλλ' ὅτε δή μ' ἐνόησαν ἀταρπιτὸν ἐξανύοντα

ἀσπασίως ἤγρεθεν. ἐπήθεε δ᾽ ἦτορ ἑκάστῳ.
αὐτὰρ ἐμυθεόμην ἐρεείνων ἄνδρας ἀρίστους
πρῶτα δ᾽ εἶδα βίην ἡρακλῆος θείοιο
ὃν τέκεν ἀλκμήνη ξυνὴ κρονίωνι μιγεῖσα
ημος ὅτε τριτάτην μὲν ἐλείπετο σείριος αἴγλην,
ἠέλιος· δολιχὴ δ᾽ ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρφνη
τίφυν τ᾽ ἀγνιάδην δολιχῆς ἰθύντορα νηός.
θεσπεσιέων δ᾽ ὅγε δῆμος ἐφ᾽ ὕδασι τελμισοῖο
ἄγχουρος λαοῖσι φαεινὰ ῥέεθρον ἄμειβεν
ὃς πρὶ μὲν βύκταισι καὶ ἀργήεσιν ἀέλλαις
νῆα κατιθύνειν δέκαεν πολυμήτιδι τέχνῃ
κάστορά θ᾽ ἱππόδαμον πολυδεύκεά τ᾽ εἰσενόησα
καὶ μόψον τιταρῆθεν, ὃν ἄμπυκι νυμφευθεῖσα.
χαονίην ὑποφηγὸν ἀρηγονὶς ἐξελόχευσε
πηλέα τ᾽ αἰακίδην, αἰγίνης ἀγλαὸν υἱόν.
ὃς δολόπεσσιν ἄνασσεν ἐνὶ φθίῃ ἐριβώλῳ.
ἐριαυνὴν δ᾽ ἑρμείαο κλυτὴν εἰσέδρακα γένναν.
αἰθαλίδην, ὃν ἔτικτε περικλυτὴ εὐπολέμεια.
μυρμιδόνος θυγάτηρ ἀλόπῃ ἐνὶ πετρήεσσῃ.
ἠδ᾽ ἔρυτον καὶ καλὸν ἐχίονα, τοὺς ποτε νύμφη
λαοθόη μερέτοιο παρευνηθεὶς ἐλόχευσε.
κυλλήνης μεδέων χρυσόρραπις ἀργειφόντης.
αὐτίκα δ᾽ ἀκτορίδης καὶ βουφάγος ἦλθε κόρωνος
ἴφικλος αὖ φυλάκου δῖον γένος ἀντετόρησε.
βούτης τ᾽ αἰνειάδης, ἴκελος χρυσάορι φοίβῳ.
κάνθος δ᾽ εὐβοίηθεν ἀβαντιάδης ἐπέρησεν.
ὃν δὴ μοῖρ᾽ ἐδάμασσε· τέλος δ᾽ ἐπέθηκεν ἀνάγκη.
φθίσθαι ὑπὲρ λιβύης· νόστου δ᾽ οἴκοιο λαθέσθαι.
ἄλκωνος δὲ φάληρος ἀπ᾽ αἰσήποιο ῥοάων
ἤλυθεν· ὃς γύρτωνος ἁλιστεφὲς ἔκτισεν ἄστυ

Ἴφιτος αὖ μετὰ τοῖσιν ἐφέσπετο ναυβόλου υἱός.
φωκίδος ὅς ῥ' ἔναιε καὶ εὐπύργοιο τανάγρης·
λαοδόκος ταλαὸς καὶ ἀρήιος υἱοὶ ἄμωμοι,
ἦλθον ἀβαντιάδαι περιώνυμοι, οὓς τέκε πηρώ·
ἰφιδάμας δ' ἀλέου παῖς ἤλυθε· πέμψε γὰρ αὐτὸν
ἴφθιμος γενέτης· τεγέης ὄρια προλιπόντα·
ἤλυθε δ' ἐργῖνος βράγχου πολύπυρον ἄρουραν
ἐκπρολιπών, καὶ τύρσιν ἐρεμνῆς μιλήτοιο·
ἔνθα ῥοαὶ κλύζουσι πολυπλανέος μαιάνδρου.
ἐν δὲ περικλύμενος νηλήιος εἰσαφίκανεν.
ἀγχόθι πελλήνης τε καὶ εὐύδροιο λιπέζου.
ἄστυ λιπὼν ἀφνειὸν ὀρχονόμους τε κολώνας·
ἐκ δὲ λιπὼν καλυδῶνα θοὸς μελέαγρος ἔβαινεν·
οἰνεΐδης τὸν ῥ' ἐλόχευσε καὶ ἀλθαίη ῥοδόπηχυς.
ἴφικλος αὖτ' ἐπέρησε λιπὼν ἀβρακηΐδα λίμνην·
σύγγονος ἀλθαίης· περὶ δ' αὖ τίεν ἔξοχα πάντων,
υἱέα δὴ μελέαγρον· ἴδ' ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδασκεν.
ἀστερίων δ' ἐπέρησε παῖς κλεινοῖο κομήτου·
πειρεσίην ὅς ἔναιεν ἐπ' ἀπιδανοῖο ῥεέθροις.
πηνειὸς μίσγων ξανθὸν ῥόον εἰς ἅλα πέμπει.
εὐρυδάμας δ' ἐπόρουσε λιπὼν βοιβηΐδα λίμνην.
ἀγχόθι πηνειοῖο καὶ εὐλάγεος μελιβοίης.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐλάτοιο παῖς πολύφημος ἵκανεν.
ὅς σφιν ἐν ἠνορέῃσι μετέπρεπεν ἡρώεσιν.
ἠνειὸς καινῆος ἀφίκετο· τὸν ῥά τε φασὶ
μισγόμενον λαπίθαις ὑπὸ κενταύροισι δαμῆναι.
θεινόμενον πεύκαισι τανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι·
καὶ οἱ ἀνατλῆναι καὶ ἀκαμπέα γούνατ' ἐρεῖσαι.
ζωόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης.
ἄδμητος δ' ἀφίκανε φεραιόθεν, ᾧ ποτε παιὰν

θνητῶν ὑπόδοιθε. Διός δ᾽ ἠλάσατο μῆνιν·
οὕνεκά τοι κύκλωπας ἀμαιμακέτοισιν ὀϊστοῖς,
ἐν φθιτοῖσιν ἔτευξ᾽ ἀσκληπιοῖο ἕνεκα λώβης.
ἦλυθε δ᾽ ἀκτορίων ἶλου παῖς ἀκτορίωνος.
τρηχείην ὀπόεντα λιπὼν, σὺν δ᾽ ἤλυθεν ἴδας.
λυγκεύς θ᾽ ὃς τήλιστα δι᾽ αἰθέρος ἠδὲ θαλάσσης
βένθεα· καὶ πλούτωνος ὑποχθονίοιο βέρεθρα,
μοῦνος ἀπ᾽ ἀνθρώπων δεινοῖσιν ὀπώπεεν ὄσσοις.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τελαμὼν συνεφέσπετο, τόν ῥ᾽ ἐλόχευσεν
αἰακῷ ἁβρύτω κούρη κλυτοῦ ἀσωποῖο
αἴγιν, ἐν κροκάλησιν ἁλιστεφέος σαλαμῖνος,
δὴ τότ᾽ ἄβαντος παῖς νόθος ἤλυθε κρατερὸς ἴδμων
τόν ῥ᾽ ὑποκυσαμένη τέκεν ἀπόλλωνι ἄνακτι,
ἀμβρόσιον παρὰ χεῦμα φερητιὰς ἀντιάνειρα.
τῷ καὶ μαντοσύνην ἔπορε καὶ τέσφατον ὀμφὴν
φοῖβος. ἵν᾽ ἀνθρώποισιν ἀρηρότα μυθίζοιτο.
ἤλυθε δ᾽ αὖ μετὰ τοῖσι μενοίτιος ἐξ ὀπόεντος.
σύγχορτος μινύαις. ἐπὶ δ᾽ ἤλυθε δῖος ὀϊλεύς.
φλίας δ᾽ ἐξίκανε περικλυτὸς, ὅν ποτε βάκχῳ.
νύμφη ὑποκλινθεῖσα παρ᾽ αἰσήποιο ῥοῆσι.
τίκτεν ἄμωμον ἔχοντα δέμας καὶ ἐπίφρονα μῆτιν
κηφεύς τ᾽ ἀρκαδίη θεμεθ᾽ ἡρώεσσι πελάσθη
ἀγκαῖον δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἀπ᾽ ἀρκαδίης πολυμήλου.
πέμψε πατὴρ γηραιὸς ἐπὶ πλόον ἀξείνοιο.
οὗτος δ᾽ οὔποτε χλαῖναν ἐπὶ στιβαροῖς βάλεν ὤμοις
ἀλλ᾽ ἀρκτουλάσιον στέρνοις ἀμπίσχετο δέρμα.
ναύπλιος αὖθ᾽ ἵκανεν ἀμυμώνης φίλος υἱός.
ὃν τέκεν εὐνηθεῖσα περικλυτῷ ἐννοσιγαίῳ.
ἀγλαὸν ἠνορέην δέμας εἴκελον ἀθανάτοισι.
ταιναριεύς δ᾽ εὔφημος ἔβη μελεάτιδος ἄκρης

ἐκ προλιπὼν αὐλῶνας, ἁλικλύστους τε θεράπνας
ἀγκαῖος τ᾽ ἔμολε πλευρώνιος ὅς ῥα πορείας;
οὐρανίας ἄστρων ἐδάη κύκλους τε πλανήτας.
δίζετο γὰρ τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐσσόμεν᾽ ἀνθρώποισιν.
ἐν δὲ παλαιμόνιος λέρνου νόθος ἤλυθεν υἱός.
σίνετο δὲ σφυρὰ δισσὰ πόδας δ᾽ οὐκ ἦεν ἀρηρώς.
τοὔνεκεν ἡφαίστοιο γόνον καλέεσκον ἅπαντες.
ἤλυθε δ᾽ ἀλφειοῖο λιπὼν πισιδάτιδας ὄχθας.
αὐγείης υἱὸς πυριφεγγέος ἠελίοιο.
ναὶ μὴν καὶ δισσοὶ ὀρπηκες ἀμύμονες ἧκον,
ἀμφίων κλυτόφημος· ἰδ᾽ ἀστέριος μενεχάρμης
πελλήνην προλιπόν τ᾽ ἰδ᾽ ἤθεα πατρίδος αἴης.
δισσὸν δ᾽ αὖ βορέου καλὸν στάχυν εἰσενόησα.
οὓς τέκ᾽ ἐρεχθῆος θείου κλυτὴ ὠρείθυια.
εἰλισοῦ παρὰ χεῦμα θεοῦ φιλότητι μιγεῖσα.
οἳ δὴ καὶ ταρσοῖσιν ὑπ᾽ οὐατίοις πεπότηντο.
ζήτης καὶ κάλαϊς, δέμας ἴκελοι ἀθανάτοισιν
Αὐτὰρ δὴ πελίαο φεραιόθεν ἤλυθ᾽ ἄνακτος.
ἀρχιστοῦς· υἱὸς γὰρ ἐπ᾽ ἀργῷας γεγένητο.
ἄξεινον ποτὶ φάσιν ἅμ᾽ ἡρώεσιν ἐλάσαι.
σὺν δέ οἱ ἦλθ᾽ ἑτάρος ἡρακλέεος θείοιο,
καλὸς ὕλας· τόν δ᾽ οὔπω ὑπὲρ δροσεροῖο γενείου,
ἀργεννῆς ἐρύθην παρνηίδος ἁβρὸς ἴουλος.
ἀλλ᾽ ἔτι κοῦρος ἔην, πολὺ δ᾽ ἥνδανεν ἡρακλῆϊ.
οὗτοι μὲν ποτὶ νῆα· καὶ ἐς λόχον ἠγερέθοντο.
καὶ ῥα οἱ ἄλλοθεν ἄλλος συνέκλετο, ἠδ᾽ ἀγόρευε
δεῖπνα δ᾽ ἐπορσαίνοντο πολυξείνοιο τραπέζης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο ποτοῦ θ᾽ ἅλις ἔπλετο θυμός.
ἥμενοι ἐξήοις πόθεεν μέγα ἔργον ἕκαστος.
ἀνστάντες δ᾽ ἅμα πάντες ἀπὸ ψαμάθοιο βαθείης,

ἀιόνι ἔνθα τ' ἔμιμνεν ὑπὲρ ψαμάθου ἁλίη ναῦς.
τὴν ῥά ποτ' εἰσορόωντες ἐθάμβεον, αὐτὰρ ἔπειτα
ἄργος ἐφημοσύναισιν οὺ πόρσυνεν ὀχλίζειν,
δουρατέεσι φάλαγξι. καὶ εὐστρέπτοισι κάλωσι.
πρυμνόθεν ἀρτήσας. κάλεεν δ' ἐπὶ μόχθον ἱκάνειν
πάντας κυδαίνων· οἱ δ' ἐσσυμένως ὑπάκουσαν,
τεύχεα δ' ἐκ δύοντο περὶ στέρνοισι δ' ἄνηπτον
σειραίην μέρινθον. ἐπέβριθεν δὲ ἕκαστος,
αἶψα θοὸν ποτὶ κῦμα κατειρύσαι εὔλαλον ἀργώ.
ἡ δέ οἱ ἐγχριφθεῖσα ποτὶ ψαμάθῳ βεβάρητο.
αὐαλέαις φυκέεσσιν ἐρυκομένη ποτὶ χέρσῳ.
ἡρώων παλάμῃσιν ὑπὸ στιβαρῇσιν ἀπειθής.
παχνώθη δ' αὖ θυμὸς ἰάσονος· αὐτὰρ ἔμοιγε
νεῦσεν ὀπιπεύων ἵνα οἱ θάρσος τε βίην τε,
μολπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ κεκμηκόσιν αἰὲν ὀρίνω.
Αὐτὰρ ἐγὼ φόρμιγγα τιτινάμενος μετὰ χερσὶ,
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασ' εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς.
καί οἱ ἀπὸ στηθέων ὄπα χείριον ἐξελόχευσα.
ἔξοχον ἡρώων μινυήϊον αἷμα γενέθλης.
εἶδ' ἄγε νῦν στερροῖσιν ὑπὸ στέρνοισι κάλωας.
βρῖσαθ' ὁμορροθέοντες, ἐρείσατε δ' ἴχνια γαίῃ.
ταρσοῖσι ποδὸς ἄκρον ὑπερβλήδην τανύσαντες.
καὶ χαροπὴν ποτὶ χεῦμα γεγηθότες ἕλξατε νῆα.
ἀργὼ πεύκησιν τ' ἰδὲ δρυσὶν γομφωθεῖσαν.
αἰὲν ἐμῆς ἐνοπῆς, καὶ γὰρ πάρος ἔκλυεν ἤδη.
ἠνίκα δένδρε' ἔθελγον ἐν ὑλήεντι κολώνῃ.
πέτρας τ' ἠλιβάτους. καί μοι κατὰ πόντον ἔβαινεν.
οὔρεα προλιποῦσα. ἐπίστατο δ' αὖτε θαλάσσης
παρθενίης ἀτραπούς. σπέρχου δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀμείβειν
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ, καὶ θεσκέλῳ ὀμφῇ.

δὴ τότ' ἐπιβρομέουσατο μαριὰς ἔκλυε φηγός.
ἥν οἱ ὑποτροπίην ἄργος θέτο νηὶ μελαίνῃ·
παλλάδος ἐννεσίῃσιν· ἀνηέρθη μάλ' ὦκα,
γῦρα τ' ἐλαφρίζουσα θοὴ δ' ὠλίσθανε πόντῳ·
καί οἱ ἐπειγομένῃ θαμινὰς ἐκέδασε φάλαγγας.
αἳ οἱ ὑποτρόπι κεῖντο μιᾶς χοινόιοτα θεῖσαι.
ἐν δ' ἄρ' ἔβη λιμένος χαροπὸν δ' ἀνεχάσατο κῦμα.
θῖνας δ' ἀμφέκλυσθεν. ἐγήθει δὲ φρένας ἰήσων,
ἅλτο δ' ἔσω νεὸς ἄργος, ἐφέσσατο δ' ἀγχόθι τῖφυς.
καί οἱ ἐπ' ἄρτια θῆκεν ἐρηρότα πορσαίνοντες.
ἱστόν τ' ἠδ' ὀθόνας· ἐπὶ δ' αὖτ' οἴηκας ἔδησαν,
πρυμνόθεν ἀρτήσαντες ἐπεσφίγξαντο δ' ἱμᾶσιν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἑκάτερθεν ἐρετμοὺς ἡπλώσαντο·
ἐς βαίνειν δ' ἐκέλευον ἐπειγομένους μινύηας·
τοῖσι δ' αἰσονίδης ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κέκλυτέ μου βασιλῆες ἀμύμονες, οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἀνδάνει ἐν πραπίδεσσιν, ἀρειοτέροισιν ἀνάσσειν·
ὑμεῖς δ' ὅντιν' ἄρα κραδίῃ θυμός τε μενοινᾷ,
ἡγεμόνα στήσασθε· καὶ ὧ περὶ πάντα μελήσῃ,
σημαίνειν ὅτι κεν ῥέξαι ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον.
πόντον ἐπιπλώουσιν ἀφιξομένοις τ' ἐπὶ γαῖαν,
εἴτε καὶ ἐς κόλχους, καὶ ἐς ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους.
καὶ γὰρ δὴ μοῦνοι σὺν ἐμοὶ πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
οἱ ῥα καὶ ἀθανάτου ῥίζης γένος εὐχετάασθε,
ζωὸν ἀνηρείψασθε πόνων κλέος· ὄφρ' ἂν ἄρησθε.
ἀλλ' οὐ δὴ κάρτιστον ἀριστερόν τε γενέσθαι
ἡρακλῆος ἄνακτος ὀΐομαι ἴστε καὶ αὐτοί.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἐν δ' ἄρα φωνῇ
λαὸς ἐπερρόθεεν, μινύαις ἐπικοίρανον εἶναι.
ἀλκείδην· ὃς πᾶσι μέγ' ἔξοχος ἦεν ἑταίροις.

ἀλλ' οὐ πεῖθον ἄνακτα πεπνυμένον. ὃς ῥά οἱ ἤδη,
Ἥρης ἐν νεσίησι τετιμένον αἴσονος υἱόν.
ὡς δὴ οἱ κλέος ἐσθλὸν ἐπεσσομένοισιν ὄπαζεν.
ὃς τότε γ' αὐτὸς ἔνισπεν, ἰήσονα κοίρανον εἶναι.
πεντήκοντ' ἐρέταισιν, ἀνὰ τραφερήντε καὶ ὑγρήν.
καὶ τότε δὴ μάλα πάντες ἐπήνεον ὡς ἐκέλευεν
ἡρακλέης. καὶ θῆκαν ἰήσονα κοίρανον εἶναι
ἦμος δ' ἠέλιος τὸν ἀπείριτον αἰθέρα τέμνων,
ἵπποις ὠκυπόδεσσι κελαινὴν ἔντυε νύκτα.
τῆμος ἐνὶ πραπίδεσσιν ἐμήτιεν αἴσονος υἱός.
πίστιν ἐφ' ἡρώεσσι καὶ ὅρκια συνθεσιάων
θέσθαι. ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φυλασσόμενοι πεπίθοιντο
καὶ τότε τοι μουσαῖε φίλον τέκος ἀντιοφήμου,
πορσαίνειν μ' ἐκέλευε θοῶς ἱερήϊα καλά.
Αὐτὰρ ἐγὼ ψαφαραῖσιν ἐπ' ἠιόνεσσιν ἔνηκα.
κάλατά τ' ἐκ δρυὸς αὖ περὶ πρεσβίου ἐν δ' ἄρ ὕπερθε.
πέπλῳ παρκατέθηκα θεοῖς ἐπινήχυτα δῶρα.
καὶ τότε δὴ κρατῆρα βοῶν περιμυκέα ταῦρον:
σφάζον ἀνακλίνας κεφαλὴν εἰς αἰθέρα δῖαν.
ζωοτάμνων περὶ δ' αἷμα πυρὶ χέον ἔνθα καὶ ἔνθα
Αὐτὰρ ἐπεὶ κραδίην θραύσας ποπάνοισιν ἔθηκα
λέψας ὑγρὸν ἔλαιον, ἐπ' αὐτῷ δὲ γλάγος ἄμνης.
ἥρωας δ' ἐκέλευσα περισταδὸν ἀμφιχυθέντας.
δοῦρα τ' ἐπαμπήξασθαι ἰδ' ἄορα κωπήεντα.
βύρσῃ τε σπλάγχνοισιν ἐρειδομέναις παλάμῃσι:
θῆκα δ' ἄρ' ἐν μέσσῳ τεῦχος κυκεῶνος ἐρείσας
ὀστράκεον. τῷ πάντα περιφραδέως ἐμέμικτο.
δήμητρος μὲν πρῶτα πρέσβιος ἀλφίτου ἀκτή.
αἷμα δ' ἐπὶ ταύροιο. θαλάσσης θ' ἁλμυρὸν ὕδωρ
ψαύσασθαι δ' ἐκέλευσα κύκλους ἐρόεντας ἐλαίνους.

καὶ τότε χρυσείην φιάλην χέρεσιν ἐμαῖσιν·
ἀμπλήσας κυκεῶνος, ἐφεξείης ἐπένειμον·
γεύειν ἄνδρα ἕκαστον ἐρισθενέων βασιλήων·
πυρκαϊῇ δ' ἐκέλευον ἰήσονα λαμπάδα θέσθαι
πεύκης ἀζαλέης ὑπὸ δ' ἔδραμε θεσπεσίη φλόξ·
Orph: ad Deos marinos. δὴ τότ' ἐγὼ πρὸς χεῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
χεῖρας ἐπαντείνας, τάδ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα·
ὠκεανοῦ μεδέοντες ἁλικλύστοιό τε πόντου,
ἐμβύθιοι μάκαρες· καὶ ὅσοι ψαμαθώδεας ἀκτὰς
ναίετ' ἁλικροκάλους, καὶ τηθύος ἔσχατον ὕδωρ.
νηρέα μὲν πρώτιστα καλῶ πρέσβυστον ἁπάντων.
ἄμμιγα πεντήκοντα κόραις πάσῃσιν ἐρανναῖς.
γλαυκὴν δ' ἰχθυόεσσαν ἀπείριτον ἀμφιτρίτην,
πρωτέα καὶ φόρκυνα, καὶ εὐρυβίην τρίτωνα.
λαιψηρούς τ' ἀνέμους, αὔραις μέγα χρυσεοτάρσοις.
ἄστρα τε τηλεσίφαντα, καὶ ἀχλύα νυκτὸς ἐρεμνῆς
αὐγήν τ' ἠελίοιο ποδῶν προποδηγέτιν ἵππων,
δαίμονας εἰναλίους τε μιγαζομένους ἥρωσιν.
ἀκταίους τε θεοὺς, ποταμῶν θ' ἁλιμυρέα ῥεῖθρα.
αὐτόν τε κρονίδην σεισίχθονα κυανοχαίτην,
κύματος ἐκ προθορόντα, μολεῖν ἐπιτάρροθον ὅρκων
τόφρα μὲν οὖν ἐπίκουροι ἰάσονος ἔμπεδον αἰεὶ
μίμνωμεν προφρόνως ξυνῶν ἐπαρηγόνες ἄθλων,
ζωοὶ νοστήσωμεν ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.
ὃς δ' ἐκ εὐσυνθεσίης δηλήσεται οὐκ ἀλεγίζων
ὅρκον ὑπερβάσιον, τούτου δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων,
ἰθυντῆρα δίκη, καὶ ἐριννύες αἰνοδότειραι.
Ὣς ἔφαμην, οἱ δ' αὖτις ὁμοφροσύνῃ κατένευσαν,
ὅρκια δειμαίνοντες. ἐσημήναντο δὲ χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,

δὴ τότε νηὸς ἑῆς κοῖλον κύτος εἰσεπέρησαν,
πάντες ἐφεξείης· ὑπὸ δὲ ζυγὰ τάχ' ἔθεντο,
χεῖρας ἐρετμώσαντες, ἐκέκλετο δ' αὐτόθι τῖφυς
ἐκ ταδίοις ὅπλοις δῆσαι παρὰ κλίμακος μακρὴν
ἱστία δ' ἁπλῶσαι. λιμένος δ' ἐκ πείσματα θέσθαι
καὶ τότε δὴ λιγυρὸν οὖρον ἐπιπροέηκε νέεσθαι·
ἥρη ζηνὸς ἄκοιτις· ἐπείγετο δ' οὖν πλόον ἀργὼ
οἱ δ' ἄρ' ἐπ' εἰρεσίην ἐπέχον χεῖράς τε νόον τε
ἄκμητοι βασιλῆες· ἐτέτμετο δ' ἄσπετος ἅλμη·
ἀφροῦ ἀμφοιδαίνοντος ὑπὸ ῥόπιν ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἦμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐπέσπετο δ' ἠριγένεια,
ἡδὺ φάος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φέρουσα·
καὶ τότε δὴ σκοπιαί τε καὶ ἠνεμόεσσα κολώνη,
πηλίου ὑλήεντος ἀπ' ἠιόνος κατέφαινε
τῖφυς δ' ἀμπαύσας διαῆς οἰήια χειρὸς
τυτθὸν ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐκέκλετο κῦμα χαράσσειν,
καὶ ῥαθοῶς ἀκτῇσιν ὑπέδραμον ἐκ δ' ἄρα νηὸς
κλίμακα δουρατέην λιμένων ἔντοσθε χάλασσαν.
ἐκ δ' ἔβαν ἥρωες μινύαι, παύσαντο δὲ μόχθου.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχεν ὁμιλαδὸν ἱππότα πηλεύς.
ὦ φίλοι· ἀθρῆτε σκοπιῆς προὔχοντα κολωνὸν,
μέσσῳ ἐνὶ πρηῶνι κατάσκιον ἔνθά δε χείρων
ναίει ἐνὶ σπήλυγγι δικαιότατος κενταύρων·
οἳ τράφον ἐν φολοῇ, πίνδου τ' αἰπεινὰ κάρηνα
ὃς ῥα δικασπολίῃ μέλεται καὶ ἀκούμασι νούσων
ἄλλοτε δ' αὖ φοίβου κιθάρην μετὰ χερσὶν ἀράσσων,
ἢ λιγυρὴν φόρμιγγα χελυκλόνον ἑρμάωνος·
πᾶσι περικτιόνεσσι δικασπολίας ἀναφαίνει
τόφρα καὶ ἡ μέτρου κοῦρον θέτις ἀργυρόπεζα.

Peleus petit
à socijs ut Chi-
ronē adeant.

νήπιον ἀρτιγένεθλον ἐν ἀγκαλίδεσσι λαβοῦσα,
Πήλιον εἰνοσίφυλλον ἔβη· Χείρωνι δ' ἔδωκεν
αὐτὸν ἐπισταμένως ἀγαπαξέμεν, ἠδ' ἀτιτάλλειν.
ὃν δή μοι πόθος ἐστὶ περὶ φρένα θηήσασθαι.
ἀλλὰ φίλοι πελάσωμεν ἐπὶ σπέος ὄφρα ἴδωμεν.
ἔξιν παιδὸς ἐμοῖο, καὶ ἤθεσιν οἷσι κέκασται.
Ὣς εἰπὼν ἐξῄιεν ἀταρπιτόν· οἱ δ' ἑπόμεσθα.
Chiron: inve-
niunt
αὐτὰρ ἐπ' εἰς αὐλὴν εἰσήλθομεν ἠεροειδῆ,
καὶ προκεκλιμένος μὲν ἐπ' οὐδαίοιο χαμεύνης
κεῖτο μέγας κένταυρος· ἀπηρήρειστο δὲ πέτρῃ,
ἱππείαισιν ὁπλαῖσι τανυσσάμενος θοὰ κῶλα.
cū Achille.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος Θέτιδος καὶ Πηλέος υἱός,
χερσὶ λύραν ἤρασσε· φρένας δ' ἐτέρπετο Χείρων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄθρησεν ἀγακλειτοὺς βασιλῆας.
ἀσπασίως ἀνόρουσε· κύσεν δ' ἄρα φῶτα ἕκαστον.
δαῖτα τ' ἐπόρσυνεν· μέθυ δ' ἀμφιφορεῦσι κόμιζεν
ῥωγαλέας τ' ἔστρωσεν ὑπὸ στιβάδεσσι πέτηλα.
κλινθῆναι δ' ἐκέλευσεν, ἀδαιδάλτοις δ' ὑπὸ πλαγητοῖς
κρεῖα χύδην παρέθηκε συῶν ἐλάφων τε ταχειῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἐπένειμε ποτὸν μελιηδέος οἴνου.
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο ποτοῦ θ' ἅλις ἔπλετο θυμός.
Her: hort: Orph-
at Cith: pulsa
χερσὶν ἐπικροτέοντες ὁμόκλεον, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
δηρίσω Χείρωνι διωλύγιον κιθαρίζων.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, περὶ γάρ με ἐπήλυθεν αἰδώς
ὁπλότερον γεγαῶτα γεραιτέρῳ ἰσοφαρίζειν
μέσφ' αὐτὸς Χείρων ἐλιλαίετο καί μ' ἀέκοντα
ἠνώγει, ἄλλων ἐριδαινέμεν εἵνεκα μολπῆς
Chiron pri
πρῶτος δ' αὖ κένταυρος ἀείρατο πηκτίδα καλὴν
ἥν ῥα τότ' ἐν χείρεσσι φέρων ὤρεξεν Ἀχιλλεύς.
ὃς δ' ἄρ' ἄεισε μάχην κενταύρων ὀβριμοθύμων.

οὓς λαπίθαι κατέπεφνον ἀτασθαλίης ἕνεκα σφῶν
ἠδ' ὡς ἡρακλῆϊ κατάντια μαιμώοντες,
ἐν φολόῃ δήρισαν, ἐπεὶ μένος οἴνου ἔγειρεν.
Αὐτὰρ ἔγωγε μετ' αὐτὸν ἑλὼν φόρμιγγα λίγειαν,
ἐκ στόματος μελίγηρυν ἱεὶς ἀνέπεμπον ἀοιδήν.
πρῶτα μὲν ἀρχαίου χάεος μελανήφατον ὕμνον·
ὡς ἐπάμειψε φύσεις, ὥς τ' οὐρανὸς ἐς πέρας ἦλθε.
γῆς τ' εὐρυστέρνου γένεσιν, πυθμένα τε θαλάσσης·
πρεσβύτατόν τε καὶ αὐτοτελῆ πολύμητιν ἔρωτα
ὅσσα τ' ἔφυσεν ἅπαντα· διέκριθεν δ' ἄλλον ἀπ' ἄλλου
καὶ κρόνον αἰνολέτην· ὥς τ' ἐς δία τερπικέραυνον
ἤλυθεν ἀθανάτων μακάρων βασιλήιος ἀρχή.
μέλπον δ' ὁπλοτέρων μακάρων γένεσίν τε κρίσιν τε
καὶ βριμοῦς βάκχοιο γιγάντων τ' ἔργ' ἀΐδηλα.
ἀνθρώπων δ' ὀλιγοδρανέων πολυεθνέα φύτλην,
ἤειδον· στερὸν δὲ διὰ σπέος ἤλυθεν αὐδή.
ἡμετέρης χέλυος μελίγηρυν ὄπα γηρυούσης.
ἔστευτο δ' ἄκρα κάρηνα καὶ ἄγκεα δενδρήεντα
πηλίου· ὑψηλάς τε μετὰ δρύας ἤλυθε γῆρυς·
καί ῥ' αἱ μὲν πρόρριζοι ἐπ' αὔλιον ἐθρώσκοντο.
πέτραι τ' ἐσμαράγουν. θῆρες δ' ἀΐοντες ἀοιδῆς,
σπήλυγγος προπάροιθεν ἀλυσκάζοντες ἔμιμνον.
οἰωνοί τ' ἐκυκλοῦντο βοαύλια κενταύροιο,
ταρσοῖς κεκμηῶσιν· ἑῆς δ' ἐλάθοντο καλιῆς.
Αὐτὰρ ὁρῶν κένταυρος ἐθάμβεε· χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
πυκνὸν ἐπισείων· οὖδας δ' ἤρασσεν ὁπλῆσι.
τίφυς δ' εἰσεπέρησεν ἕως ἄπο, καί ῥ' ἐκέλευσεν
ὦκα παρὰ μινύαισιν, ἐγὼ δ' ἄμπαυον ἀοιδῆς.
οἱ δέ, θοῶς ἤγερθεν· ἔντυνε δὲ τεύχε' ἕκαστος.
παῖδα δ' ἐν ἀγκαλίδεσσιν ἀνίσχανεν ἱππότα πηλεὺς

Orph: canit rerū origine

Arb: et feræ movent cātu

καί ῥ' ἔκυσεν κεφαλήν τε· καὶ ἄμφω φάεα καλά·
δακρυόεν γελόων· κηλήθη δὲ φρένας ἀχιλλεύς·
Αὐτὰρ ἐμοὶ κένταυρος ἑῇ γέρας ὤπασε χειρὶ
νεβρὴν παρδαλέην ξεινήϊον ὄφρα φέροιμι
ἀλλ' ὅτε δὴ σπήλυγγος ἀποπροθορόντες ἔβημεν
ἄκρης ἐκ σκοπιῆς ὁ γέρων ἀνὰ χεῖρας ἀείρων,
φιλλυρίδης ἥρωας, θεοὺς δ' ἐπικέκλετο πάντας
νόστον μὲν μινύαισιν· ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἀρέσθαι·
ὁπλοτέροις βασιλεῦσι καὶ ἐσσομένοις μετόπισιν·
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἐπὶ θῖνα καὶ ἐς νέα πάντες ἔβησαν
ἐν προτέροις θώκοισι καθίζανον. ἐν δ' ἄρ' ἐρετμοῖς
χεῖρας ἔφαν πλώσαντες, ἐπί ῥ' ἅλα τύπτον ἕκαστος
πήλιον ἐκνεύσαντες, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα τε πόντου
ἀφρὸς ἐπιζείων χαροπὴν λεύκαινε θάλασσαν.
τεισαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη καὶ σηπιὰς ἀκτή.
φάνθη δὲ σκίαθος· δόλοπος τ' ἀνεφαίνετο σῆμα
ἀγχίαλος θ' ὁμαλὴ ῥεῖθρον θ' ἁλιμυρὲς ἐναύλου.
ὃς διὰ πολλὴν γαῖαν ἵει μεγαλόβρομον ὕδωρ·
οὐλύμπου δὲ βαθυσκοπέλου πρηῶνας ἐρυμνοὺς,
εἰσέδρακον μινύαι· καὶ ἄθω δεν δρώδεα κάμψαν
πελλήνην τ' εὐρεῖαν· ἰδὲ ζαθέην σαμοθρήκην·
ἔνθα καὶ ὄρκια φρικτὰ θεῶν ἄρρητα δὲ βροτοῖσιν
ἄσμενοι εἰσεπέρησαν ἐμῆς ὑποθημοσύνῃσιν
ἥρωες· μετὰ γάρ σφιν ὀφέλσιμον ἀνθρώποισι.
τῆς δὲ θυηπολίης ἄμοτον πλωτῆρσιν ἕκαστος.
σιντιακαῖς δ' ὀφρύσιν ἐκέλσαμεν ὠκύαλον ναῦν,
λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ· τόθι περ κακὰ ἔργα μεμήλει
θηλυτέραις· αἳ γὰρ θεν ἀϊστώσαντο συνεύνους
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσι· καὶ ἡ κλυτὴ ὑψιπύλεια
ἐλδομέναις κραίνεσκε γυναικῶν εἶδος ἀρίστη·

ἀλλὰ

ἀγλαὰ τίσοι· πρὶν τῶν δὲ πολὺν λόγον ἀμφαδὸν εἰπεῖν
ὅσσον ἐφίμερον ὦρσεν ἀγαυαῖς λημνιάδεσσιν·
κύπρις ἐρωτοτρόφος μινύαις εἰς λέκτρα μιγῆναι.
φίλτροις ὑψιπύλην ἐρατοῖς ἐδάμασσεν ἰήσων,
ἄλλην δ' ἄλλος ἔμικτο· καὶ ἐκλελάθοντο πορείης
εἰ μὴ ἀποτροπίοις ἐνοπαῖς θελξίφρονι θυμῷ
ἡμετέρῳ θελχθέντες ἔβαν ποτὶ νῆα μέλαιναν,
εἰρεσίην ποθέοντες ἐπεμνήσαντο δὲ μόχθου.
ἦλθεν δὲ ἑλλήσποντον ἅμ' ἠοῦς φέρεν οὖρος·
ἀκραὴς ζέφυρος· στεινῆς ἀπάτερθεν ἀβύδου.
ἴλιον δαρδανίην πίτνην ἐπὶ δέξιον ἔχοντας.
ἠδὲ καὶ ἀβαρνιάδας, περκώτης τ' ἄστυ χαμαιᾶν
ἀργυρέας αἴσηπος ἐπικλύζει προχοῇσιν
αἶψα δ' ἐπιθρώσκουσα θέεν πολυηγόρος ἀργώ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοισιν ἐκέλσαμεν, ἐν δ' ἄρα τίφυς
ἰθύντωρ ἀκάτοιο καὶ ἀγλαὸς αἴσονος υἱός.
σύν τ' ἄλλοι μινύαι, γλαυκώπιδι τριτογενείῃ,
θῆκαν ἀείραντες βριθὺν λίθον, ἔνθάδε νύμφαι
κρήνῃ ὑπ' ἀρτακίῃ καλὰ νάματα πλημμύρουσιν
οὕνεκ' οἱ πλώουσιν ἀνὰ πλατὺν ἑλλήσποντον.
εὔδιος ἀντεβόλησε μυχοῦ ἔντοσθε γαλήνη.
οὐδ' εἰς γαῖαν ἔριψαν εὐγνάμπτους ἀγκύρας·
κύμασι θεινόμενοι ὑπὸ χειμερίοισιν ἀήταις·
ἔνθάδε προσιώοντες ἐπὶ κροκάλαις προὐχούσαις
δεῖπνα τε καὶ κλισίην, δόρπου μεμνήμεθ' ἕκαστοι·
δὴ τότε κεκλιμένοισιν ἐπήλυθε κύζικος ἥρως.
ὃς δολόπων ἤνασσε περικτιόνων ἀνθρώπων
αἰνῆος φίλος υἱός· ὃν οἱ τέκε δῖα γυναικῶν.
εὐδώρου θυγάτηρ αἰνίππη καλλιπάρηος.
ὅς ῥα φιλοξενίῃ μινύας ἐγέρηρεν ἅπαντας.

σφάζων πῖά τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς·
ἀγροτέρους τε σύας. δῶκεν δ' ἐπὶ οἶνον ἐρυθρόν·
σῖτον δ' ἄφθονον ἧκεν ἀποπλώουσι φέρεσθαι.
χλαίνας τ' ἠδὲ τάπητας ἐυννήτους τε χιτῶνας·
φίλετο δ' αὖ παρεόντας ὁμηλικίης ἕνεκα σφῆς·
καί ῥα πανημερίοισιν ἐν εἰλαπίναισιν ὅμαρτεν·
καί ῥ' ἀπανημερίοισιν ἐν ἐλαπίναισιν ὅμαρθεν
ἀλλ' ὅτε γ' ὠκεανοῖο ῥόον βαπτίζετο τιτὰν
μήνη δ' ἀστροχίτων ἐπάγεν μελαναυγέα ὄρφνην
τῆμος ἀρηΐφατοι κίον ἀνέρες οἵ ῥ' ἀνέμοντο
ἀρκτώοις ἐν ὄρεσι τε θηπότες ἴκελα θηρσὶ
τιτᾶσι βριαροῖς τ' ἐναλίγκιοι. ἠδὲ γίγασιν·
ἓξ γὰρ χεῖρες ἑκάστῳ ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
οὓς τότ' ἐσαθρήσαντες ἀμαιμάκετοι βασιλῆες
ἐσμόθεν ὁρμαίνοντες ἀρήϊα τεύχε' ἔδυνον
καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσιν ἀμύνοντο, οἳ δ' ἐλάτῃσιν
ἐν δ' ἔπεσαν μινύαισι κατὰ σκοτόεσαν ὁμίχλην.
οὓς τοι ἐπειγομένους κτεῖνεν διὸς ἄλκιμος υἱός.
τόξῳ ὀϊστεύων. σὺν δ' αὖ νέον ὤλεσε παῖδα
κύζικον. οὔτι ἑκὼν, ἀλλ' ἀφραδίῃσι πεδηθεὶς
τῷ δ' ἄρα μόρσιμον ἦεν ὑφ' ἡρακλῆϊ δαμῆναι.
αἶψα δὲ οἱ μινύαι, κοίλης ἔντοθεν ἔβησαν
νηὸς ταχυήρης, ποτὶ δὲ ζυγὸν ἷζον ἕκαστος·
τῖφυς δὲ, πρύμνηθεν ἐπήπυεν. ἠδ' ἐκέλευε
κλίμακα νηὸς ἔσω ἐρύσαι. καὶ πείσματα λῦσαι.
ἀλλ' οὐ γὰρ λύοντο κάλοι. δεσμοῖσι δ' ἀφύκτοις
ὠκείης στροφάλιγγος ἀρηρότες ἐσφίγγοντο
νῆα κατείργοντες. θάμβησε δὲ τῖφυς ἀμύμων.
ἄφθογγος δὲ οἱ ἧκε χερῶν, οἰήϊα νηὸς
ἀργώης. οὐ γάρ γε ἐέλπετο κῦμα περῆσαι.

ῥείη γὰρ κοτέεσκε δεδυπόρος εἵνεκα λαοῦ.
ἀλλ᾽ ὅτε πρὸς μέσατον νυκτὸς προύβαινεν ἀτὰρ τὰ
ἄστρα τε τηλεφανῆ δῦεν ῥόον ὠκεανοῖο.
ἔνθ᾽ αὖ κυβερνήτῃ προσεπέστιχε νήδυμος ὕπνος,
τῷ δὲ βαθὺ κνώσσοντι θεὰ μενέδουπος ἀθήνη,
ἄγχι παρισταμένη παρετήτυμα σύμα τ᾽ ἔφαινεν.
ὧδε δ᾽ ὁμοκλήσασα θεηγόρον ἔννεπε μῦθον.
εὕδεις ἀγνιάδη γλυκερῷ βεβολημένος ὕπνῳ.
κῶμα περὶ βλεφάροισι βαλὼν, ἀλλ᾽ ἔγρεο τίφυ.
κέκλεο δ᾽ ἡρωέσσι μολεῖν ἐπὶ νήνεμον ἀκτὴν
νηὸς ἄπο πρυθορόντας· ὅθι ξένος ἐν ψαμάθοισι.
κεῖται ἀποφθίμενος, τῷ οἰκτέρεα κτερεΐξαι
παμμήτειρα ῥέη κελέται γέρα. ἠδέτε λοιβάς.
δουῶσαι ὑποχθονίοισι· καὶ δάκρυα λειβέμεν ὄσσων.
ἀδομένους θέμιν ἀγνοτελῆ ξενίην τράπεζαν.
ὃν ῥ᾽ ἀέκων ἔκτανε βαλὼν διὰ νύκτερον ὄρφνην
ἡρακλέης. θυμὸν δὲ θεὰς ἐχολώσατο ῥείης.
ἀλλ᾽ ὁπόταν θεσμοῖς ξεῖνον σεβάσησθε θανόντα·
δίνδυμον αὐτίκ᾽ ἔπειτα ῥέης ἕδος εἰσαναβάντες·
ἱλασμοῖς ἱεροῖς γαίης ἀρέσασθε θύγατρα.
πείσματα δ᾽ ἀράμενοι τότε δὴ μνώεσθε πλόοιο.
ὡς εἰποῦσα θεὰ πάλιν ἐτράπετ᾽ ἶσον ὀϊστῷ.
οὐρανὸν ἐσσυμένη· τὸ δ᾽ αὐτίκα κῶμ᾽ ἐκεδάσθη.
πρύμνης δ᾽ ἆλτο θοῶς ἀνέγειρε δὲ λαὸν αὐτῇ
τοίχων ἔνθα καὶ ἔνθα παρακλιδὸν ὑπνώοντας
ψυχῇ ὑποδρομέων, ἄφαρ ἡρώεσσι δ᾽ ὀνείρου.
φάσματα πᾶσιν ἔνισπεν. ἐπιδρομάδην ἀγορεύων
οἱ δὲ, θοῶς ἤγερθεν, ἐπ᾽ ἠϊόνα δ᾽ ἆλτο ἕκαστος,
ἠδὲ, κατ᾽ ὀρφναίοιο πόλου χρυσήνιος ἠώς,
ἀντολίην ἤνοιγεν. ἐδέχνυτο δ᾽ οὐρανὸς ὄρθρον

καὶ τότ' ἀριστῆες μινύαι νέκυν ἐστενόησαν
αἵματι καὶ κονίη πεπαλαγμένον, ἀμφὶ γὰρ ἄλλα
δήϊοι ἀμφὶς ἔκειντο πελώρια σώματα θηρῶν
ἀλλ' οἱ μὲν, βασιλῆα περισταδὸν ἀμφιχυθέντες
κύζικον ἀγξέστοισιν ὑπὸ πλατέεσσιν ἔθηκαν
ἂν δ' ἄρα τύμβον ἔχευαν· ἐδωμήσαντο δὲ σῆμα.
φιτροὺς δ' αἶψα κόμιζον. ἰδ' ἔντομα πορσαίοντες
παμμέλαν' ἐν βόθροις κατενίαθον αὐτὰρ ἔγωγε
ψυχὴν ἱλασάμην σπένδων μειλίγματα χύτλων
ὕδατι δ' ἠδὲ γάλακτι μελισσορύτων ἄπο νασμῶν
λοιβαῖς συμπροχέων καὶ ἐμοῖς ὕμμοισι γεραίρων·
αὐτὸς δ' αἰσονίδης προὐθήκατο πᾶσιν ἄεθλον·
τυμβιδίου ἐπ' ἀγῶνος ἑταίροις ἔμμεν' ἄεθλα·
δῶρα τά οἱ πόρεν ὑψιπύλη λήμνοιο φέρεσθαι·
ἀγκαίω μὲν δῶκε πάγης γέρας ἀμφικύπελλον
χρύσεον πολυχανδὲς ἔχειν, πηλῆϊ δ' ἔδωκε
θᾶσσον τι σταδίοισι ποδωκίης ἕνεκα σφῆς.
χλαῖναν φοινικέην πολυδαίδαλον ἔργον ἀθήνης·
Αὐτὰρ παγκρατίοιο δόκεν γέρας ἡρακλῆϊ.
ἀργύρεον κρητῆρα παναίολον ἱππασίης δὲ
κάστορι, χρυσείων φαλάρων πολυτεχνέα κόσμον.
πυγμαχίης δὲ τάπητα λιανθέα δῶκε φέρεσθαι.
ἀθλοφόρω πολυδεύκει ὃ γὰρ κλυτὸν ἤρατο νῖκος
αὐτὸς δ' εὐκαμπὲς τόξον λάβεν ἠδ' ἄρ' ὀϊστούς·
τεινόμενος δὲ οἱ ἠκεβέλος τὸ δ' ἀπέπτατο τηλοῦ
δῶκε δ' ἄρ' αἰσονίδῃ μινύης λόχος εἵνεκα τιμῆς.
πλέξας εὐανθῆ στέφανον τανυφύλλου ἐλαίης·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μολπῆς γέρας ὤπασε δῖος ἰήσων,
ἐμβάδα χρυσείην γε τιταινομένην πτερύγεσσι·
λῦτο δ' ἀγὼν φήμη δὲ διέπτατο δώματος εἴσω·

κυζίκου οἰχομένου τοῦ δ᾽ ὡς κλύε σύγγαμος αἰνή·
στήθεα δρυπτομένη λίγ᾽ ἐκώκυεν ἀμφὶ δὲ δειρῆς.
ἁψαμένη μήρινθα βρόχῳ ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε.
γῆ δ᾽ ὑποδεξαμένη πλακὶ δάκρυα πίδακος ἧκε.
βλύζουσ᾽ ἀργυροειδὲς ὕδωρ κρήνης ἀπὸ μέσσης,
ἀέναον· κλειτὴν δὲ περικτίονες καλέουσι·
καὶ τότε δὴ βασιλῆος ὀνειροπόλον διὰ πύστιν
κνημὸν ἐπὶ ζάθεον. καὶ δίνδυμον ἀκρώρειαν
ὄφρα κε μῃ λίξαιντο εὐοινίστοις ἐπὶ λοιβαῖς
ῥείην πρεσβυγενῆ, θυμόν δ᾽ ἀλέαιντο ἀνάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην φόρμιγγα δὲ μετὰ χερσὶν ἄειρον
ἄργος δ᾽ αὖθι ἵχανε λιπὼν εὐεργέα νῆα
ὅς γε τανυφλοίου ἐλάτης ἀμφιπλεχὲς ἔρνος
ἀμπέλου αὐαλέης, ὀξεῖ ἀπέκοψε σιδήρῳ
ξέσσε δ᾽ ἐπισταμένως βρέτας ἱερὸν ἰδμοσύνῃσι
μίμνειν ἔμπεδον αἰὲν, ἐπ᾽ ἐσσομένοις ἀνθρώποις.
λάεσι δ᾽ εὐτύκτοις δωμήσαντο οἶκον ἀνάσσῃ·
ἐν δ᾽ ἄρ ἐπειγόμενοι μινύαι, μέγα δ᾽ ἔξοχα πάντων
αἰσονίδης, λιθάκεσσιν ἐρηρότα βωμὸν ἔτευξαν.
ᾧ ἐπὶ ταυροθύτους λοιβὰς ἠδ᾽ ἱερὰ καλὰ
ῥέξαν ἀριστῆες, σπονδαῖσι δ᾽ ἐτέρπετο ῥείη.
Αὐτὰρ ἔμ᾽ ἤνωγον κλῆσαι θεὸν ἠδὲ γερῆραι.
ὄφρα κεν ἀντομένοις νόστον μελιηδέ᾽ ὀπάσσοι·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ θυέεσσι λιταῖσί τε γουνασάμεσθα
ἀργῴην ποτὶ νῆα κατήλθομεν, ἐν δ᾽ ἄρα τίφυς
ἥρωας πρύμνηθεν ἐκέκλετο, σὺν δ᾽ ἄρα πάντες
ἐσσύμενοι θώκοισιν ἐπὶ προτέροισι καθίζον
βάντες ὑπὲρ θώκοιο, καὶ εἰρεσίης μνώοντο.
ἀπροφάτως δ᾽ ἀπὸ γῆς λεπτοὶ λύοντο κάλωες
πείσματα δ᾽ ἠπλώθη· κραιπνὸν δ᾽ ἀπὸ δινδύμου ἄκρης

ἴκμενον οὖρον ἔφηκε ῥέειν λιπαροκρήδεμνος.
ἡμεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ νηὶ γεράσμια πέμπομεν ἱρὰ
βωμὸν ἐπιστέψαντες ἐπειγομένοισι πυθέσθαι
πεισματίνην, τόθι πείσμαθ' ἑεργομένης λύθεν ἀργοῦς.
Αὐτὰρ ἐπεί γ' ὀθόνας ἀκάτου πλήρωσεν ἀήτης
θεῖνε διαπρήσσουσ' ἁλιμυρέα κύματα πόντου
μύσια δὲ σχεδόθεν παραμείβετο πείρατα γαίης.
αἶψα δὲ ῥυνδακίους προχοὰς ἤμειψε θέουσα.
καλούς τ' ἐς λιμένας ψαμαθώδεας εἰσεπέρησε
κέλσε δ' ἐπ' αἰγιαλῷ προτόνοις δ' ἐπὶ χεῖρα βαλόντες
ἱστία μηρύσαντο καὶ ἀμφ' ἱμάσιν ἔδησαν
κλίμακα δ' ἐξώκειλαν ἐπὶ χθονὸς, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
σίτου καὶ πόσιος λελιημένοι, ἀμφὶ δὲ κνάμος.
ἀργάνθου κατέφαινε βαθυσκόπελοί τε κολῶναι.
ἡρακλέης δ' ἤπειγε τ' ἂν ὑλήεντας ἐναύλους.
τόξον ἔχων παλάμαις. ἰδὲ τριγλώχινας ὀϊστούς.
ὄφρα κε θηρήσαιτο πόροι δ' ἐπὶ δόρπον ἑταίροις
ἢ σύας, ἢ πόρτιν κεραήν· ἢ ἄγριον αἶγα.
τοῦ δ' ἀφαμαρτήσαντος ὕλας ἐξίκετο νηὸς
λάθρα ἐπισπόμενος. σκολιῆς δ' ἀλίτησεν ἀταρποῦ
ὕλῃ ἐνιπλαγχθείς. ἐν δὲ σπέος ἤλυθε νυμφῶν
λιμνακίδων· αἱ δέ σφιν ἐσαθρήσασαι ἰόντα.
κοῦρον ἔτ' ἀντίθεον, κατερύκακον ὄφρα σὺν αὐταῖς
ἀθάνατός τε πέλῃ· καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
ἦμος ὅτε πρὸς μεσάτην ἠῶ φέρεν ὠκέας ἵππους.
ἠέλιος, κραιπνὸς δ' ἐξ οὔρεος ἔπνεεν οὖρος.
ἐν δ' ἔπεσ' ἀργενναῖς. ὀθόναις τίφυς δ' ἐγεγώνει
νηὸς ἔσω περάαν. θινὸς δ' ἐκ πείσματα λύειν
οἱ δὲ, κυβερνητῆρος ἐφημοσύναις ἐπίθοντο.
εἰλατίδης δ' ἀνὰ πρῶτα θοῶς πολύφημος ἔβαινεν.

ὄφρά κεν ἡρακλῆα θοῶς ἐπὶ νῆα καλέσσοι
ἀλλ' οὔ οἱ ξύμβλητο. μολεῖν γὰρ οἱ οὔτι πέπρωτο
φᾶσιν καλλίροον μένος ὄβριμον ἡρακλῆος.
Αὐτὰρ ἐπ' ἠῶσι λυγρὴν ἐπεράσσομεν αἶαν
ἔνθ' ἄμυκος βεβρύκεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἄνασσεν.
ὅς τε πανομφαίου ξεινοῦ θέμιν οὐκ ἀλεγίζων
ἄεθλον ἐπὶ ξείνοισι περικτιόνων ἀνθρώπων
ὅς τις ἐπὶ σταθμοὺς ἠδ' ἀστεμφῆ δόμον ἵξῃ
θήκατο πυγμαχίης ὑπὸ βόπλου πειρηθῆναι.
τὸν μὲν ἄρ' ἤιστωσε βίῃ κρατερὸς πολυδεύκης
τύψας ἀπροφάτως κεφαλὴν σκληροῖσιν ἱμᾶσι
λαοὺς δ' αὖ βεβρύκων μινύαι χαλκῷ κατένηραν.
ἔνθά δ' ἀφορμηθέντες, ὑπ' εἰρεσίῃ δὲ καμόντες
βιθυνῶν μέγα ἄστυ πλατείῃ κέλσαμεν ἀκτῇ.
σπένδοντες προχοαῖς ἠδ' ἀκνιφάργεσιν ὕλαις.
ἕσπεροι αὐλισθέντες ἐφοπλισσάμεθα δόρπον
ἔνθα τότ' αἰνόγαμος φινεὺς ὑπερήνορι θυμῷ
δοιοὺς ἐξαλάωσε γόνους προβλῆσι τε πέτραις
θηρσὶν ἑλὼν προὔθηκε γυναίων εἵνεκα φίλτρων.
τοὺς δὲ καὶ ἀσκηθεῖς ὁπωπότασ' αὖθις ἔτευξαν.
παῖδε κλυτοῦ βορέου, φινεῖ δ' ἄρα ὤπασαν ἄτην
ἀργαλέοιο κότου, φωτὸς δ' ἀπενόσφισαν αὐγάς.
Αὐτὰρ ἔπειτα ζαμενὴς βορέης στροφάδεσσιν ἀέλλαις.
ἁρπάξας ἐκύλινδεν ὑπὸ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλας
βιστονίης. ἵνα κῆρ' ὀλοὴν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Αὐτὰρ ἔπειτα φινῆος ἀγινορίδαο λιπόντες
αὖλιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης ἐξικόμεσθα.
ἀγχοῦ κυανέαις πέτραις ἅς μοι ποτὲ μήτηρ
ἡμετέρη κατέλεξε περίφρων καλλιόπεια.
οὐ γάρ οἱ ἐξυπάλυξις ὀϊζυροῖο πόνοιο.

ἀλλὰ κατειρυμέναι ἀνέμων ὀργῇσιν ἀέλλαις
ξυμβλῆτες πίπτουσιν ἐπ' ἀλλήλαισιν ἴσαι·
δοῦπος τ' ἀμπέλαγός τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν
ῥηγνυμένοιο κλύδωνος· ὀρινομένης τε θαλάσσης
κύματι παφλάζοντι περιβρέμεται ἄσπετος ἅλμη
ἀλλ' ἐγὼ ἀγνιώδη τὰ δ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα·
πρύμναν ἔπειθ' ὁρόειν, ὄφρ' ἂν πεφυλαγμένος εἴη
τοῦ δὲ, καὶ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ
ἐν στέρνοισι δὲ κεῦθεν ἃ οἱ τελέεσθαι ἔμελλεν.
μοῦνος ἀφ' ἡρώων ἀλλὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐρωδιὸν ἧκε φέρεσθαι.
ἄκρην ἱστοκεραίαν· ὁ δ' ἀχαλόων πεπότητο.
πέτραις δ' ἐν μυχάτῃσιν ὑπὸ πτερύγεσσιν ἀρθείς·
δινοῦνται ταὶ δ' αἶψα κραδαινόμεναι ἑκάτερθεν
σύμπεσον ἀλλήλαισι. καὶ οὐρῆς ἄκρον ἔκερσαν
ὄρνιθος· περὶ δέ σφιν ἐτώσιον ἠρήσαντο
τίφυς δ' ἐκ προλιπόντος ἐρωδιοῦ αἰπὴν ὄλεθρον
σῖγα μὲν ἡρώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἀΐοντες
ἱέμενοι θοὰ κύμαθ' ὑπειρεσίῃσι χάρασσον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μολπῇσι παρήπαφον ἡμετέρῃσι
πέτρας ἠλιβάτους, αἳ δ' ἀλλήλων ἀπόρουσαν
κῦμα δ' ἀνερρόχθησε βυθὸς δ' ὑποείκαθε νηὶ
ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ διὰ θέσκελον αὐδὴν
ἀλλ' ὅτε δὴ πορθμοῖο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
κυανέας ἤμειψε λάλος ῥόπις, αὐτίκ' ἄρ' αἵγε
βυσσόθεν ἐρρίζωσαν καὶ ἔμπεδον αἰὲν ἔμιμνον,
οὕτω γὰρ μοῖραι τάδ' ἐπεκλώσαντο βαρεῖαι
καὶ τότε δὴ προφυγόντες ἀδευκέα πήματ' ὀλέθρου
ῥηβανοῦ προχοαῖσι μέλαιν' ἐξικόμεθ' ἀκτὴν
νῆσον ὑπὲρ δολιχὴν θυνηΐδα τῆς ἀπάτερθεν

τέμβριος ἰχθυόεις θαλβαῖς πλημμύρεται ὄχθαις·
σαγγάριός θ' ὃς κύματ' ἐπιβρέχει εὐξείνοιο
ἀλλ' ὅτ' ἐπ' αἰγιαλῶν ἐπευρσάμεθ' εἰρεσίῃσιν
ἀμφὶ λύκοιος ῥέεθρον ἐκέλσαμεν, ὧ ἔπι λαοῖς
κραῖνε λύκος ποταμοῖο φερώνυμος ὅς ῥ' ὑπεδέκτο
ἥρωας μινύας. ξενίῃ δ' ὑπεδέκτο τραπέζῃ.
φίλετο δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα συνεχὲς αἰεί
ἔνθα καὶ αἶσα παρέχε καταφθίσθαι δύο φῶτας
ἀμπυκίδην ἴδμωνα κυβερνητῆρα τε τίφυν
τῇ μὲν, δὴ κατὰ σῶμα λυγρὴ ἠρείσατο νοῦσος
τὸν δ' ἔκτανε θήρσυς ἄγριος. αὐτὰρ ὁ τοῖς γε
τύμβους χευάμενοι πολιὴν ἐπένησαν θαλλῆν.
ἀγκαίῳ πίσυνοι· τὸν γὰρ φάσαν ἴδριν ἅπαντες
ναυτιλίης. σφετέρῃσι δαημοσύνῃσι κεχάσθαι.
Αὐτὰρ πηδαλίων οἰήια λάζετο χειρί
νῆα κατιθύνων ἐπὶ παρθενίοιο ῥέεθρα
ὃν δὴ καλλίχορόν μιν ἐπώνυμον οἱ καλέουσιν
ὅν τοι ἐγὼ μύθοισιν ἐπὶ προτέροισιν ἔλεξα
ἔνθεν ἄκραν προβλῆτα παραπλώσαντες ἔβημεν
γῆν ἐπὶ παφλαγόνων τὴν δὴ παράμειψε θέουσα
ἀργὼ, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα καραμβιάκην δ' ἵκετ' ἄκρην
ἣ ἐνὶ θερμώδων κεῖται, ἄλυός τε ῥέεθρον
βάλλον ἐπ' αἰγιαλὸν δίνας ἁλιμυρέας ἕλκον.
τέρθε δ' ὑποθρώσκουσι βορειάδος ἀντίον ἄρκτου
μακρὰ θεμισκύρης βοιαντίδος ἄψεα κεῖται.
ἄγχι δ' ἀμαζονίδων δαμνίππων ἄστεα κεῖται.
καὶ χάλυβις. συβαρῆνά τ' ἔθνη λαοί τ' ἐπὶ χέρσους
μίγδην ἐν μοσσύνοισι πέδον περιναιετάουσι.
λαιὰ δ' ἐπιπλώσαντες ἐκέλσαμεν αἰγιαλοῖσι.
ἣ χίτε μαῦροι ἔσαν μαριανδύροισιν ὅμουροι

νέρθε δέ τοι ἑλίκης, δολιχὸς παρακέκλιται αὐχὴν
ἔνθα δ' ὑπωρείησιν ἐπὶ προβλῆσι κυκλοῶνται
τηλεφανεῖς αὐλῶνες ὑπὲρ μυχὸν εὐρέα κόλπου
οὗ σύμης ὄρος ἐστὶ, πολύς τ' εὐθαλὴς λειμὼν
ἔνθα δ' ἀράξου ῥεῦμα μεγαβρεμέτου ποταμοῖο
ἐξ οὗ θερμώδων φᾶσις, τάναΐς τε ῥέουσιν.
οὗ κόλχων κλυτὰ φῦλα καὶ ἡνιόχων, καὶ ἀραξῶν.
ὃν παραμειβόμενοι μυχάτοις ἐπεπλέομεν ὅρμοις:
οὔρων. χιλδναίων τε χαρανδαίων. σολύμων τε.
ἀσσυρίων. τελέων προηχαὼ δ' ἀγκῶνα σινώπης
καὶ φιλύρας ναέτας τε καὶ ἄστεα πυκνὰ σαπείρων,
βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν. ἰδ' ἄξενα φῦλα σιγύμνων.
ἶκτο δ' ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμου πλησίστιος ἀργὼ
ὄρθριον ἐρχομένης ἠοῦς ἐπ' ἀπείρονα κόσμον
ἑσπερ' ἐπ' ἀξείνου φᾶσιν κατὰ καλλιρέεθρον.
ἀγκαῖος δ' ἤνωγε παραιφάμενος ἐπέεσσι.
λαίφεά τε στέλλειν, καὶ ἐπ' ἰκρίων αὖθι χαλάσσαι.
ἱστὸν ἀνακλίναντας. ὑπ' εἰρεσίῃ δὲ νέεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο διὰ στόμα πρηὺ ῥέοντος
ἱκόμεθ' αὐτίκ' ἄρα στέφανον καὶ τεῖχος ἐρυμνὸν
αἰήτου κατέφαινε καὶ ἄλσεα. τοῖς ἐπὶ κῶας
χρύσεον ἠώρητο χαλαζαίῃ ἐπὶ φηγῷ
ὡς οἱ μὲν, τὰ ἕκαστα πονήατο, αὐτὰρ ἰήσων.
αὐτίκα μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
ξυνὴν μὲν μινύαισιν ἄδην ἀνεκέκλετο φωνήν.
ἠέ γ' ἐπ' αἰήταο μόλοι δόμον οἶος ἀπ' ἄλλων
μειλιχίοις στέρξειε παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
ἠὲ μεθ' ἡρώεσσι καὶ ἐς μόθον αὐτίκα λύσοι
ἀλλ' οὐ γὰρ μινύαισιν ἐπήνδανε πᾶσι νέεσθαι.
δεῖμα δ' ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ἥρη,

ἀμβολίην θ' ἵνα δὴ τελέσῃ τά περ αἶσα γενέσθαι.
ὠκὺ δ' ἄρ' οὖλον ὄνειρον ἀπ' οὐρανοῦ ἧκε φέρεσθαι
εἰς δόμον αἰήταο. συθεὶς δ' ὅγε δεῖμα πέλωρον
ἔσκηψεν βασιλῆα περὶ φρένας· ὄσσιν ἔδοξε
παρθένου ἣν ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι.
μηδείας κόλποισιν ἐν ἱμερτοῖσι συθῆναι.
ἀστέρα παμφανόωντα δι' ἠερίοιο πορείης.
ἣ δ' ἐπεὶ ἐν πέπλοισι λάβε, κεχαρηότι θυμῷ
ἧκε φέρουσ' εἰς χεῦμα ἐϋρύτου ποταμοῖο
φάσιδος. ἀστέρα δ' αἰὲν ἀναρπάξαντα ῥέεθρον.
οἴχεσθαι πόντοιο δι' ἀξείνοιο φέροντα
ταῦτα δ' ἐσαθρήσας, δολίου ἐξέσυτο ὕπνου.
ἀπροφανὲς στυγερὸν δὲ περὶ φρένας εἵλκετο δεῖμα
ἆλτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς· δμωσὶ δ' οἱ ὦκ' ἐπέτελλεν
ἵππους ἐν τεύχειν ὑπὸ δὲ ζεύξασθαι ἀπήνην.
ὄφρά κε μειλίξαιτο κιὼν ἐπὶ ῥεῖθρον ἐραννόν.
φάσιν δινήεντα. σὺν ἐν δαπίης μίγα νύμφαις.
ψυχάς θ' ἡρώων ὅσαι τ' ἐπὶ ῥεῖθρον ἄμειβον.
θυγατέρας δὲ ἔκλυζε θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
χαλκιόπην σὺν παισὶν ἀποφθιμένου φρίξοιο.
ἠδ' ἁπαλὴν μήδειαν ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην. ὄφρ' ἂν συνέποιντο κιόντι.
ἄψορρος δ' ἀπάνευθε δόμους ναίεσκε πόληος.
ἅρμα δ' ἐπὶ χρύσειον ἔβη μίγα θυγατέρεσιν.
αἰήτης. τὸν δ' αἶψα δι' ἐκ πεδίου φέρον ἵπποι.
χεῖλος ὑπὲρ ποταμοῦ δονακώδεος ἔνθά περ αἰεὶ
εὐχωλὰς ῥείθροισι. καὶ ἱρὰ κάλ' ἐκόμιζον.
κείναισι δ' ὄχθαισιν ὑπόδρομος ἤλυθεν ἀργὼ,
καί ῥα τότ' αἰήτης ἐσέδραμεν ἐν δ' ἄρα πολλούς.
ἑξείης ἥρωας ὁμιλαδὸν ἑδριόωντας

ἀθανάτοις ἰκέλους. περὶ γὰρ ῥά ἑ τεύχεα λάμπε·
τοῖσι δ' ἄρ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπε δῖος Ἰήσων·
Ἥρη γὰρ περὶ πάμπαν ἐτίετο· καί οἱ ἔδωκε
κάλλος τε μέγεθός τε καὶ ἠνορέην ὑπέροπλον·
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ὄντες ἐπ' ἀλλήλοις βάλον ὄσσε·
Αἰήτης Μινύαι τε περιφρένα παχνώθησαν·
πρόσθε γὰρ Αἰήτης μὲν ἐφ' ἅρματος ἠέλιος ὥς·
λάμπετο μαρμαρυγαῖσι πέρι χρυσέων ἀπὸ πέπλων
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην κεφαλὴ ἔχε θυσσανόεσσαν·
ἀκτῖσιν φλογέαις· σκῆπτρον δ' ἐν χερσὶν ἐνώμα·
ἀστεροπαῖς ἴκελον· δοιὼ δ' ἑκάτερθεν ἔκιστον
θυγατέρες· ταῖς γάρ κεν ἀγαλλόμενος πεφόρητο·
σμερδνὸν ὑπ' ὀφθαλμοῖσι δ' ἐσέδρακε νηὶ πελασθείς.
καί οἱ ἀπὸ στηθέων βριαρὴν ἀνενείκατο φωνήν.
δεινὸν ὁμοκλήσας μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει.
φράζετον οἵτινες ἐστέ· τί δὲ χρέος ὑμᾶς ἱκάνει·
ἤ ποθεν ἐλδομένοισι κυτηίδα γαῖαν ἀμεῖψαι.
οὐδ' ἄρ' ἐμὴν ἀγέροντες ἀνακτορίην πεφόβησθε.
οὐδὲ λεὼν σκήπτροισιν ἐπίρανον ἡμετέροισι
Κόλχων, οἵκεν ἀρηιδορηκτόο ἴεισιν ἀτηρεῖς
μόθον ἱεμένοις· εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἔφατ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Αἰσονίδῃ δ' ἄρα θάρσος ἐνὶ πραπίδεσσιν ὄπασσεν
Ἥρη πρέσβα θεά· μέγα δ' ἀντιάχων ἐγεγώνει.
οὔτε νυ ληιστῆρες ἱκάνομεν οὔτε τιν' ἄλλην
γαῖαν ἐπιστρωφῶντες ἐγείρομεν ὕβριος αἴσῃ.
ἔργ' ἀδίκ' ἀνθρώποισιν· ἃ δὴ πολέες μεμάασι·
τετλάμεν ἐν βιοτῇ κέρδους ἕνεκεν σφετέροιο
ἀλλά μοι ἆθλον ἔταξε Ποσειδῶνος φίλος υἱός
πατροκασίγνητος Πελίαο· χρύσεον ποτὶ κῶας·

λαζομένους ἀφικέσθαι ἐϋκτιμένην ἐς Ἰωλκόν.
οὐδ' ἔτι δὴ νώνυμοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
οἱ μὲν γὰρ μακάρων· οἱ δ' ἡρώων γένος ἐσμέν.
οὐδ' ἔτι μὴν πολέμων ἀδαήμονες οὐδὲ μόθοιο
ξεῖνοι δ' αὐχόμεθ' εἶναι ἐφέστιοι· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὀρίνετο ἶσος ἀέλλῃ
Αἰήτεω· καὶ σμερδνὸν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
φρικτὸν ἔφη ἡρώεσσι δόλον καὶ μῆτιν ὑφαίνων.
ὅττε δὲ δὴ Μινύαισι τοίην ἀνενείκατο φωνήν.
ἢ μὲν δὴ Κόλχοισιν ἀρηϊφάτοισιν ἐσάντα·
μαρναμένοις ἐπιβῆσθον, ἀποφθίσειν μένος ἄνδρας
ἔλπεσθ' ὥς κεν ἀδήριτον γέρας ἔσσετ' ἐν ὑμῖν.
κῶας ἀειρομένους ἰέναι πρὸς πατρίδα γαῖαν.
εἰ δέ γε παῦροι ἐόντες ὑποκλίνητε φάλαγγι
ἡμετέροι· τότε νῆα καταφθιμένοισι κεάξαι.
εἰ δέ κέ μοι πείθησθε τὸ καὶ πολὺ κέρδιόν ἐστι.
κρίναντες τιν' ἄριστον ἢ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ὄφρα κε πειρηθεὶς ἀέθλων οὓς αὐτὸς ἐνίσπω.
κῶας ἕλῃ χρύσειον, ὃ καὶ γέρας ἔσσεται ὑμῖν.
Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω
βῆσαν ἀμειβόμενοι. Μινύαις δ' ἄχος ἔπλετο θυμῷ
καί ῥά τοθ' Ἡρακλῆος ἔχον πόθον, οὐ γὰρ ἔμιμνον.
ἔθνος ἀμαιμάκετον Κόλχων, καὶ θούριον ἄρην.
τῶν δέ σοι ὦ Μουσαῖε παραδρομάδην ἀγορεύσω·
οἷά περ αἰνόμοροι Μινύαι πάθον ἠδ' ὅσ' ἔρεξαν·
ὥς τ' ἀψόρροος ὀρούσ' ἐκ δώματος Αἰήταο·
Ἄργος ἐϋμμελίης Φρίξου παῖς ὅν ῥα ἔτικτε.
Χαλκιόπη· τῷ γὰρ παρελέξατο πατρὸς ἐνιπῇ.
ἡνίχ' ὑπὲρ νώτῳ κριοῦ Κόλχοισι πελάσθη·
ἀγγέλλων Μινύαισιν, ἃ δὴ τελέεσθαι ἔμελλε.

σφῇσιν ἀτασθαλίῃσι πολυφθόρου αἰήταο·
ἠδ' ὡς παρθενίοις αὐτοῦ φίλτροις ἐδαμάσθη.
αἰνόγαμος μήδεια θεᾶς ἥρης διὰ βουλάς.
ἐν γάρ οἱ ἵμερον ὦρσεν ἐρωτοτρόφος κυθέρεια.
ἧκε δ' ἄρ' ἰὸν ὑπὸ σπλάγχνοις δασπλῆτις ἐριννύς·
ὥστε βόας ζεύγλαισι δαμάσσατο πυρὶ πνέοντας·
τετράγυον θέμενος σπόρον αὔλακι τόν ῥ' ἐκόμισσε·
φρίξος ἐυμελίης, ὅτ' ἔβη δόμον αἰήταο.
ἔθνον ἐνυάλιόν τε δρακοντείων ἀπ' ὀδόντων.
ἠδ' ὡς δυσμενέων σπαρτῶν στάχυν ἐξενάριξεν,
αὐτοφόνῳ παλάμῃ. πῶς δ' ἀγλαὸν ἤρατο κῦδος
αἰσονίδης. ὥς τ' ἦλθε διὲκ μεγάρων λελαθοῦσα.
λῆτι καλυψαμένη ἑανῷ διὰ νύκτερον ὄρφνην,
παρθένος αἰνολεχής. περὶ γὰρ ῥα ἑταῖρον ἔρωτος
νηὸς ἐπ' ἀργῴας πελάσαι. καὶ πότνι' ἀνάγκη
οὔτιν' ὀπιζομένη πατρὸς χόλον οὐκ ἀλέγουσα.
ἠδ' ὡς ἀμφιπλακεῖσα περιπτύξασά τε μορφάς·
στέρνά τε μαιμώωσα κύσεν, χαρίεν τε πρόσωπον.
δάκρυσι πλημμύρουσα γενειάδας οὐδέ τιν' αἰδῶ
ἔσχε πόθων ἥρωας. ἐλαυνομένη δ' ὑπὸ φίλτρων·
παρθενίην ἔρριψε. γάμων τ' εὐήνορα θυμόν.
ἄλλα τ' αὖ πολλὰ καὶ ἐσύστερον αὖθις ἀκοῦσαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ μήδεια λίπεν δόμον αἰήταο
λαθριδίη. καὶ νηὸς ἐφ' ἡμετέρης ἐπελάσθη,
δὴ τότ' ἄρα κατὰ θυμὸν ἐμηδόμεθ' ὄφρα μολόντες
ἀμφὶ δρῆς φηγοῖο δέρας χρύσεον ἕλωμεν.
ῥᾶστα περὶ φρεσὶ δ' ᾗσι δοκεύομεν, οὐδέ τις ἡμῶν
ἔγνω μόχθον ἄελπτον, ἐφέσπετο γὰρ μέγα ἔργον
πᾶσιν ἐφ' ἡρώεσσι, κακῶν δ' ἀνεφαίνετο πυθμήν.
πρόσθε γὰρ αἰήταο δόμων ποταμοῖο τ' ἐρυμνοῦ

ἐννέ' ἐπ' ὀργυιῶν ἕρκος περιμήκετον ἄντην
φρουρεῖται πύργοισι καὶ ἀξέστοισι μύδροισιν
ἑπτὰ περιστεφάνοισι κυκλούμενον, ἐν δ' ἄρα τρισσαὶ
χαλκήρεις πυλαὶ εἰσὶ πελώριοι· ἐν δ' ἄρα ταῖσι
τεῖχος ἐπιθρώσκει· περὶ δ' αὖ χρύσειαι ἐπάλξεις.
Αὐτὰρ ἐπὶ σταθμοῖο πυλῶν τηλῶπις ἄνασσα
ἵσταν εν αἰθύουσα πυρὸς σέλας, ἥν κεν Κόλχοι
ἄρτεμιν ἐμπυλίην κελαδοδρόμον ἱλάσκονται
δεινήν τ' ἀνθρώποισιν ἰδεῖν, δεινήν τ' ἐσακοῦσαι.
εἰ μήτις τελεταῖς πελάσῃ, καὶ θύσθλα καθαρμῶν.
ὅσσα περ ἀρήτειρα καθάρματα μύστις ἔκευθε
δεινολεχὴς μήδεια κυταιάσιν μίγα κούραις.
οὐδ' ἔτις ἐν δοτέρω κείνην ὁδὸν εἰσεπέρησεν.
ἐν δάπιος ξεῖνός τε βροτῶν ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψας.
εἴργει γὰρ πάντῃ δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια.
λύσσαν ἐπιπλείουσα ὑπὲρ γαλινοῖς σκυλάκεσσιν
ἐν δέ σφιν πυμάτων μυχῷ ἕρκεος ἄλσος ἀμείβει
δένδρεσιν εὐθαλέεσσι κατάσκιον, ᾧ ἔνι πολλαὶ
δάφναι τ', ἠδὲ κράνειαι, ἰδ' εὐμήκεις πλατάνιστοι.
ἐν δὲ πόαι ῥίζῃσι κατηρεφέες χθαμαλῇσιν.
ἀσφόδελος, κλύμενός τε, καὶ εὐειδὴς ἀδίαντος.
καὶ θρύον, ἠδὲ κύπειρον, ἀριστερέων τ' ἀμενηνά.
ὅρμιόν τε, καὶ εἰρύσιμον, κύκλαμίς τε θεουδής.
στοιχὰς, παιονίη τε κατερνέστε πολύκνημον.
μανδραγόρης, πόλιόν τ', ἐπὶ δὲ ψαφαρὸν δίκταμον
εὔοδμός τε κρόκος ἰδὲ κάρδαμον, ἐν δ' ἄρα κῆμος
σμίλαξ, ἠδὲ χαμαίμηλον, μήκωντε μέλαινα
ἄλκυα, καὶ πάνακες καὶ κάπασον, ἠδ' ἀκόνιτον.
ἄλλα τε δηλήεντα κατὰ χθόνα πολλὰ πεφύκει
μέσον δ' ἠερόμηκες ἐπὶ στύπος ἄλσεϊ πολλῷ.

ἥπλωται φυγοῖο πέριξ κλαδέωσιν ἐρυμνὸν
ἐν δ' ἄρα οἱ χρύσειον ἐπεκρέματ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὄρπηκος τανάοιο δέρας, τόκεν αἶψα δοκεύει
δεινὸς ὄφις θνητοῖς ὀλοὸν τέρας οὐ φατὸν εἰπεῖν
χρυσέαις γὰρ φολίδεσιν ἐθείρεται ἐν δ' ἄρα πρέμνον
ἀπλάτοις ὁλκοῖσι φορούμενος ἀμφιπολεύει
σῆμα χαμαιξήλοιο διὸς, ποτὶ κῶας ἀμείβων
φρουραῖς ἀδμήτοις δ' ἐπιμαίεται ἄμμορος ὕπνου
γλαυκοῖς ἀμφ' ὄσσοισιν ἀναιδέα κανθὸν ἑλίσσων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλύομεν τόδ' ἐτήτυμον ὡς ἐτέτυκτο
ἀμφίγε μουνιχίης ἑκάτης φρουρῆς τε δράκοντος
πάνθ' ὅσα οἱ κατέλεξεν ἀριφραδέως μήδεια
διζόμεθ' ἢ μὲν ἄελπτον ὀϊζυροῖο πόνοιο
ὥς κέ νιν ἀγροτέρην μειλιξάμενοι πεπίθοιμεν.
ἠδ' ὡς θῆρα πέλωρον ἱκοίμεθα, τόφρ' ἀνελόντες
δέρμ' ἀπονοστήσωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν
καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσιν ὁμόκλεεν ἡρώεσσι
μόψος· ὃ γάρ τ' ἐδάη σφῆσι τάδε μαντοσύνησιν
ὄφρ' ἐμὲ γουνάσωνται ἐπιστείβωσι δὲ ἔργον.
ἄρτεμιν ἱλάσθαι θέλξαι δ' ὑπερήνορα θῆρα
ὡς οἱ μὲν λίαν τοπερισταδὸν, αὐτὰρ ἔγωγε
αἰσονίδην ἐκέλευσα δύω δὴ φῶτε κραταιὼ
κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα
μόμψον τ' ἀμπυκίδην ἰέναι παρὸς τέρματα μόχθου
Αὐτὰρ ἐμοὶ μήδεια συνέσπετο μούνη ἀπ' ἄλλων
ἡνίκα δ' εἰς σηκοὺς ἱκόμην ζάθεόν τε θεράπνην
χόρω ἐπὶ πλακώεντι βόθρον τρίστοιχον ὄρυξα.
φιτροὺς τ' ἀρκεύθοιο καὶ ἀζαλέης ἀπὸ κέδρου.
ῥάμνου τ' ὀξυτέροιο πολυκλαύτων τ' αἰγέρων
ὦκα φέρων ἔνησα πυρὴν ἔμπροσθε βόθροιο.

πολλὰ

πολλὰ δέ μοι φέρε πάμπαν, ἐπισταμένη μήδεια
φωριαμῶν ἀνελοῦσα θυώδεος ἐξ ἀδύτοιο.
αὐτίκα δ' οὐλαοπλάσμαθ' ὑπὸ πέπλοις ἐπονάμην
ἂν δὲ πυρὴν ἐπέβαλλον, ἰδ' ἔντομα θύματ' ἔρεζον
σκύμνους παμμέλανας σκυλάκων τρισσοὺς ἱερεύσας,
αἵματι δ' αὖ χάλκανθον ἰδὲ στρούθιον ἔμιξα
κνήκον τε, σχιστὴν, ἐπί τε ψύλλιον ἀειδές.
ἄγχουσάν τ' ἐρυθρὴν, ἰδὲ χάλκιμον, αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύας ἐμπλήσας σκυλάκων, φιτροῖσιν ἔθηκα.
ὕδατι ἐξ δ' αὖ μας χολάδας χεόμην περὶ βόθρον
ὄρφνι καθεσσάμενος φάρη, καὶ ἀπεχθέα χαλκὸν
κρούων ἐλλισάμην, αἱ δ' ὀτραλέως ἐπάκουσαν.
ῥήξασαι κενεῶνας ἀμειδήτοιο βερέθρου
τισιφόνη τε, καὶ ἀλληκτὼ, καὶ δῖα μέγαιρα.
πεύκαις ἀζαλέαις φόνιον σέλας ἀΐουσαι.
καίετο δ' αὐτίκα βόθρος ἐσμαράγει δ' ὀλοὸν πῦρ.
λιγνὺς δ' αἰθαλόεσσα χύθη περιμήκετα καπνόν.
αὐτίκα δ' ἐξ ἀΐδαο διὰ φλογὸς ἠγέρθησαν
δειναὶ, θαμβήτειραι, ἀπηνέες, ἀπροσόρατοι.
ἡ μὲν γὰρ, δέμας ἔσχε, σιδήρεον, ἥν καλέουσι
πανδώρην χθόνιοι, σὺν δ' αἰολόμορφος ἔκανε
τρικέφαλος, ἰδεῖν ὀλοὸν τέρας, οὔτι δαντόν.
ταρταρόπαις ἑκάτη. λαιοῦ δ' ἄρ' ἐπέαυθεν ὤμου
ἵππος χαιτήεις. κατὰ δεξιὰ δ' ἦεν ἀθρῆσαι
λυσσῶπις σκυλάκη. μέσση δ' ἔφυ ἀγριόμορφος.
χερσὶν δ' ἀμφοτέραις ἔχεν ἄορα κωπήεντα.
ἐγκύκλιαι δὲ δινεῦντο περὶ βόθρον ἔνθα καὶ ἔνθα
πανδώρη, ἑκάτη τε. σὺν ἐσσεύοντο δὲ ποιναί.
ἐκ δ' ἄφαρ ἀρτέμιδος φρουρὸν δέμας ἧκε χαμᾶζε

πεύκας ἐκ χειρῶν, ὡς δ' οὐρανὸν ἤραρεν αἶψα,
σαῖνον δὲ σκύλακες πρόπολοι, λύοντο δ' ὀχῆες
κλήθρων ἀργυρέων, ἀνὰ δ' ἔπταντο καλὰ θύρετρα
τείχεως εὐρυμενοῦς· ὑπεφαίνετο δ' ἄλσος ἐρυμνόν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· πρῶμος δέ τε κούρη
αἰήτεω μήδεια· καὶ αἴσονος ἀγλαὸς υἱός.
τυνδαρίδαι τ' ἤπειγον ὁμοῦ, σὺν δ' εἵπετο μόψος.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδόθεν κατεφαίνετο φηγὸς ἐραννὴ,
κρηπίς τε ξενίοιο διὸς, καὶ βώμιος ἕδρη·
ἔνθα δράκων ὁλκοῖσιν ὑπὸ πλατέεσσιν ἑλιχθεὶς
δινεύων ἀνάειρε κάρα, βλοσυρόν τε γένειον
ἐν δ' ὀλοὸν σύριγξ', ἐπὶ δ' ἔβραχεν ἄσπετος αἰθήρ.
δένδρεα δ' ἐσμαράγησε κραδαινόμεν' ἔνθα καὶ ἔνθα
κρημνόθεν ἐκ ῥίζης, ἰάχησε δὲ σύσκιον ἄλσος·
αὐτὰρ ἐμ' ἠδ' ἑτάρους τρόμος ἔλλαβε, νόσφι δὲ μούνη
μήδει' ἐνὶ στέρνοις ἀκάμπτεα θυμὸν ἐνώμα·
δρέψατο γὰρ παλάμῃσι λυγρῶν ἀποθρίσματα ῥιζῶν
καὶ τότ' ἐγὼ φόρμιγγος ἐφήρμοσα θέσκελον ὀμφὴν,
κλάγξας δ' ἄρ ἐξ ὑπάτης χέλυος καρυηχέα φωνὴν
σιγαλέως ἀρθέγκτον ἐμοῖς ὑπὸ χείλεσι πέμπον.
κλῆξα γὰρ ὕπνον ἄνακτα θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
ὄφρα μολὼν, θέλξειε μένος βριαροῖο δράκοντος.
ῥίμφα δέ μοι ὑπάκουσε, κυταΐδα δ' ἦκ' ἐπὶ γαῖαν·
κοιμίσας δ' ὅγε φῦλα πανημερίων ἀνθρώπων
καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοιὰς, καὶ κύματα πόντου,
πηγάς τ' ἀενάων ὑδάτων, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
θῆρας τ', οἰωνούς τε, τά τε ζώει τε, καὶ ἕρπει
εὐνάζων ἄμειψεν ὑπὸ χρυσέαις πτερύγεσσιν.
ἷξε δ' ὑπὸ στυφελὸν κόλχων εὐανθέα χῶρον.

κῶμα δ' ἄφαρ κατέμαρψε πελωρίου ὄσσε δράκοντος,
ἰσοπαλὲς θανάτῳ, δολιχὴν δ' ἀμφ' αὐχένι δειρὴν
θῆκε καρηβαρέων φολίσιν. θάμβησε δ' ἰδοῦσα
αἰνόποτμος Μήδεια, καὶ Αἴσονος ἀγλαὸν υἷα
ἦκ' ἐπιθαρσιώουσα θοῶς πρέμνοιο λαβέσθαι
κῶας χρυσεόμαλλον, ὃ δ' οὐκ ἀπίθησεν ἀθρήσας.
αὐτὰρ ἀειράμενος δέρας ἄπλετον, ἷκτ' ἐπὶ νῆα.
ἥρωες Μινύαι μέγ' ἐγήθεον, ἂν δ' ἄρα χεῖρας
ἀθανάτοις ἤειραν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ὡς οἱ μὲν περὶ κῶας ὀπώπεον, αἶψα δ' αἰήτης
ἀμφιπόλων ἤκουσεν ἀποιχομένην μήδειαν
ὦκα δ' ἄρ' ἀψύρτῳ ἐπετέλλετο λαὸν ἀγείρειν.
μαστεύειν δ' ἄρα παῖδα κασιγνήτην καὶ ὄπατρον.
ἀλλὰ ὃς ὠκὺς ἔπειγε παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
εἰς λόχον ἡρώων, ἔκιχεν δ' ἄρα παρθένον αἰνήν.
νὺξ δὲ τότ' ἀστροχίτων μέσσην παρήμειβε πορείαν
ἐκ δ' ἐτέλεστο δόλος στυγερὸς, καὶ κῆρες ἀϊδναὶ
μηδείης ὑπ' ἔρωτος ἐρικλυτοῦ ἀψύρτοιο.
ὃν ῥα κατακτείναντες, ἐπὶ προχοὰς μεθέηκαν
ὀρνυμένου ποταμοῖο. φέρεν δ' ὅγε πνεύματι κραιπνῷ.
θεινόμενος δὲ δίναις, εἰς κῦμ' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
κέλσεν ὑπὲρ νήσων, ἀψυρτίδας ἃς καλέουσιν.
ἀλλ' ἄρα οὔτι λάθον Δί' ἐπόψιον, ἠδὲ θέμιστας.
αὐτὰρ ἐπεὶ νηὸς μὲν ἔσω κίον, ἐκ δ' ἑκάτερθεν
ὄχθης πείσματ' ἔκοψαν, ὑπ' εἰρεσίῃς δὲ θοῇσι.
πλεῖον ἐπειγόμενοι ποταμοῦ τάμον, οὔτι κατ' ἰθὺ
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα διὰ στόμα φάσιδος εὐρὺ
ἱέμεθ'· ἀμπλακίῃ δ' ἐφορεύμεθα πολλὸν ὀπίσω
αἰὲν ἀναπλείοντες, ἐλείπετο δ' ἄστεα κόλχων

ἀφραδέσι μινύαις, σκοτερὴ δ' ἔτι ἀμφέχεν ὄρφνη.
Αὐτὰρ ἐπειγόμενοι θέομεν ῥόον ἀφραδίῃσι
μεσάτιοι πεδίοιο, βροτοὶ δέ μιν ἀμφινέμονται
γυμνοὶ, βουνόμαι τε, καὶ ἄρκτου ἀγροιῶται,
κερκετικόν τ' ἀνδρῶν φῦλον, σιντῶν τ' ἀγερώχων.
οἱ μήσαντο μεσηγὺ χαρανδαίων τ' αὐλώνων
καυσάκιον παρὰ πρῶνα, διὰ στεινῆς ἐρυθείας.
ἀλλ' ὅτ' ἀπ' ἀντολίης ἐφάνη τερψίμβροτος ἠὼς
ποιανθεῖ νήσῳ προσεκέλσαμεν, ἐνθάδε διαοὶ
χεύμασιν ἀπλώτοισι περισχίζουσι ῥέεθρα
φᾶσις τ' ὀρυμενὴς, ἀκαλαρρείτης τεσαράγγης.
τόν ῥα πλημμύρουσα διὰ χθονὸς εἰς ἅλα πέμπει
μαιῶτις καναχηδὸν ἐλειονόμου διὰ ποίης.
καὶ τότ' ὑπ' εἰρεσίῃ πλέομεν διὰ νύκτα, καὶ ἦμαρ.
διασᾶς δ' ἐν τριμόροισι βοὸς πόρον ἐξικόμεσθα
λίμνης. ὅν τε μεσυγύβοο κλόπος οὔποτε τιτὰν
ταύρῳ ἐφεξόμενος βριαρῷ πόρον ἔσχισε λίμνης.
καί ῥα πανημερίῃσι πονούμενοι εἰρεσίῃσι
μαιώτας πρώτας ἀφικάνομεν ἀβροχίτωνας,
ἠδὲ γελωνὸν ἔθνος, βαθυχαίτων τ' ἄπλετα φῦλα.
σαυρομάτας τε, γέτας τε κεγυμναίους, κέκρυφάς τε,
ἀρσωπάς τ' ἀριμάσπας ἔθνη πολυπήμονα λαῶν.
ὧν περιναιετάει ἐν γῇ μαιώτιδα λίμνην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κέντοισι δύην ἀμέγαρτον ἔθηκαν
ἀθάνατοι, πύματον δὲ βυθοῦ διαμείψαμεν ὕδωρ
ὄχθῃσι χθαμαλῇσιν ἀποβλύει αἰπὺν ὄλεθρον
ῥοίζῳ ἐλαυνομένη. καναχεῖ δέ τοι ἄσπετος ὕλη.
ἀρκτῴοις περάτεσσιν ἐπέρχεται ὠκεανόνδε.
τῷ ῥα τότ' ἀρπαχθεῖσα διὰ στόματος κίεν ἀργώ.

ἐννέα μὲν νύκτας τε, καὶ ἤματα μοχθίζοντες
λείπομεν ἔνθα καὶ ἔνθα, βροτῶν ἀπηνέα φῦλα
πακτῶν· ἀρκτείων τε γένος, λελίων τ' ἀνδρώχων·
τοξοφόρους τε σκύθας ἄρεος πιστοὺς θεράποντας,
ταύρους τ' ἀνδροφόνους, οἳ ἀμειδέα θύσθλα φέρουσι
μουνυχίῃ βροτέῳ δ' ἐπιδεύεται αἵματι κρητήρ·
ἂν δ' ἄρ' ὑπερβορέους νομάδας, καὶ κάσπιον ἔθνος·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
ῥιπαίους αὐλῶνας ἐκέλσαμεν, ἐκ δ' ἄφαρ ἀργὼ
ἦγεν ἐπιπροθέουσα διὰ στεινοῖο ῥεέθρου·
ἔμπεσε δ' ὠκεανῷ, κρόνιον δέ ἑ κικλήσκουσι
πόντον ὑπερβορέην μέροπες, νεκρήν τε θάλασσαν·
οὐκέτι δὲ προφυγεῖν ἐδοκοῦμεν λυγρὸν ὄλεθρον,
εἰ μὴ ἄρ' ὁρμαίνουσαν ὑπὸ κρατερῆφι βίῃφι
νῆα μολεῖν ἰθὺ ἐπὶ δεξιὸν αἰγιαλοῖο
ἀγκαῖος ξεστοῖσι πιθήσας πηδαλίοισιν·
ἡ δ' ἔθορεν δοιοῖσι βιησαμένη παλάμῃσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μογερῇσιν ἐδαμνάμεθ' εἰρεσίῃσι·
χεῖρες δ' οὐκέτ' ἔμιμνον, ἀνιχέμενοι δὲ φίλον κῆρ
πήχεας ἀμπλέξαντες, ἐνηρήσαντο μέτωπα·
ἱδρῶ ἀναψύχοντε, κέαρ δ' ἐπετείρετο λιμῷ·
ἀγκαῖος δ' ἐξᾶλτο, καὶ ἄλλους πάντας ὄρουσεν
ἥρωας μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν·
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν τέναγός τε πολυστρέπτοισι κάλωσι
βάντες ὑπὲρ τοίχων ἅλα δὲ σφυρὰ κῦφα βάλοντο
ὦκα δ' ἄρ' ἐρτήσαντο πολυστρέπτοισι κάλωσι
πρύμνης ἐξ ὑπάτης δολιχὴν μήρινθα βαλόντες
ἄργος τ' ἀγκαῖός τε καὶ ἀρχὰς δῶκεν ἑλέσθαι
ἡρώων. τοὶ δ' αἶψα δι' αἰγιαλοῖο θέοντες

σύρον ἐπειγόμενοι· σὺν δ' ἕσπετο ποντοπόρος νηῦς
τέμνουσ' ὑγρὰ κέλευθα παρὰ ξυστοῖς κροκάλοισιν·
οὐ γὰρ ἐλιγὺς οὖρος ὑπὸ πνοιῇσιν ὄρινε
βυκτάων ἀνέμων κλεινὴν ἅλα· κωφὰ δὲ πόντου
κεῖθ'· ὕπερθ' ἑλίκης καὶ τηθύος ἔσχατον ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἕκτη φαεσίμβροτος ἤλυθεν ἠώς,
ἔθνος ἐς ἀφνειὸν, καὶ πλούσιον ἐξικόμεσθα
μακροβίων· οἳ δὴ πολλέας ζώουσ' ἐνιαυτοὺς,
δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἑκατονταετήρων,
πληθούσης μήνης, χαλεπῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
αὐτὰρ ἐπεὶ μωὸς τὸ πεπρωμένον ἐξανύσωσιν,
ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ θανάτου μάρπτουσι τελευτὴν,
οὐδ' ἄρα τοῖσι μέλει βίοτος, καὶ ἔργ' ἀνθρώπων.
ποίαις δ' ἐν μεσάταις μελινδέα φορβὰ νέμονται.
ἕρσῃ ὑπ' ἀμβροσίῃ θεῖον ποτὸν ἐξαρύοντες.
πάντες ὁμῶς στίλβοντες ὁμηλικίην ἐρατεινὴν,
μειλιχίη δέ τοι αἰὲν ἐπ' ὀφρύσι νοῦς τε γαλήνη
παίδεσιν, ἠδὲ τοκεῦσιν ἐπὶ φρεσὶν, ἠδὲ νόοιο.
αἴσιμά τε ῥέζειν, πεπνυμένα τ' ἐξαγορεύειν.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἀθρόους παραμείβομεν αἰγιαλὸν δὲ
ποαὶν ἐπιστείβοντες· ἔπειτα δὲ κιμμερίοισι
νῆα θοὴν ἐπάγοντες ἱκάνομεν, οἵ ῥά τε μοῦνοι
αἴγλης ἄμμοροί εἰσι πυριβόμου ἠελίοιο.
ἐν μὲν γὰρ ῥίπαιον ὄρος καὶ κάλπιος αὐχὴν
ἀντολίας εἴργουσ', ἐπικέκλιται δὲ πελώρη
ἄλσον ἐπισκιάζουσα μεσημβριὸν ἠέρα φλέγρη·
δείελον αὖ κρύπτουσι φάος· τ' ἀνυωκέες ἄλπεις
κείνοισι μετόπεσιν, ἀχλὺς δ' ἐπικέκλιται αἰεὶ
ἔνθα δ' ἀφορμηθέντες ἐπειγομένοισι πόδεσσιν

ἵξομεν ἀγκῶνα στυφελὸν καὶ νήνεμον ἀκτήν.
ἔνθά περ ἀμβλύζων ποταμὸς δίναισι βαθείαις
θεῖ χρυσορρόας ἀχέρων κρυεροῦ διὰ χώρου.
ἀργυροειδὴς ἕλος προρρέων, λίμνη τε κελαινὴ
ἀνδέχεται. παταγεῖ δὲ παρ' ὄχθαισι ποταμοῖο
δένδρεα τηλεθάοντα ποτὶ σχεδὸν, οἷσι καρποῖς
βέβριθε νύκτας τε, καὶ ἤματα συνεχές αἰεί.
ἀμφὶ δέ οἱ χθαμαλή τε, καὶ εὔβοτος ἑρμιονία.
τείχεσιν ἠρήρισται ἐϋκτιμέναις ἐπ' ἀγυιαῖς.
οὗ δὲ γένη ζώουσι δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
οἷσιν ἀποφθιμένοισιν ἄλις ναῦς ἵα τέτυκται.
καὶ δ' αὖ αἱ ψυχαὶ μετεκίαθον εἰς ἀχέροντα
πορθμίδος ἐκγλαφυρῆς. σχεδόθεν δέ οἱ εἰσὶ πόληος,
ἄρρηκτοί τ' ἀΐδαο πύλαι, καὶ δῆμος ὀνείρων.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τῶνδε πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν
σφῆ ἄτῃ βαρεῖ οἶμον ἀναπλώσαντες ἔβημεν
δὴ ῥα τότ' ἀγκαῖος νηὸς κίεν, αἶψα δὲ πάντας
εἰσβαίνειν ἐκέλευσε κεκμηκότας ἄμμι γ' ἑταίρους.
τοὺς ὅγε καὶ μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι.
τλῆτε φίλοι τὸν μόχθον, ἐπεὶ οὔ τοι ἔτι χέρειον
ἔλπομαι ἀντήσεσθαι. ἐπιφρίσσοντα γὰρ ἤδη
ἀκραῆ ζέφυρον καταδέρκομαι, οὐδ' ἀτέκμαρτον
ὕδωρ ὠκεανοῦ κελαρύζεται ἐν ψαμάθοισιν,
ἀλλὰ θοῶς ἱστὸν μὲν ἀναστήσασθε μεσόδμῃ.
λύσατε δὲ προτόνων ὀθόνας. ἐκ δ' ὅπλα χέοντες
σφίγξατ' ἐπισταμένως. τοίχων ἑκάτερθε βαλόντες,
ὣς οἱ μὲν, τὰ ἕκαστα πονείατο. ἐκ δ' ἄρα κοίλης
νηὸς ἐπιβρομέουσα τομαρίας ἔκλαγε φηγός.
ἥν ποθ' ὑπ' ἀργώοισι γομφοῖς ἡρμόσατο παλλάς.

ὣ δ' ἄρ' ἔφη. θάμβος δὲ περὶ φρένας ἵκετο πάντας.
ὤμοι ἐγὼν, ὄφελον μεδιαῤῥαισθεῖσαν ὀλέσθαι
κυανέαις πέτραισιν ἐν ἀξείνῳ τε κλύδωνι
ἢ καὶ νῶϊν ἀνάπυστον ἀΐδροφῆ βασιλήων
νώνυμνον φορέεσκον, ἐπεὶ νῶϊν αἰεὶ ἐριννὺς
αἵματος ἐμφύλοιο δεδουπότος ἀψύρτοιο
ὑστερόπους ἕπεται. στέργει δέ τοι ἄτη ἐπ' ἄτην.
νῶϊν γὰρ δὴ λυγρῆς τε καὶ ἀργεννῆς κακότητος
ἕξομαι. εἰ νήεσσιν ἐριννύσιν ἆσσον ἵκωμαι.
εἰ μὴ γάρ μ' ἱερῇσιν ἐπιγνάμψαντες ἄκρῃσι
κόλπον ἔσω γαίης τε, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
ἵξεσθ' ἀμπέλαγος ἀτλαντικὸν ἐκτὸς ἵκωμαι.
Ὣς εἰποῦσ' αὐδὴν κατερήτυεν. ἐν δ' ἄρα θυμὸς
πυκνώθη μινύαισι διαμπερὲς, εἶτ' ἄρ' ἔμελλον
χήσειν λυγρὸν ὄλεθρον ἰάσονος εἵνεκα φίλτρων.
πολλὰ δὲ μερμήριζον ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμοισιν
ἢ μὲν ἀποφθίσωσι, καὶ ἰχθύσι κύρμα βάλωσιν
αἰνολέχην μήδειαν. ἀποστρέψωσι δ' ἐριννῦ.
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε περικλυτὸς αἴσονος υἱός.
καὶ τότε λισσόμενος θυμὸν κατερήτυ' ἑκάστου.
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἀργοῦς ἐτυμηγόρον ἔκλυον ὀμφὴν
ἧντο παρὰ σκαλμοῖσι θοῶς, λάζοντο δ' ἐρετμά.
ἀγκαῖος δ' οἴακας ἐπισταμένως ἐτίταινε.
πὰρ δ' ἄρα νῆσον ἄμειβεν ἱερνίδα. καὶ οἱ ὄπισθεν
ἷκτο καταιγίδην δνοφερὴν ῥομέουσα θύελλαν.
ἐν δ' ὀθόνας κόλπωσε. θέεν δ' ἄφαρ ὑγρὸν ἐπ' οἶδμα
νηῦς. οὐδέ τις ἐσαῦθις ἀναπλεύσεσθαι ὀλέθρου
ἤλπετο. δωδεκάτη γὰρ ἐπήϊεν ἠριγένεια.
οὐδέ τις ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν, ὅποτ' ἄρ' ἐσμὲν

ἣ μὴν ἐσχατιαῖς ἀκαλαρρόου ὠκεανοῖο
λυγκεὺς δὲ εἰσενόησεν· ὁ γὰρ τηλωπὸν ὄπωπε
νῆσον πευκήεσσαν, ἰδ' εὐρέα δώματ' ἀνάσσης
δήμητρος· περὶ δ' αὖτε μέγα νέφος ἐστεφάνωται
ὧν πέρι μῦθον ἅπαντ' ἔκλυες μουσαῖε δαΐφρον.
ὥς ποτε φερσεφόνην τέρεν' ἄνθεα χερσὶ δρέπουσαν
ἐξάπαφον συνόμαιμοι ἀν' εὐρύτε, καὶ μέγα ἄλσος
Αὐτὰρ ἔπειθ' ὥς μιν πλούτων κυανόθριχας ἵππους
ζευξάμενος, κούρην ἐπεβήσατο δαίμονος αἴσῃ.
ἁρπάξας δ' ἔφερεν διὰ κύματος ἀτρυγέτοιο.
δὴ τότ' ἐγὼ ἀπόειπον ἐπιπλώων τανέεσθαι·
νήσου ἐπὶ ῥηγμῖνα, καὶ αἰγλήεντα τέρεμνα.
ἔνθ' οὔτις σὺν νηῒ παρὰ μερόπων ἀνθρώπων.
οὐ γὰρ οἱ ἔστι λίμην νηῶν ὀχὸς ἀμφιελισσῶν.
ἀλλά γε ἠλίβατος πέτρη περὶ πάντα πέφυκεν
ὑψηλή. τά τε καλὰ φύει μενοεικέα δῶρα.
καὶ τότ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησε νεὸς κυανοπρώροιο.
ἰθυντώρ ἀγκαῖος ἀνέεργε δ' αἶψ' ἀνορούων,
σκαιὸν ὑπεγκλίνας οἰήϊον. ἐν δ' ἄρ' ἔπεισθε
μή τι καταυθὶ περᾶν. ἐπιδέξια δ' ἦγε θέουσαν.
ἤματι δὲ τριτάτῳ κίρκης δόμον ἐξικόμεσθα.
λυκαῖον ποτὶ χέρσον, ἁλιστεφέας τε θεράπνας·
καὶ τότ' ἄρ' αἰγιαλοῖσιν ἐκέλσαμεν ἀχνύμενοι κῆρ.
πείσματα δ' ἐν πέτρῃσιν ἐδήσαμεν, ἐκ δ' ἄρ' ἰήσων
νηὸς ἀποπροέηκε μολεῖν ἐρίηρας ἑταίρους.
διζόμενος τίς ἄρ' ἀνθρώπων ἀν' ἀπείρονα γαῖαν
ναιετάει, γνῶεν δὲ πόλιν, καὶ ἤθεα λαῶν.
τοῖς δ' ἄφαρ ὡμάρτησε κατάντιον ἐρχομένοισι.
κούρη ὁμογνήτη μεγαλόφρονος αἰήταο

ἠελίου θυγάτηρ· κίρκην δέ ἑ κικλήσκουσι.
μήτηρ ἀστερόπη, καὶ τηλεφανὴς ὑπερίων.
ἦρα θοῶς ἐπὶ νῆα κατήλυθεν· ἐν δ' ἄρα πάντες
θάμβεον εἰσορόωντες· ἀπὸ κρατὸς γὰρ ἔθειραι
πυρσαῖς ἀκτίνεσσιν ἀγλήεσσι ἠώρηντο.
στίλβε δὲ καλὰ πρόσωπα, φλογὸς δ' ἀπέλαμπεν ἀϋτμή.
αὐτὰρ ἐπεὶ μήδειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
λῖτι καλυπτομένην, ἑανῷ δ' ἀμφέχε παρειάς·
αἰδομένη, χλωρὸν γὰρ ὑπὸ στέρνοις ἀκάχητο,
ἥν τότ' ἐποικτείρουσα προσηύδανε, καὶ φάτο κίρκη
ὦ δειλὴ τίνα σοι κύπρις ὤπασε μοῖραν;
οὐ γάρ τοι λελάθεσθε ἅπερ ῥέξαντες ἵκεσθε·
νῆσον ἐφ' ἡμετέρην πανετώσιοι εἵνεκα πατρὸς
γηραιοῦ, κασιός τε, ὃν ἐν πάγλως ὀλέσα τε
οὐδὲ γὰρ ὔμμε πάτρησιν ὀΐομαι ἆσσον ἱκέσθαι
εἰ ἐν ἀναγνίστοισιν ἀλιτροσύναις ἀκέοντες
μέσφ' ὅταν ἐκνίψησθε μύσος θείοισι καθαρμοῖς
ὀρφέως ἰδμοσύνῃσι παρὰ κροκάλοισι μαλέης.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέροιο δόμου θέμις ἐστὶν ἱκέσθαι
προστροπίους, τοίῳ γε λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἐστέ·
ἀλλά μιν αὐτίκ' ἐγὼ πρόφρων ξεινήια πέμψω
σῖτον, καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν, σὺν δὲ κρέα πολλά.
Ὣς εἰποῦσ' ἄψορος ἀπέπτατο· νηὶ δὲ μέσσῃ·
δαιτός τ' ἠδὲ ποτοῖο τετυγμένα τεύχε' ἔκειτο.
ἐν δ' ἄρ' ἐπειγομένοισι θέεν λιγὺς οὖρος ἀήτης.
καὶ τότε λυσάμενοι κείνης ἀπὸ πείσματα νήσου
κῦμα διαπρήσσοντες ἀνὰ στόμα τρινησοῖο
ἱκόμεθα, στήλαισι δ' ἐκέλσαμεν ἡρακλέηος.
ἄκραις δ' ἀμφὶ βαῖσι διωνύσοιο ἄνακτος

μίμνομεν ἑσπέριοι, δαιτὸς γὰρ ἐδεύετο θυμός.
ἦμος γὰρ πολίαισιν ἐγείρετο φωσφόρος αἴγλη
ὄρθριοι εἰρεσίης γλαυκὴν ἐχαράξαμεν ἅλμην
σαρδῷον δ' ἱκόμεσθα βυθὸν, κόλπους τε λατίνων
νήσους τ' αὐσονίας, τυῤῥηνάς δ' ἱξόμεθ' ἀκτάς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λιλύβαιον ἐπέχομεν ἠχέτα πορθμὸν
τριγλώχι κατὰ νῆσον ἐπέχομεν ἐγκελάδοιο
αἰτναίη φλὸξ σφιν ἄρ' ἐρητύει μεμαῶτας,
δὴ τότ' ὑπὲρ πρῴρης ὀλοὸν περιέζεεν ὕδωρ
νειόθεν, ἐκ μυχάτου δὲ βυθοῦ ῥοίβδησε χάρυβδις.
κύματι καχλάζοντι, καὶ ἱστίον ἄκρον ἵκανε.
νῆα δ' ἄρ' αὐτόθι κατέχεν ῥόος, οὐδέ μιν εἴα
προπροθέειν, οὐδ' αὐτίκα ἀναδύσεσθαι ὀπίσσω.
κοίλῳ ἐπὶ λυγρῷ δὲ περιστροφάδην ἀλάλητο.
ἦ τάχα καὶ δύσεσθ' ἀργὼ κατὰ βένθε' ἔμελλεν
εἰ μὴ πρεσβύστη θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος
εὐρυβία πηλῆα πόσιν λελίητο ἰδέσθαι.
μειλιχίη δ' ἐκδῦτο βυθοῦ καὶ ῥύσατ' ὀλέθρου
ἀργῷαν ἄκατον, καὶ ὑπ' ἰλύος ἐξεσάωσε.
δὴ τότε οἱ πλώοντες ἐπέχομεν οὐ μάλα τηλοῦ
προβλῆτα σκόπελον, πέτρη δ' ἐφύπερθεν ἀποῤῥὼξ
λισσοῖς χηραμόνεσσιν ἐπιθρώσκουσα βιᾶται
πόντον ἔσω, χαροπὸν δ' ἄρ' ὑποβρέμει ἔνδοθι κῦμα
ἔνθα δ' ἐφεζόμεναι λιγυρὴν ὄπα γηρύουσι
κοῦραι, ἀνοστήτους δὲ βροτῶν θέλγουσιν ἀκουάς.
δὴ τότε δὴ μινύαισιν ἐφήνδανε πύστις ἀοιδῆς
σειρήνων. οὐδέ σφι παραπλώεσθαι ἔμελλον
φθογγὴν οὐλομένην. χειρῶν δέ οἱ ἧκεν ἐρετμά.
ἀγκαῖος δ' ἴθυνεν ἐπὶ προβλῆτα κολωνόν.

εἰ μὴ ἐγὼ φόρμιγγα τιταινόμενος παλάμῃσι.
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ' εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς.
ἤειδον δὲ λιγὺ κλάζων διὰ θέσκελον ὕμνον,
ὥς ποτε οἱ δήρισσαν ἀελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων.
αὐτὰρ κυανοχαῖτα χολωσάμενος διὶ πατρὶ
τύψεν λυκτονίην γαίην χρυσῆνι τριαίνῃ,
καὶ ῥαιγδὴν διεσκέδασεν κατ' ἀπείρονα πόντον
νήσους εἰναλίας ἔμεναι, τάς ῥ' ἐξονόμηναν
σαρδώ τ', εὔβοιάν τ' ἔπι δὲ κύπρον ἠνεμόεσσαν.
δὴ τότε φορμίζοντος ἀπὸ σκοπέλου νιφόεντος
σειρῆνες θάμβησαν, ἑὴν δ' ἄμπαυσαν ἀοιδήν.
καί ῥ' ἡ μὲν, λωτοὺς, ἥ δ' αὖ χέλυν ἔκβαλε χειρῶν,
δεινὰ δ' ἀνεστονάχησαν, ἐπεὶ πότμος ἦε λυγρὸς
μοιριδίου θανάτοιο, σφέας δ' ἀπὸ ῥωγάδος ἄκρης
ἐς βυθὸν δίσκευσαν ἁλιρροθίοιο θαλάσσης.
πέτραις δ' ἠλλάξαντο δέμας, μορφήν θ' ὑπέροπλον,
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παράμειψε θέουσα
ἀργὼ κῦμα δὲ πόντου καὶ κόλπον ἵκανε
λαιψηροῖς πλήθουσα κατὰ προτόνων ἀνέμοισι,
κέρκυραν ζαθέην ἐξίκετο, τήν σφιν ἔναιον
ἴδριες εἰρεσίης καὶ ἁλιπλάγκτοιο πορείης
φαίηκες, τοῖσι δ' ἄρ' ἐφημοσύνῃσι θέμιστας
ἀλκίνοος κραίνεσκε δικαιότατος βασιλήων.
πείσματα δ' ἁψάμενοι πορσύναμεν ἱερὰ θέσθαι
ξηνὶ πανομφαίῳ, καὶ ἐπ' ἀκτίῳ ἀπόλλωνι,
ἐν δ' ἄρ' ὑπειρεσίῃσιν ἐπειγόμενοι φορέοντο
νηυσὶν ἀπαργεσίαις βριαρὸς λόχος αἰήταο
κόλχων ἐρρώωντε, χαρανδαίων, σολύμων τε,
διζόμενοι μινύας τ' ὄφρ' ἂν μήδειαν ἄγοιντο

ἔφθιν ὑπ' αἰήταο πατρὸς, τίσαι δ' ἀμοιβὰς
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀδελφειοῦ κταμένοιο
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλου λιμένος μυχῷ ἆσσον ἵκοντο
αὐτίκα δ' ἄρ' ἀλκινόοιο δόμον κήρυκες ἔβαινον
μηδείης λυτογοῶσα· δῖος δ' ὤχρησε παρειὰς
μὴ οἱ ἑλὼν ἀέκουσαν, ἑὸν πέμψειε δόμονδε
φαιήκων βασιλεὺς, ἀνάπυστά τε ἔργα γένηται.
ἀλλ' οὔ οἱ τάδε μοῖρα τε λεαίνοος κατένευσε,
πρὶν δή τοι πελίαο δόμοις ἔπι λυγρὸν ὄλεθρον
αὐτῷ τε κρέοντι φέροι κακὸν οἶτον ἰήσων·
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀπηνέος ἔκλυεν αὐδὴν,
ἀρήτη ῥοδόπηχυς, ἴδ' ἀλκίνοος θεοειδής·
ἀλκίνοος μὲν ῥ' ὦκ' ἐπετέλλετο κηρύκεσσι
κούρην ἀμφήριστον ἄγειν ἀπὸ νηὸς ἐρυμνῆς
πατρί θ' ἑῷ τίσεσθαι δίκην ἀλιτημοσυνάων.
ἀρήτη δ' ὤκτειρεν ἀγακλειτὴ βασίλεια
μείλιχα παρφαμένη δὲ τὸν ὃν πόσιν, ὧδ' ἀγόρευεν.
οὐ μὲν δὴ φίλον ἐστὶν ἀπορρώσασθαι ὅμιλον,
λέκτρα τε στορέσαι, λῦσαι τ' ἐκ πυρσὸν ἔρωτος.
θυμαίνει μάλα γάρ σφιν διωναίη ἀφροδίτη
ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ὅστις τάδε μήσεται ἔργα.
ἀλλ' εἰ μὲν κούρη πέλεται καὶ ἄχραντος ἱκάνει,
οἰχέσθω πατρός τε δόμον, καὶ ἐς ἤθεα κόλχων.
εἰ δὲ καὶ νυμφιδίοις ὀάροις λέκτρω τε κλιθεῖσα
παρθενίην ἤχυνεν, ἕος πόσις ἄμμιν ἀγέσθω·
Ὣς ἔφατ'. ἀλκινόῳ δὲ περὶ φρένας ἤλυθε μῦθος·
καί ῥ' οὕτω τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
ἀλλ' οὔ οἱ βουλὴ μινύας λάθεν, αὐτίκα γὰρ ἥρη
δμωῒ δέμας εἰκυῖα, θοῶς φάτο, καὶ κατένευσε·

νηὸς ἐπὶ προθοροῦσα, τὰ οἱ μήτιον ἄνακτος·
δὴ τότε μηδείη θαλάμων προσιώετο λέκτρον.
πρύμνῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ, περὶ δ' ἐστορέσαντο χαμεύνας
ἀμφ' αὐτῇ, χρύσειον ἐφαπλώσαντες ἄωτον.
Αὐτὰρ ἐπὶ δοράτεσιν ἐπαρτήσαντο βοείας,
τεύχεά τε, κρύπτον τε γάμων αἰδέσιμον ἔργον.
καὶ τότε παρθενίης νοσφίζετο κούριον ἄνθος,
αἰνόγαμος μήδεια δυσαινήτοις ὑμεναίοις.
αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλῆος ἀμύμονος ὄψιν ἵκοντο
κόλχοι καὶ μινύαι, καὶ ἐμυθήσαντο ἕκαστοι,
ἐκ δ' ἔλαχ' αἰσονίδης ἄλοχον μήδειαν ἄγεσθαι
ἀγκινόου, τοὶ δ' ὦκα λύοντ' ἐκ πείσματα νηός.
δὴ τόθ' ὑπ' εἰρεσίῃσι θεὴν πολυηγόρος ἀργὼ
ἀμπρακίου κόλποιο διαπρήσσουσα κέλευθα.
ἔνθα τί τοι μουσαῖε θεηγενὲς ἐξαγορεύσω,
ὅσ' ἔπαθον μινύαισιν ὁμοῦ ποτὶ σύρτιν ἀήταις·
ἢ πῶς ἐξεσάωθεν ἁλιπλάκτοιο πορείης.
ὅσα τ' ἄρ' ἐν κρήτῃ πάθον ἄλγεα τετληῶτες
χάλκειον τριγίγαντα δοκεύμενοι, ὄφρ' ἱκόμεσθα·
ὅς ῥά οἱ οὐκ εἴαλι μένων ἔντοσθεν ἱκέσθαι.
ἠδ' ὡς στεινόμενοι βαρυηχέϊ κύματι πόντου
ῥίμφα τε κυανέῃσι βαυνόμενοι νεφέλῃσιν,
ἠλπόμεθα σκοπέλοισι μαλαυνείοισιν ἱκέσθαι
νῆα θοήν. παιὰν δ' ἄρ ἑκηβόλος ἀγχόθεν αἰὲν
δήλου ἀπὸ κραναῆς ἧκεν βέλος. ἐκ δ' ἀνέφηνε
μεσατίων σποράδων. κραναὴν δέ ἑπάντες ὀπίσω
νῆσον ἐπικλήσκουσι περικτίονες ἄνθρωποι.
ἀλλ' οὐ οἱ θέμις ἔσκε διαμπερὲς ἐξ ἁλὸς ἔρξαι
αἰσονίδην. περὶ γὰρ ῥαλύπτοον φέρεν. ἄλλο δ' ἐπίσω

μοῖρ' ὀλοή· κότεεν γὰρ ἐπιφραδέως ὑπερβίων·
ἀλλ' ὅθ' ὑπ' εἰρεσίης μαλεώτιδας ἱκόμεθ' ἄκρας,
κίρκης ἐννεσίῃσιν ἀπορρίψεσθαι ἔμελλον,
ἀρὰς αἰήτεω καὶ ἠλιτόποινον ἐριννύν.
δὴ τότ' ἐγὼ μινύαισιν ἐφ' ἱερὰ λύματα καθαρμῶν
ῥέξα, καὶ ἐλλισάμην γαιήοχον εἰνοσίγαιον,
νόστον ἐπειγομένοις δόμεναι γλυκερούς τε τοκῆας·
καί ῥ' οἱ μὲν, πλώοντες ἐϋκτιμένην ἐπ' ἰωλκὸν
θωόν. ἐγὼ δ' ἱκόμην ἐπὶ ταίναρον ἠνεμόεντα.
ὄφρα κεν ἔντομα ῥέξω ἀγακλειτοῖς βασιλεῦσιν,
οἵ τ' ἄρα νερτερίων βερέθρων κληῗδας ἔχουσιν·
ἔνθεν δ' ὁρμηθεὶς, ἐσύθην χιονώδεα θρήκην,
λειβήθρων ἐς χῶρον, ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἄντρον δ' εἰσεπέρησα περικλυτὸν, ἔνθα με μήτηρ
γείνατο ἐν λέκτροις μεγαλήτορος οἰάγροιο.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Εὐτυχῶς χρῶ ἑταῖρε.

Ανθανε δὴ μυσαῖε θυηπολίην περισεμνὴν,
μ εὐχὴν, ἣ δή τοι προφερεστέρη ἐστὶν ἁπασῶν.
ζεῦ βασιλεῦ, καὶ γαῖα, καὶ οὐράνιαι φλόγες ἁγναί.
ἠελίου, μήνης θ' ἱερὸν σέλας, ἄστρα τε πάντα.
καὶ σὺ ποσειδάον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα.
φερσεφόνη θ' ἁγνὴ, δὴ μήτηρ τ' ἀγλαόκαρπε.
ἄρτεμι ἰοχέαιρα κόρη, καὶ ἤιε φοῖβε.
ὃς δελφῶν ναίεις ἱερὸν πέδον. ὅς τε μεγίστας
τιμὰς ἐν μακάρεσσιν ἔχεις διόνυσε χορευτά.
ἄρες τ' ὀβριμόθυμε, καὶ ἡφαίστου μένος ἁγνόν.
ἀφρογενής τε θεὰ, μεγαλώνυμα δῶρα λαχοῦσα·
καὶ σὺ καταχθονίων βασιλεῦ μέγ' ὑπέροχε δαῖμον.
ἥβη τ' εἰλείθυια, καὶ ἡρακλέος μένος ἠΰ·
καὶ τὸ δικαιοσύνης τε, καὶ εὐσεβίης μέγ' ὄνειαρ.
κικλήσκω νύμφας τε κλυτὰς, καὶ πᾶνα μέγιστον.
ἥρην τ', αἰγιόχοιο διὸς θαλερὴν παράκοιτιν.
μνημοσύνην τ' ἐρατὴν, μούσας τ' ἐπικέκλομαι ἁγνὰς
ἐννέα. καὶ χάριτάς τε, καὶ ὥρας, ἠδ' ἐνιαυτόν.
λητώ τ' εὐπλόκαμον θείην, σεμνήν τε διώνην.
κουρῆτάς τ' ἐνόπλους, κορύβαντάς τ', ἠδὲ καβείρους.
καὶ μεγάλους σωτῆρας ὁμοῦ, διὸς ἄφθιτα τέκνα.
ἰδαίους τε θεοὺς ἠδ' ἄγγελον οὐρανιώνων,
ἑρμείαν κήρυκα, θέμιν τ' ἱεροσκόπον ἀνδρῶν.

νύκτα τε πρεσβύστην καλέω. καὶ φωσφόρον ἦμαρ,
πίστιν τ' ἠδὲ δίκην. καὶ ἀμύμονα θεσμοδότειραν.
ῥείαν τ', ἠδὲ κρόνον, καὶ τηθὺν κυανόπεπλον.
ὠκεανόν τε μέγαν, σύν τ' ὠκεανοῖο θύγατρας.
ἄτλαντός τε, καὶ αἰῶνος μέγ' ὑπείροχον ἰσχύν.
καὶ χρόνον ἀέναον. καὶ τὸ στυγὸς ἀγλαὸν ὕδωρ,
μειλιχίους τε θεοὺς. ἀγαθήν δ' ἐπὶ τοῖσι πρόνοιαν.
δαίμονά τ' ἠγάθεον, καὶ δαίμονα πήμονα θνητῶν.
δαίμονας οὐρανίους, καὶ ἠερίους, καὶ ἐνύδρους,
καὶ χθονίους, καὶ ὑποχθονίους, ἠδὲ πυριφοίτους.
καὶ σεμέλην, βάκχου τε συνευαστῆρας ἅπαντας,
ἰνὼ, λευκοθέην τε, παλαίμονά τ' ὀλβιοδώτην.
νίκην θ' ἡδυέπειαν. ἴδ' ἀδρήστειαν ἄνασσαν.
καὶ βασιλῆα μέγαν ἀσκληπιὸν, ἠπιοδώτην.
παλλάδα τ' ἐγρεμάχην κούρην, ἀνέμους τε πρόπαντας,
καὶ βροντὰς, κόσμου τε μέρη τε τρακίονος αὐδῶ.
μητέρα τ' ἀθανάτων ἄττιν, καὶ μῆνα κικλήσκω.
οὐρανίαν τε θεὰν, σύν τ' ἄμβροτον ἁγνὸν ἄδωνιν.
ἀρχήν τ', ἠδὲ πέρας. τὸ γὰρ ἔπλετο πᾶσι μέγιστον,
εὐμενέας ἐλθεῖν κεχαρημένον ἦτορ ἔχοντας.
τήνδε θυηπολίην ἱερὴν, σπονδήν τ' ἐπὶ σεμνήν.
εἰνοδίαν ἑκάτην κλῄζω, τριοδῖτιν ἐραννήν,
οὐρανίαν χθονίαν τε, καὶ εἰναλίαν κροκόπεπλον.
τυμβιδίαν ψυχαῖς νεκύων μεταβακχεύουσαν.
περσίαν σκυλακῖτιν ἀμαιμάκετον βασίλειαν,
ταυροπόλον, παντὸς κόσμου κλειδοῦχον ἄνασσαν,
ἡγεμόνην, νύμφην, κουροτρόφον, οὐρεσιφοῖτιν,
λισσομένοις κούρην τελεταῖς ὁσίαισι παρεῖναι.
βουκόλῳ εὐμενέουσαν ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ΥΜΝΟΙ.

Προθυραίας θυμίαμα, στύρακα.

κ λῦθί μοι ὦ πολύσεμνε θεὰ, πολυώ-
νυμε δαῖμον.
ὠδίνων ἐπαρωγὲ, λεχῶν ἡδεῖα πρόσοψι,
θηλειῶν σώτειρα, μόνη φιλόπαις ἀγανόφρον,
ὠκυλόχεια, παροῦσα νέαις θνητῶν προθυραία.
κλειδοῦ χ', εὐάντητε, φιλότροφε, πᾶσι προσηνής.
ἣ κατέχεις οἴκους πάντων, θαλίαις τε γέγηθας.
λυσίζων ἀφανὴς, ἔργοισι δὲ φαίνῃ ἅπασι.
συμπάσχεις ὠδῖσι, καὶ εὐτοκίῃσι γέγηθας.
εἰλύθυια λέουσα πόνους δειναῖς ἐν ἀνάγκαις.
μούνην γάρ σε καλοῦσι λεχοὶ, ψυχῆς ἀνάπαυμα.
ἐν γάρ σοι τόκε τῶν λυσιπήμονές εἰσιν ἀνῖαι.
ἄρτεμις εἰλύθυια, καὶ ἡ σεμνὴ προθυραία
κλῦθι μάκαιρα δίδου δὲ γονὰς ἐπαρωγὸς ἐοῦσα.
καὶ σῷζ', ὥσπερ ἔφυς αἰεὶ σώτειρα προπάντων.

Νυκτὸς θυμίαμα, δαλούς.

ν ύκτα θεῶν γενέτειραν ἀείσομαι, ἠδὲ
καὶ ἀνδρῶν.
νὺξ γένεσις πάντων, ἣν καὶ κύπριν καλέσωμεν.
κλῦθι μάκαιρα θεὰ, κυαναυγὴ, ἀστεροφεγγὴς,
ἡσυχίῃ χαίρουσα, καὶ ἠρεμίῃ πολυύπνῳ.
εὐφροσύνη, τερπνὴ, φιλοπάννυχε, μῆτερ ὀνείρων.
ληθομέριμν', ἀγαθήτε, πόνων ἀνάπαυσιν ἔχουσα,
ὑμνοδότειρα, φίλη πάντων, ἐλάσιππε, νυχαυγὴς,
ἡμιτελὴς, χθονία, ἠδ' οὐρανία πάλιν αὐτή.
ἐγκυκλία, παίκτειρα, διώγμασιν ἠεροφοίτοις.
ἣ φάος ἐκ πέμπεις ὑπὸ νέρτερα, καὶ πάλι φεύγεις

εἰς ἀΐδην. δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατύνει.
νῦν σε μάκαιρα νὺξ πολύολβιε, πᾶσι ποθεινὴ,
εὐάντητε, κλύουσα λόγων ἱκετηρίδα φωνήν.
ἔλθοις εὐμενέουσα, φόβους δ' ἀπόπεμπε νυχαυγεῖς.

Οὐρανοῦ θυμίαμα, λίβανον.

ο οὐρανὲ παγγενέτωρ, κόσμου μέρος
αἰὲν ἀτειρές,
πρεσβυγένεθλ' ἀρχὴ πάντων, πάντων τε, τελευτὴ,
κόσμε πατὴρ, σφαιρηδὸν ἑλισσόμενος περὶ γαῖαν.
οἶκε θεῶν μακάρων, ῥόμβου δίναισιν ὁδεύων.
οὐράνιος, χθόνιός τε, φύλαξ πάντων περιβληθείς,
ἐν στέρνοισιν ἔχων φύσεως ἄτλητον ἀνάγκην,
κυανόχρως, ἀδάμαστε, παναίολε, αἰολόμορφε.
πανδερκὲς, κρονότεκνε, μάκαρ πανυπέρτατε δαῖμον.
κλῦθ' ἐπάγων ζωὴν ὁσίαν μύστῃ νεοφάντῃ.

Αἰθέρος θυμίαμα, κρόκον.

ὦ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κράτος αἰὲν
ἀτειρὲς,
ἄστρων, ἠελίου τε σεληναίης τε μέρισμα.
πανδαμάτωρ, πυρίπνου, πᾶσιν ζωοῖσιν ἔναυσμα,
ὑψιφανὴς αἰθὴρ, κόσμου στοιχεῖον ἄριστον.
ἀγλαὸν ὦ βλάστημα, σελασφόρον, ἀστεροφεγγές.
κικλήσκων λίτομαί σε, κεκραμένον εὔδιον εἶναι.

Πρωτογόνου θυμίαμα, σμύρναν.

π ρωτογόνον καλέω διφυῆ, μέγαν, αἰθε-
ρόπλαγκτον,
ὠογενῆ, χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσσιν,
ταυροβόαν, γένεσιν μακάρων, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
ὅς τε πολύμνηστον πολυόργιον εὔρικε παιὰν,
ἄρρητον, κρύφιον, ῥοιζήτορα, παμφαὲς ἔρνος

ὄσσων ὃς σκοτόεσσαν ἀπημαύρωσας ὁμίχλην.
πάντῃ δινηθεὶς πτερύγων ῥιπαῖς κατὰ κόσμον,
λαμπρὸν ἄγων φάος ἁγνὸν, ἀφ' οὗ σε φάνητα κικλήσκω,
ἠδὲ πρίηπον ἄνακτα, καὶ ἀνταυγῆ ἑλίκωπον.
ἀλλὰ μάκαρ πολύμητι, πολύσπορε, βαῖνε γεγηθὼς
ἐς τελετὴν ἁγίαν, πολυποίκιλον, ὀργιοφάνταις.

Ἄστρων θυμίαμα, ἄρωμα.

ἄστρων οὐρανίων ἱερὸν σέλας ἐκπροκαλοῦμαι.
εὐιέραις φωναῖσι κικλήσκων δαίμονας ἁγνούς.
ἀστέρες οὐράνιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
ἐγκυκλίοις δίναισι περιθρόνια κυκλέοντες,
ἀνταυγεῖς πυρόεντες, ἀεὶ γενετῆρες ἁπάντων,
μοιρίδιοι, πάσης μοίρης σημάντορες ὄντες.
θνητῶν ἀνθρώπων θείαν διέποντες ἀταρπὸν,
ἑπταφαεῖς, ζώνας ἐφορώμενοι, ἠερόπλαγκτοι,
οὐράνιοι, χθόνιοί τε, πυρίδρομοι, αἰὲν ἀτειρεῖς,
αὐγάζοντες ἀεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον,
μαρμαρυγαῖς στίλβοντες, ἐΰφρονες ἐννύχιοί τε,
ἔλθετ' ἐπ' εὐιέρου τελετῆς πολυΐστορας ἄθλους,
ἐσθλοὶ ἐπ' εὐδόξοις ἔργοις δρόμον ἐκτελέοντες.

Ἡλίου θυμίαμα, λιβανομάνναν.

κλῦθι μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώνιον ὄμμα.
τιτὰν χρυσαυγὴς, ὑπερίων, οὐράνιον φῶς,
αὐτοφυὴς, ἀκάμα, ζώων ἡδεῖα πρόσοψι,
δεξιὲ μὲν γενέτωρ ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτὸς,
κρᾶσιν ἔχων ὡρῶν, τετραβάμοσι ποσὶ χορεύων.
εὔδρομε, ῥοιζωτὴρ, πυρόεις, φαιδρωπὲ, διφρευτά.
ῥόμβου ἀπειρεσίου δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων.

εὐσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, δυσμενὴς ἀσεβοῦσι.
χρυσολύρη, κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον ἕλκων.
ἔργων σημάντωρ ἀγαθῶν, ὡροτρόφε κοῦρε.
κοσμοκράτωρ, συρικτὰ, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε.
φωσφόρε, αἰολίδικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, παιάν.
αἰθαλὶς, ἀμύαντε, χρόνου πέρων ἀθάνατε ζεῦ.
εὔδιε, παμφαὴ, κόσμου τὸ περίδρομον ὄμμα.
σβεννύμενον, λάμπον τε, καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς.
δίκτα δικαιοσύνης, φιλονάματε, δέσποτα κόσμου.
πιστοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ.
ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς, ὦ ἐλάσιππε.
μάστιγι λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων.
κλῦθι λόγων. ἡδὺν δὲ βίον μύστῃσι πρόφαινε.

Σελήνης θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθι θεὰ βασίλεια, φαεσφόρε, δῖα
σελήνη.
ταυρόκερως, μήνη, νυκτιδρόμε, ἠεροφοῖτι.
ἐννυχία, δᾳδοῦχε, κόρη εὐάστερε μήνη.
αὐξομένη, καὶ λειπομένη, θῆλύς τε, καὶ ἄρσην.
αὐγήτειρα, φίλιππε, χρόνου μῆτερ, φερέκαρπε.
ἠλεκτρὶς, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, νυχία.
πανδερκὴς, φιλάγρυπνε, καλοῖς ἄστροισι βρύουσα.
ἡσυχία χαίρουσα, καὶ εὐφροσύν' ὀλβιομοίρῳ.
λαμπετίη, χαρόδιτι, τελεσφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα.
ἀστράρχη, τανύπεπλ', ἑλικόδρομε, πάνσοφε κούρη.
ἐλθὲ μάκαιρ' εὔφρων, εὐάστερε φέγγεϊ τῷ σῷ.
λαμπομένη σώζουσα τοὺς ἱκέτας σου λοκούρη.

Φύσεως θυμίαμα, ἀρώματα.

φ ύσι παμμήτειρα θεὰ, πολυμήχανε
μῆτερ.

οὐρανία, πρέσβειρα, πολύκτιτε δαῖμον ἄνασσα.
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτειρα, παναυγής.
παντοκράτειρα, τετιμένα, πανυπέρτατε πᾶσιν.
ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα.
ἐννυχία, πολύτειρε, σελασφόρε, δεινοκάθεκτε.
ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἴχνος εἱλίσσουσα.
ἁγνὴ κοσμήτειρα θεῶν, ἀτελής τε τελευτή.
κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκοινώνητε δὲ μούνη.
αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἐρατὴ πολύγηθε μεγίστη.
εὐάνθεια, πλοκὴ, φιλία, πολύμικτε, δαῆμον.
ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάντροφε κούρη.
αὐτάρκεια, δίκη, χαρίτων πολυώνυμε πειθώ.
αἰθερία, χθονία, καὶ εἰναλία μεδέουσα.
πικρὰ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι.
πάνσοφε, πανδώτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια
αὐξιτρόφων, πίειρα, πεπαινομένων δὲ λύτειρα.
πάντων μὲν σὺ πατὴρ, μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ τιθηνός.
ὠκυλόχεια, μάκαιρα, πολύσπορος, ὡριὰς, ὁρμή.
παντοτεχνὲς, πλάστειρα, πολύκτιστε, πότνια δαῖμον.
ἀιδία, κινησιφόρε, πολύπειρε, περίφρων.
ἀενάῳ στροφάλιγγι θοὸν ῥύμα δινεύουσα.
πάνρυτε, κυκλοτερὴς, ἀλλοτριομορφοδίαιτε.
εὔθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα.
σκηπτούχων ἐφύπερθε, βαρυβρεμέτειρα κρατίστη.
ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη, αἶσα, πυρίπνους.
ἀΐδιος ζωὴ, ἠδ' ἀθανάτη τε πρόνοια.
πάντα σοι εἰσὶ, τὰ πάντα σὺ γὰρ τάδε μούνη τεύχεις.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις,
εἰρήνην, ὑγίειαν, ἄγειν, αὔξησιν ἁπάντων.

Πανὸς θυμίαμα, ποικίλα.

Πᾶνα καλῶ κρατερὸν, κόσμοιο τὸ σύμπαν.
οὐρανὸν, ἠδὲ θάλασσαν, ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν.
καὶ πῦρ ἀθάνατον, τάδε γὰρ μέλη ἐστὶ τὰ πανός.
ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, περίδρομε, σύνθρονε ὥραις.
αἰγομελὲς, βάκχευτα φιλένθεε, ἀστροδίαιτε.
ἁρμονίαν κόσμοιο κρέκων, φιλοπαίγμονι μολπῇ.
φαντασιῶν ἐπαρωγὲ, φόβων ἔκπαγλε βροτείων.
αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας, ἠδέ τε βούταις.
εὔσκοπε, θηρητὴρ, ἠχοῦς φίλε, σύγχορε νυμφῶν.
παντοφυὴς, γενέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον.
κοσμοκράτωρ, αὐξητὰ, φαεσφόρε, κάρπιμε παιὰν
ἀντροχαρὲς, βαρύμηνις, ἀληθὴς ζεὺς ὁ κεράστης.
σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐστήρικται.
εἴκει δ' ἀκαμάτου πόντου τὸ βαθύσπορον ὕδωρ.
ὠκεανός τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἑλίσσων.
ἀέριόν τε μέρισμα, τροφῆς ζωοῖσιν ἔναυσμα.
καὶ κορυφῆς ἐφ' ὕπερθεν ἐλαφροτάτου πυρὸς ὄμμα.
βαίνει γὰρ τάδε θεῖα πολύκριτα, σαῖσιν ἐφετμαῖς.
ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σαῖσι προνοίαις.
βόσκων ἀνθρώπων γενεὴν κατ' ἀπείρονα κόσμον.
ἀλλὰ μάκαρ βάκχευτα, φιλένθεε βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς
εὐιέροις, ἀγαθὴν δ' ὄπασον βιότοιο τελευτήν.
πανικὸν ἐκπέμπων οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.

Ἡρακλέος θυμίαμα, λίβανον.

Ἡρακλες ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε, τιτάν.
καρτερόχειρ, ἀδάμαστε, βρύων ἄθλοισι κραταιοῖς.
αἰολόμορφε, χρόνου πάτερ ἀΐδιέ τε εὔφρων.

ἄῤῥητ᾽, ἀγριόθυμε, πολύλλιτε, παντοδυνάστα.
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μετὰ τόξα, καὶ μάντι.
παμφάγε, παγγενέτωρ, πανυπέρτατε, πᾶσιν ἀρωγέ.
ὃς θνητοῖς κατέπαυσας ἀνήμερα φῦλα διώξας.
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ἀγλαότιμον.
αὐτοφυὴς, ἀκάμας· γαίης βλάστημα φέριστον.
πρωτογόνοις στράψας φολίσι μεγαλώνυμε ναίων.
ὃς περὶ κρατὶ φορεῖς ἠῶ, καὶ νύκτα μέλαιναν.
δώδεκ᾽ ἀπ᾽ ἀντολίων ἄχρι δυσμῶν, ἆθλα διέρπων.
ἀθανάτοις πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστυφέλικτος.
ἐλθὲ μάκαρ, νούσων θελκτήρια πάντα κομίζων.
ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας, κλάδον ἐν χερὶ πάλλων.
πτηνοῖς τ᾽ ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἀπόπεμπε.

Κρόνου θυμίαμα, στύρακα.

α ἰθαλὴς μακάρων τε θεῶν πάτερ, ἠδὲ
καὶ ἀνδρῶν.
ποικιλόβουλ᾽, ἀμίαντε, μεγασθενές, ἄλκιμε, τιτάν.
ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα, καὶ αὔξεις ἔμπαλιν αὐτός
δεσμοὺς ἀῤῥήτους ὃς ἔχεις κατ᾽ ἀπείρονα κόσμον.
αἰῶνος κρόνε παγγενέτωρ, κρόνε ποικιλόμυθε.
γαίης τε βλάστημα, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
γέννας φυὴ, μείωσι, ῥέας πόσι, σεμνὲ προμηθεῦ.
ὃς ναίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο γενάρχα.
ἀγκυλομῆτα φέριστε, κλύων ἱκετηρίδα φωνὴν
πέμποις εὔολβον βιότου τέλος αἰὲν ἄμεμπτον.

Ῥέας θυμίαμα ἀρώματα.

π ότνα ῥέα, θύγατερ πολυμόρφου
πρωτογόνοιο.
ἥτ᾽ ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον ἅματι ταίνεις.
τυμπανόδουπε, φιλοιστρομανὲς, χαλκόκροτε κούρη.

πάντιμ᾽, ἀγλαόμορφε, κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα.
οὔρεσιν ἣ χαίρεις, θνητῶν τ᾽ ὀλολύγμασι φρικτοῖς.
παμβασίλεια ῥέα, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε.
ψευδομένη σώτειρα, λυτηριάς, ἀρχιγένεθλε.
μήτηρ μέν τε θεῶν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἐκ σοῦ γὰρ καὶ γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ πόντος, πνοιαί τε, φιλόδρομε ἀερόμορφε.
ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ σωτήριος εὔφρονι βουλῇ.
εἰρήνην κατάγουσα σὺν εὐόλβοις κτεάτεσι.
λύματα, καὶ κῆρας πέμπουσ᾽ ἐπὶ τέρματα γαίης.

Διὸς θυμίαμα, στύρακα.

ζ εῦ πολύτιμε, ζεῦ ἄρθιτε, τήνδε τοι
ἡμεῖς
μαρτυρίαν τιθέμεσθα, λυτήριον, ἠδὲ πρόσευξιν.
ὦ βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν, ἐφάνη τάδε ῥεῖα.
γαῖα θεὰ μήτηρ, ὀρέων θ᾽ ὑψηχέες ὄχθοι.
καὶ πόντος, καὶ πάνθ᾽, ὁπόσ᾽ οὐρανὸς ἐντὸς ἔταξε.
ζεῦ κρόνιε, σκηπτοῦχε, καταιβάτα, ὀβριμόθυμε.
παντογένεθλ᾽, ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή.
σεισίχθων, αὐξητὰ, καθάρσιε, παντοτινάκτα.
ἀστραπαῖε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλμιε ζεῦ.
κλῦθι μου αἰολόμορφε, δίδου δὲ ὑγείαν ἀμεμφῆ.
εἰρήνην τε θεὰν, καὶ πλούτου δόξαν ἄμεμπτον.

Ἥρας θυμίαμα, ἀρώματα.

κ υανέοις κόλποισιν ἐνημένη ἀερόμορφε.
ἥρα παμβασίλεια, διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα.
ψυχοτρόφους αὔρας θνητοῖς παρέχουσα προσηνεῖς.
ὄμβρων μὲν μῆτερ. ἀνέμων τροφέ. παντογένεθλε.
χωρὶς γὰρ σέθεν, οὐδὲν ὅλως ζωῆς φύσιν ἔγνω.
κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη πέρι σεμνῶς.

πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, πάντεσσί τ' ἀνάσσεις.
ἠερίοις ῥοίζοισι τινασσομένη κατὰ χεῦμα.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ πολυώνυμε, παμβασίλεια,
ἔλθοις εὐμενέουσα καλῷ γήθοντι προσώπῳ.

Ποσειδῶνος θυμίαμα σμύρναν.

Κλῦθι ποσειδάον, γαιήοχε, κυανο=
χαῖτα.
ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν.
ὃς ναίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα.
ποντομέδων, ἁλίδουπε, βαρύκτυπε, ἐννοσίγαιε.
κυμοθαλὴς, χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων.
εἰναλίοις ῥοίζοισι τινάσσων ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ὃς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χεῦμα θαλάσσης.
κύμασι τερπόμενος, θηρσίν θ' ἅμα, πόντιε δαῖμον.
ἕδρανα γῆς σώζοις, καὶ νηῶν εὔδρομον ὁρμήν.
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγων, ἠδ' ὄλβον ἀμεμφῆ.

Εἰς τυφῶνα.

Ὦ τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον ὄβρι
μόθυμε,
ταρτάριον λειμῶνα βαθύσκιον, ἠδὲ λιπαυγῆ.
ζεῦ χθόνιε σκηπτοῦχε, τάδ' ἱερὰ δέξο προθύμως.
πλούτων ὃς κατέχεις γαίης κληῖδας ἁπάσης.
πλουτοδοτῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν.
ὃς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν.
ἕδραν ἀθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν.
ὃς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον.
τηλεπόρον τ' ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄκριτον ἅδην.
κυάνεον τ' ἀχέρον θ', ὃς ἔχει ῥιζώματα γαίης.
ὃς κρατέεις θνητῶν θανάτου χάριν ὦ πολυδαῖμον.
εὔβουλ', ἁγνοπόλου δημήτρος ὅς ποτε παῖδα,

νυμφεύσας, λειμῶνος ἀποσπάσας διὰ πόντου
τετρώροις ἵπποισιν ὑπ' ἀτθίδος ἤγαγες ἄντρον,
δήμου ἐλευσῖνος, τόθι περ πύλαι εἰς ἀΐδαο.
μοῦνος ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερῶν τε βραβευτής.
ἔνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατε, ἀγλαότιμε.
σεμνοῖς μυστοπόλοις χαίρων, ὁσίοις τε σεβασμοῖς.
ἵλεον ἀγκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσταις.

Κεραυνίου διὸς θυμίαμα, στύρακα.

Ὦ πάτερ, ὑψίδρομον πυραυγέα κόσμον
ἐλαύνων,
στράπτων αἰθερίου στεροπῆς πανυπέρτατον αἴγλην.
παμμακάρων ἕδρανον θείαις βρονταῖσι τινάσσων.
νάμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθουσαν ἀναίθων.
λαίλαπας, ὄμβρους, πρηστῆρας, κρατεροὺς τε κεραυνοὺς
βάλλων ἐν ῥοθίους φλογεροὺς, βελέεσσι καλύπτων,
παμφλέκτους, κρατεροὺς, φρικώδεας, ὀβριμοθύμους
πτηνὸν ὅπλον δεινὸν, χρονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἁγνόν.
ῥοίζου ἀπειρεσίου δινεύμασι παμφάγον ὁρμῆ.
ἄρρηκτον, βαρύθυμον, ἀμαιμάκετον, πρηστῆρος,
οὐράνιον βέλος, ὀξὺ, καταιβάτου αἰθαλόεντος.
ὃν καὶ γαῖα πέφρικε, θάλασσά τε παμφανόωσα.
καὶ θῆρες πτήσσουσιν, ὅταν κτύπος οὖας ἐσέλθῃ.
μαρμαίρει δὲ πρόσω ἐπ' αὐγαῖς. σμαραγεῖ δὲ κεραυνός.
αἰθέρος ἐν γυάλοισι, διαρρήξας δὲ χιτῶνα,
οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ὄβριμον ἔμβαλε κύμασι πόντου,
ἠδ' ὀρέων κορυφαῖσι· τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
ἀλλὰ χάριν λοιβαῖσι δίδου, φρεσὶν αἴσιμα πάντα
ζωήν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ' ὑγείαν ἄνασσαν.

καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

Διὸς ἀστραπέως θυμίαμα, λιβανομάνναν.

κ ικλήσκω μέγαν, ἁγνόν, ἐρισμάραγον,
περίφαντον.
ἀέριον, φλογόεντα, πυρίδρομον, ἀεροφεγγῆ.
ἀστράπτοντα σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ.
φρικώδη, βαρύμηνιν, ἀνίκητον, θεὸν ἁγνόν.
ἀστραπέα Δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον.
εὐμενέοντα φέρειν γλυκερὴν βιότοιο τελευτήν.

Νεφελῶν θυμίαμα σμύρναν.

ἀ έριοι νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανό-
πλαγκτοι.
ὀμβροτόκοι, πνοιαῖσιν ἐλαυνόμεναι κατὰ κόσμον.
βρονταῖαι, πυρόεσσαι, ἐρίβρομοι, ὑγροκέλευθοι,
ἀέρος ἐν κόλπῳ πάταγον φρικώδη ἔχουσαι
πνεύμασιν ἀντίσπαστοι, ἐπιδρομάδην παταγοῦσαι.
ὑμᾶς νῦν λίτομαι δροσοείμονας, εὔπνοοι, αὔραις
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

Θαλάσσης θυμίαμα λιβανομάνναν.

ὠ κεανοῦ καλέω νύμφην γλαυκώπιδα
Τηθύν.
κυανόπεπλον ἄνασσαν εὔτροχα κυμαίνουσαν.
αὔραις ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.
θραύουσ' αἰγιαλοῖσι πέτρῃσί τε κύματα μακρὰ
εὐδίνοις ἁπαλοῖσι γαληνιόωσα δρόμοισι,
ναυσὶν ἀγαλλομένη, θηροτρόφε, ὑγροκέλευθε.
μήτηρ μὲν κύπριδος, μήτηρ νεφέων ἐρεβεννῶν.
καὶ πάσης πηγῆς, νυμφῶν νασμοῖσι βρυούσης.
κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε καὶ εὐμενέουσ' ἐπαρήγοις.
εὐθυδρόμοις οὖρον ναυσὶν πέμπουσα μάκαιρα.

Νηρέως θυμίαμα, σμύρναν·

ω κατέχων πόντου ῥίζας κυαναυ
γέτιν ἕδρην·
πεντήκοντα κόραισιν ἀγαλλόμενος κατὰ κῦμα·
καλλιτέκνοισι χοροῖς, νηρεῦ μεγαλώνυμε δαῖμον·
πυθμὴν μὲν πόντου, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἁπάντων·
ὃς κλονέεις δηοῦς ἱερὸν βάθρον, ἡνίκα πνοιὰς
ἐν μυχίοις κευθμῶσιν ἐλαυνομένας ἀποκλείοις·
ἀλλὰ μάκαρ, σεισμοὺς μὲν ἀπότρεπε, πέμπε δὲ μύσταις
ὄλβον ἐπ' εἰρήνην τε καὶ ὀλβιόχειρον ὑγείην·

Νηρηΐδων θυμίαμα, ἀρώματα·

ν ηρέως εἰναλίου νύμφαι καλυκώπιδες
ἁγναί.
σφράγιαι, βύθιαι, χοροπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι·
πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βακχεύουσαι.
τριτώνων ἐπ' ὄχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα.
θηροτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκει σώμαθ' ὁ πόντος·
ἄλλοι θ', οἳ ναίουσι βυθὸν τριτώνιον οἶδμα.
ὑδροδόμοι, σκιρτηταί, ἑλισσόμενοι περὶ κῦμα.
ποντοπλάνοι, δελφῖνες, ἀλιρρόθιοι, κυαναυγεῖς.
ὑμᾶς κικλήσκω πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον.
ὑμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνήν·
εὐιέρου βάκχοιο, καὶ ἁγνῆς φερσεφονείης.
καλλιόπῃ σὺν μητρί, καὶ ἀπόλλωνι ἄνακτι.

Πρωτέως θυμίαμα, στύρακα.

π ρωτέα κικλήσκω, πόντου κληῗδας
ἔχοντα.
πρωτογενῆ, πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ἔφηνεν.
ὕλην ἀλλάσσων ἱερὴν ἰδέαις πολυμόρφοις.
πάντιμος, πολύβουλος, ἐπιστάμενος τά τε ὄντα,

ὅσσα τε πρόσθεν ἔην, ὅσα τ' ἔσσεται ὕστερον αὖτις.
πάντα γὰρ πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκεν.
ἀλλὰ πάτερ μόλε μυστιπόλοις ὁσίαισι προνοίαις,
πέμπων εὔολβου βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

Γῆς θυμίαμα, πᾶν σπέρμα, πλὴν
κυάμων καὶ ἀρωμάτων.

γ Γαῖα θεά, μῆτερ μακάρων, θνητῶν τ' ἀν-
θρώπων.
πάντροφε, πανδώτειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα.
αὐξιθαλής, φερέκαρπε, καλαῖς ὥραισι βρύουσα.
ἕδρανον ἀθανάτου κόσμου πολυποίκιλε κούρη.
ἣ λοχίαις ὠδῖσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ.
ἀϊδία πολύσεπτε, βαθύστερν' ὀλβιόμοιρε.
ἡδυπνόοις χαίρουσα χλόαις πολυανθέσι δαῖμον.
ὀμβροχαρής, περὶ ἣν κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρων,
εἱλεῖται φύσει ἀεννάῳ, καὶ ῥεύμασι δεινοῖς.
ἀλλὰ μάκαιρα θεά, καρποὺς αὔξοις πολυγηθεῖς.
εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα, σὺν ὀλβίοισιν ἐν ὥραις.

Μητρὸς θεῶν θυμίαμα, ποικίλα.

ἀ Ἀθανάτων θεότιμε θεῶν μῆτερ τροφὲ
πάντων.
τῇδε μόλοις κράντειρα θεά, σέο πότνι' ἐπ' εὐχαῖς.
ταυροφόνων ζεύξασα ταχύδρομον ἅρμα λεόντων.
σκηπτοῦχε κλεινοῖο πόλου, πολυώνυμε σεμνή,
ἣ κατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὕνεκεν αὐτὴ
γαῖαν ἔχεις, θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηνεῖς,
ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος, θνητῶν τ' ἐλοχεύθη.
σοὶ ποταμοὶ κρατέονται ἀεὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα.
ἱστία, αὐδάχθης, σὲ δὲ ὀλβοδότιν καλέουσι,
παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζῃ.

ἔρχεο πρὸς τελετὴν ὦ πότνια τυμπανοτέρπη·
πανδαμάτωρ· φρυγίης σώτειρα, κρόνου συνόμευνε.
οὐρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρε.
ἔρχεο γηθόσυνος κεχαρισμένη εὐσεβίῃσιν.

Ἑρμοῦ θυμίαμα λίβανον.

κ λῦθί μου ἑρμεία διὸς ἄγγελε, μαιάδος υἱέ.
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίρανε θνητῶν.
εὔφρων, ποικιλόβουλε, διάκτορε, ἀργειφόντα·
πτηνοπέδιλε, φίλανδρε, λόγου θνητοῖσι προφῆτα.
γυμνάσιν ὃς χαίρεις, δολίαις τ' ἀπάταις, τροφιοῦχε.
ἑρμηνεῦ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε.
ὃς χείρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὅπλον ἀμεμφές.
κωρυκιῶτα, μάκαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμυθε.
ἐργασίαις ἐπαρωγὲ φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις·
γλώσσης δεινὸν ὅπλον τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι.
κλῦθί μου εὐχομένου βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων,
ἐργασίαισι, λόγου χάρισιν, καὶ μνημοσύνῃσιν.

Ὕμνος περσεφόνης·

π ερσεφόνη θύγατερ μεγάλου διὸς ἐλθὲ μάκαιρα.
μουνογένεια θεὰ, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι·
πλούτωνος πολύτιμε δάμαρ. κεδνὴ βιοδῶτι.
ἣ κατέχεις ἀΐδαο πύλας. ὑπὸ κεύθεα γαίης·
πραξιδίκη, ἐρατοπλόκαμε, δηοῦς θάλος ἁγνόν.
εὐμενίδων γενέτειρα, ὑποχθονίων βασίλεια·
ἣν ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην.
μῆτερ ἐριβρεμέτου, πολυμόρφου, εὐβουλῆος.
ὡρῶν συμπλέκτειρα, φαεσφόρε, ἀγλαόμορφε.
σεμνὴ, παντοκράτειρα, κόρη, καρποῖσι βρύουσα·
εὐφεγγὴς, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή.
εἰαρινὴ, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῇσιν.

ἱερὸν

ἱρὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χροοκάρποις.
ἁρπαγιμαῖα, λεχοῖ, μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα.
ζωὴ, καὶ θάνατος μούνη, θνητοῖς πολυμόχθοις,
φερσεφόνεια, φέρεις γὰρ ἀεὶ, καὶ πάντα φονεύεις.
κλῦθι μάκαιρα θεὰ, καρποὺς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης.
εἰρήνη θάλλουσα, καὶ ἠπιόχειρ ὑγιείᾳ.
καὶ βίῳ εὐόλβῳ, λιπαρὸν γῆρας κατάγοντι.
πρὸς σὸν χῶρον ἄνασσα καὶ εὐδύνατον πλούτωνα.

Διονύσου θυμίαμα, στύρακα.

κ ικλήσκω διόνυσον, ἐρίβρομον
εὐαστῆρα.
πρωτόγονον, διφυῆ, τρίγονον, βακχεῖον ἄνακτα.
ἄγριον, ἄῤῥητον, κρύφιον, δικέρωτα, δίμορφον.
κισσόβρυον, ταυρωπὸν, ἀρήιον, εὔιον, ἁγνόν.
ὠμάδιον, τριετῆ, βοτρυοφόρον, ἐρνεσίπεπλον.
εὔβουλ', εὐπολύβουλε, διὸς, καὶ περσεφονείης,
ἀῤῥήτοις λέκτροισι τεκνωθεὶς, ἄμβροτε δαῖμον.
κλῦθι μάκαρ φωνῆς, ἡδὺς δ' ἐπίνευσον ἐνηὴς
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, σὺν εὐζώνοισι τιθήναις.

Ὕμνος κουρήτων.

σ κιρτηταὶ κουρῆτες, ἐνόπλια βήμα-
τα θέντες.
ποσσίκροτοι, ῥομβηταὶ, ὀρέστεροι, εὐαστῆρες.
κρουσολύραι, παράρυθμοι, ἐπεμβάται ἴχνεσι κούφοις.
ὁπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, ἀγλαόφημοι.
μητρὸς ὀρειομανοῦς συνοπάονες, ὀργιοφάνται.
ἔλθοιτ' εὐμενέοντες, ἐπ' εὐφήμοισι λόγοισι.
βουκόλῳ εὐάντητοι ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

Ὕμνος ἀθηνᾶς.

π αλλὰς μουνογενὴς, μεγάλου διὸς ἔγγονε σεμνή.

δῖα μάχαιρα θεὰ, πολεμόκλονε, ὀβριμόθυμε.
ἄῤῥητ᾽, αὖ ῥητὴ, μεγαλώνυμε, ἀντροδίαιτε.
ἣ διάγεις ὄχθους ὑψαύχενας ἀκρωρείους.
ἠδ᾽ ὄρεα σκιόεντα, νάπαισί τε σὴν φρένα τέρπεις.
ὁπλοχαρὴς, οἰστροῦσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι.
γυμνάζουσα κόρη, φρικώδη θυμὸν ἔχουσα.
γοργοφόνε, φυγόλεκτε, τεχνῶν μῆτερ πολύολβε.
ὁρμάστειρα, φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις.
ἄρσην μὲν, καὶ θῆλυς ἔφυς, πολεμάρχε, μῆτι.
αἰολόμορφε, δράκαινα, φιλένθεε, ἀγλαότιμε.
φλεγραίων ὀλέτειρα, γιγάντων ἱππελάτειρα.
τριτογένεια, λύτειρα κακῶν, νικηφόρε δαῖμον.
ἤματα, καὶ νύκτας αἰεὶ νεάταισιν ἐν ὥραις,
κλῦθί μου εὐχομένου, δὸς δ᾽ εἰρήνην πολύολβον.
καὶ κόρον, ἠδ᾽ ὑγίειαν, ἐπ᾽ εὐόλβοισιν ἐν ὥραις.
γλαυκῶπ᾽, εὑρεσίτεχνε, πολυλλίστη βασίλεια.

Νίκης θυμίαμα, μάνναν.

ε
υδύνατον καλέω νίκην, θνητοῖσι
ποθεινήν.
ἣ μούνη λύει θνητῶν ἐναγώνιον ὁρμὴν,
καὶ στάσιν ἀλγεινόεσσαν, ἐπ᾽ ἀντιπάλεισι μάχαισιν.
ἐν πολέμοις κρίνουσα προπαιούχοισιν ἐπ᾽ ἔργοις.
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέροις γλυκερώτατον εὖχος.
πάντων γὰρ κρατέεις, πάσης δ᾽ ἔριδος κλέος ἐσθλόν.
νίκῃ ἐπ᾽ εὐδόξῳ κεῖται, θαλίαισι βρυάζον.
ἀλλὰ μάκαιρ᾽ ἔλθοις πεποθημένῳ ὄμματι φαιδρῷ.
αἰεὶ ἐπ᾽ εὐδόξοις κλέος ἔργοις ἐσθλὸν ἄγουσα.

Απόλλωνος θυμίαμα, μάνναν.

ἐ
λθὲ μάκαρ παιὰν, τιτυοκτόνε, φοῖβε
λυκωρεῦ.

μεμφῖτ᾽, ἀγλαότιμε, ἰήιε, ὀλβιοδῶτα.
χρυσολύρη, σπέρμιε, ἀρότριε, πύθιε, τιτάν.
γρυνίε, καὶ σμινθεῦ, πυθοκτόνε, δελφικέ, μάντι.
ἄγριε, φωσφόρε, δαῖμον ἐράσμιε, κύδιμε, κοῦρε.
μουσαγέτα, χοροποιέ, ἑκηβόλε, τοξοβέλεμνε.
βάκχιε, καὶ διδυμεῦ, ἑκάεργε, λοξία, ἁγνέ.
δήλι᾽ ἄναξ, πανδερκὲς ἔχων φαεσίμβροτον ὄμμα.
χρυσοκόμα. καθαρὰς φήμας, χρησμούς τ᾽ ἀναφαίνων
κλῦθί μου εὐχομένου λαῶν ὑπὲρ, εὔφρονι θυμῷ.
τόνδε σὺ γὰρ λεύσσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα.
γαῖαν τ᾽ ὀλβιόμοιρον, ὕπερθέ τε, καὶ διὰ μολγοῦ.
νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν ὑπ᾽ ἀστεροόμματον ὄρφνην.
ῥίζας νέρθε δέδορκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
παντὸς, σοὶ δ᾽ ἀρχή τε, τελευτή τ᾽ ἐστὶ μέλουσα,
παντοθαλὴς, σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτῳ
ἁρμόζεις ὁτὲ μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνων,
ἄλλοτε δ᾽ αὖθ᾽ ὑπάτην, ποτὲ δώριον εἰς διάκοσμον.
πάντα πόλον κρίνας, κρίνεις βιοθρέμμονα φῦλα.
ἁρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν.
μίξας χειμῶνος θέρεός τ᾽ ἴσον ἀμφοτέροισιν.
εἰς ὑπάτας χειμῶνα, θέρος νεάταις διακρίνας.
δώριον εἰς ἔαρος πολυηράτου ὥριον ἄνθος.
ἔνθεν ἐπωνυμίαις σε βροτοὶ κλῄζουσιν ἄνακτα
πᾶνα, θεὸν δικέρωτ᾽, ἀνέμων συρίγμαθ᾽ ἱέντα.
οὕνεκα παντὸς ἔχεις κόσμου σφραγῖδα τυπῶτιν.
κλῦθι μάκαρ σῴζων μύστας ἱκετηρίδι φωνῇ.

Λητοῦς θυμίαμα, σμύρναν.

λ ητὼ κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε,
σεμνή.
κοιαντὶς μεγάθυμε, πολυλλίστη βασίλεια

εὔτεκνον ζηνὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῦσα,
γειναμένη φοῖβόν τε, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν.
τὴν μὲν, ἐν ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ, κραναῇ ἐνὶ δήλῳ.
κλῦθι θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλεον ἦτορ ἔχουσα,
βαῖν᾽ ἐπὶ πάνθειον τελετὴν, τέλος ἡδὺ φέρουσα.

Ἀρτέμιδος θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθί μου ὦ βασίλεια, διὸς πολυώνυμε κούρη.
τιτανὶς, βρομία, μεγαλώνυμε, τοξότι σεμνή.
πασιφαὴς, δαδοῦχε, θεὰ δίκτυννα, λοχεία·
ὠδίνων ἐπαρωγὲ, καὶ ὠδίνων ἀμύητε.
λυσίζωνε, φίλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμέριμνε.
εὔδρομε, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτερόφοιτε.
κλησία, εὐάντητε, λυτηρία, ἀρσενόμορφε·
ὀρθία, ὠκυλόχεια, βροτῶν κουροτρόφε δαῖμον.
ἀμβροτέρα, χθονία, θηροκτόνε, ὀλβιόμοιρε.
ἣ κατέχεις ὀρέων δρυμοὺς, ἐλαφηβόλε σεμνή.
πότνια, παμβασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῦσα.
δρυμονία, σκυλακῖτι, κυδωνιὰς, αἰολόμορφε.
ἐλθὲ θεὰ σώτειρα, φίλη μύστῃσιν ἅπασιν.
εὐάντητος, ἄγουσα καλοὺς καρποὺς ἀπὸ γαίης.
εἰρήνην τ᾽ ἐρατὴν, καλλιπλόκαμόν θ᾽ ὑγίειαν·
πέμποις δ᾽ εἰς ὀρέων κεφαλὰς, νούσους τε, καὶ ἄλγη.

Τιτάνων θυμίαμα, λίβανον.

τ ιτῆνες γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα.
ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπένερθεν
οἴκοις ταρταρίοισι μυχῷ χθονὸς ἐνναίοντες.
ἀρχαὶ, καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων.
εἰναλίων, πτηνῶν τε, καὶ οἳ χθόνα ναιετάουσιν.

ἐξ ὑμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὰ κατὰ κόσμον.
ὑμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν.
εἴτις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοις ἐπελάσθη.

Κουρήτων θυμίαμα, λίβανον.

χ αλκόκροτοι κουρῆτες, ἀρήια τεύχε' ἔ-
χοντες.
οὐράνιοι χθόνιοίτε, καὶ εἰνάλιοι πολύολβοι.
ζωογόνοι πνοιαὶ, κόσμου σωτῆρες ἀγαυοί.
οἵτε σαμοθράκην ἱερὴν χθόνα ναιετάοντες.
κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων.
ὑμεῖς καὶ τελετὴν πρῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε
ἀθάνατοι κουρῆτες, ἀρήια τεύχε' ἔχοντες,
νωμᾶτ' ὠκεανὸν, νωμᾶθ' ἅλα, δένδρεά τ' αὔτως.
ἐρχόμενοι γαῖαν κοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς.
μαρμαίροντες ὅπλοις, πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες
ὁρμώντων, θόρυβος δὲ βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἵκει.
εἱλιγμοῖς τε ποδῶν κονίη νεφέλην ἀφικάνει,
ἐρχομένων· τότε δὴ ῥα καὶ ἄνθεα πάντα τέθηλεν.
δαίμονες ἀθάνατοι τροφέες, καὶ αὖτ' ὀλετῆρες.
ἡνίκ' ἂν ὁρμαίνωνται χολούμενοι ἀνθρώποισιν.
ὀλλύντες βίον καὶ κτήματα, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς,
πιμπλάντες· στοναχεῖ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
δένδρη δ' ὑψικάρην ἐκ ῥιζῶν ἐς χθόνα πίπτει.
ἠχὼ δ' οὐρανία κελαδεῖ ῥοιζήμασι φύλλων.
κουρῆτες, κορύβαντες, ἀνάκτορες, εὐδυνάτοιτε.
ἐν σαμοθράκῃ ἄνακτες, ὁμοῦ διὸς κόροι αὐτοί.
πνοιαὶ ἀέναοι, ψυχοτρόφοι, ἀεροειδεῖς.
οἵτε καὶ οὐράνιοι, δίδυμοι, κλήζεσθ' ἐν ὀλύμπῳ.
εὔπνοοι, εὔδιοι, σωτήριοι, ἠδὲ προσηνεῖς.
ὡροτρόφοι, φερέκαρποι, ἐπίπνοιοίτε ἄνακτες.

Κορύβαντος θυμίαμα, λίβανον.

Κικλήσκω χθονὸς ἀενάου βασιλῆα
μέγιστον·
κύρβαντ', ὀλβιόμοιρον, ἀρήιον, ἀπροσόρατον.
νυκτερινὸν κούρητα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν.
φαντασιῶν ἐπαρωγὸν, ἐρημοπλάνον κορύβαντα.
αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον.
φοίνιον, αἱμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν.
δηοῦς ὃς γνώμαισιν ἐνήλλαξας δέμας ἁγνόν.
θηροτύπου θέμενος μορφὴν δνοφεροῖο δράκοντος.
κλῦθι μάκαρ φωνῶν, χαλεπὴν δ' ἀποπέμπεο μῆνιν
παύων φαντασίας ψυχὰς ἐκ πλήκτου ἀνάγκης.

Δήμητρος ἐλευσινίας θυμίαμα, στύρακα.

Δηὼ παμμήτειρα θεοῖς πολυώνυμε
δαῖμον.
σεμνὴ δήμητερ, κουροτρόφε ὀλβιοδῶτι,
πλουτοδότειρα θεά, σταχυοτρόφε, παντοδότειρα.
εἰρήνῃ χαίρουσα, καὶ ἐργασίαις πολυμόχθοις.
σπερμία, σωρῖτι, ἀλωαία, χλοόκαρπε.
ἣ ναίεις ἁγνοῖσιν ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἱμερόεσσ', ἐρατὴ, θνητῶν θρέπτειρα προπάντων.
ἡ πρώτη ζεύξασα βοῶν ἀροτῆρα τένοντα,
καὶ βίον ἱμερόεντα βροτοῖς πολύολβον ἀνεῖσα,
αὐξιθαλὴς, βρομίοις συνέστιος, ἀγλαότιμος.
λαμπαδόεσσ', ἁγνὴ, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις.
σὺ χθονία, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δὲ πᾶσι προσηνής.
εὔτεκνε, παιδοφίλη, σεμνὴ, κουροτρόφε κούρα.
ἅρμα δρακοντείοισιν ὑποζεύξασα χαλινοῖς.
ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον εὐάζουσα.
μουνογενὴς πολύτεκνε θεά, πολυπότνια θνητοῖς

ἧς πολλαὶ μορφαὶ, πολυάνθεμοι, ἱεροθαλλεῖς.
ἐλθὲ μάκαιρ᾽, ἁγνὴ, καρποῖς βρίθουσα θερείοις.
εἰρήνην κατάγουσα, καὶ εὐνομίην ἐρατεινήν.
καὶ πλοῦτον πολύολβον, ὁμοῦ δ᾽ ὑγίειαν ἄνασσαν.

Μητρὸς ἀνταίας θυμίαμα, ἀρώματα.

ἀ νταία βασίλεια θεὰ πολυώνυμε μῆτερ.
ἀθανάτων τε θεῶν, ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἥ ποτε μαστεύουσα πολυπλάκτῳ ἐν ἀνίῃ.
νηστείαν κατέπαυσας ἐλευσῖνος γυάλοισιν.
ἦλθες δ᾽ εἰς ἀΐδην, πρὸς ἀγαυὴν περσεφόνειαν.
δύσαγνος, παῖδ᾽ ἁγνὸν ὁδηγητῆρα λαχοῦσα.
μηνυτῆρ᾽ ἁγίων λέκτρων, χθονίου διὸς ἁγνοῦ.
εὔβουλον τέξασα θεὸν θνητῆς ἀπ᾽ ἀνάγκης.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε πολυλλίστη βασίλεια,
ἐλθεῖν εὐάντητον ἐπ᾽ εὐιέρῳ σέο μύστῃ.

Μίσης θυμίαμα, στύρακα.

θ εσμοφόρον καλέω ναρθηκοφάρον διόνυσον.
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμον εὐβουλῆος
ἁγνὴν, εὐίερόν τε μίσην, ἄρρητον ἄνασσαν.
ἄρρενα, καὶ θῆλυν, διφυῆ, λύσοιον, ἴακχον.
εἴτ᾽ ἐν ἐλευσῖνος τέρπῃ νηῷ θυόεντι.
εἴτε καὶ ἐν φρυγίῃ σὺν μητέρι μυστιπολεύεις.
ἢ κύπρῳ τέρπῃ σὺν ἐϋστεφάνῳ κυθαρείῃ.
ἢ καὶ πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἁγνοῖς.
σὺν σοὶ μητρὶ θεᾷ μελανηφόρῳ ἴσιδι σεμνῇ.
αἰγύπτου παρὰ χεῦμα σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις.
εὐμενέουσ᾽ ἔλθοις ἀγαθοῖς τελέουσ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλοις.

Ὡρῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

ὧ ραι θυγατέρες θέμιδος, καὶ ζηνὸς
ἄνακτος.

εὐνομίη τε, δίκη τε, καὶ εἰρήνη πολύολβε.
εἰαριναί, λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἁγναὶ
παντόχροοι, πολύοδμοι, ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς
ὧραι ἀειθαλέες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι.
πέπλους ἑννύμεναι δροσεροὺς ἀνθῶν πολυθρέπτων.
περσεφόνης συμπαίκτορες, ἡνίκα μοῖραι ταύτην
καὶ χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς φῶς ἀνάγωσι.
ζηνὶ χαριζόμεναι, καὶ μητέρι καρποδοτείρῃ.
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμους τελετὰς, ὁσίας, νεομύστους.
εὐκάρπους καρπῶν γενέσεις ἐπάγουσαι ἀμεμφῶς.

Σεμέλης θυμίαμα, στύρακα.

κ ικλήσκω κούρην καδμηΐδα παμβασίλειαν.
εὐειδῆσε μέλην, ἐρατοπλόκαμον, βαθύκολπον.
μητέρα θυρσοφόροιο διωνύσου, πολυγηθοῦς,
ἣ μεγάλας ὠδῖνας ἐλάσατο πυρφόρῳ αὐγῇ.
ἀθανάτοιο τεκοῦσα διὸς βουλαῖς κρονίοιο.
τιμὰς τευξαμένη παρ' αὐτῆς περσεφονείης,
ἐν θνητοῖσι βροτοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας.
ἡνίκα σοῦ βάκχου γονίμην ὠδῖνα τελῶσιν,
εὐίρόν τε τράπεζαν, ἰδὲ μυστήριά θ' ἁγνά.
νῦν σε θεὰ λίτομαι κούρη καδμηῒς ἄνασσα.
πρηΰνοον καλέων αἰεὶ μύσταισιν ὑπάρχειν.

Ὕμνος διονύσου βασσαρέως τριετηρικοῦ.

ε λθὲ μάκαρ διόνυσε, πυρίσπορε, ταυρομέτωπε.
βάσσαρε, καὶ βακχεῦ, πολυώνυμε, παντοδυνάστα.
ὃς ξίφεσι χαίρεις, ἠδ' αἵμασι, μαινάσι θ' ἁγναῖς.
εὐάζων κατ' ὄλυμπον, ἐρίβρομε, μανικὲ, βάκχε.
θυρσεγχὴς, βαρύμηνι, τετιμένε πᾶσι θεοῖσοι,

καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν,
ἐλθὲ μάκαρ σκιρτητὰ, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασι.

Λικνίτου θυμίαμα, μάνναν.

λ ικνίτην διόνυσον ἐπ᾽ εὐχαῖς ταῖσδε
κικλήσκω.
νύσιον, ἀμφιθαλῆ, πεποθημένον, εὔφρονα, βάκχον
νυμφῶν ἔρνος ἐραστὸν, ἐϋστεφάνου τ᾽ ἀφροδίτης.
ὅς ποτ᾽ ἀνὰ δρυμοὺς κεχορευμένα βήματα πάλλες.
σὺν νύμφαις χαρίεσσιν ἐλαυνόμενος μανίῃσι.
καὶ βουλαῖσι διὸς πρὸς αὐτὴν φερσεφόνειαν.
ἀχθεὶς ἐξετράφης, φόβος ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
εὔφρων ἐλθὲ μάκαρ, κεχαρισμένα δ᾽ ἱερὰ δέξαι.

Περικιονίου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω βάκχον περικιόνιον, μεθυ=
δώτην.
καδμείοισι δόμοις, ὃς ἑλισσόμενος περὶ πάντα,
ἔστησε κρατερῶς, βρασμοὺς γαίης ἀποπέμψας.
ἡνίκα πυρφόρος αὐγὴ ἐκίνησε χθόνα πᾶσαν,
πρηστῆρος ῥοίζοις· ὁ δ᾽ ἀνέδραμε δεσμὸς ἁπάντων:
ἐλθὲ μάκαρ βακχευτὰ γεγηθυίαις πραπίδεσσι.

Σαβαζίου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθι πάτερ κρόνου υἱὲ σαβάζιε, κύ=
διμε δαῖμον.
ὃς βάκχον διόνυσον, ἐρίβρομον, εἰραφιώτην.
μηρῷ ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθῃ
τμῶλον ἐς ἠγάθεον, παρ᾽ ἵππαν καλλιπάρηον.
ἀλλὰ μάκαρ φρυγίης μεδέων βασιλεύτατε πάντων.
εὐμενέων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

Ἵππας θυμίαμα, στύρακα.

Ι ππαν κικλήσκω βάκχου τροφὸν, εὐάδα κούρην.

μυστιπόλον, τελεταῖσιν ἀγαλλομένην σάβου ἁγνοῦ.
νυκτερίοισι χοροῖσι, πυριβρεμέτοις ἰάκχοισι·
κλῦθί μου εὐχομένου χθονία μήτηρ βασίλεια.
εἴτε σύ γ᾽ ἐν φρυγίῃ κατέχεις ἴδης ὄρος ἁγνόν.
ἢ τμῶλος τέρπει σε καλὸν λυδοῖσι θόασμα.
ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῷ γηθοῦσα προσώπῳ.

Λυσίου ληναίου ὕμνος.

κ λῦθι μάκαρ διὸς υἱ᾽, ἐπιλήνιε, βάκχε
διμάτωρ.
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμε, λύσιε δαῖμον.
κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν θάλος, εὔιε βάκχε.
εὐτραφῆ, εὔκαρπε, πολυγηθέα καρπὸν ἀέξων.
ῥοχθίζων, ληναῖε, μεγασθενές, αἰολόμορφε.
παυσίπονος θνητοῖσι φανεὶς ἄκος, ἱερὸν ἄνθος.
χάρμα βροτοῖς φιλάλυπον, ἐπάφιε, καλλιέθειρε.
λύσιε, θυρσομανῆ, βρόμι, εὔιε, πᾶσιν ἐΰφρων.
οἷς ἐθέλεις θνητῶν, ἠδ᾽ ἀθανάτων ἐπιφαύσκων·
νῦν σε καλῶ μύσταισι μολεῖν, ἡδύν, φερέκαρπον.

Νυμφῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

ν ύμφαι θυγατέρες μεγαλήτορος
ὠκεανοῖο.
ὑγροπόροις γαίης ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί᾽ ἔχουσαι.
κρυψίδρομοι, βάκχοιο τροφοὶ, χθόνιαι, πολυγηθεῖς.
καρποτρόφοι, λειμωνιάδες, σκολιόδρομοι, ἁγναί.
ἀντροχαρεῖς, σπήλυγξι κεχαρμέναι, ἠερόφοιτοι.
πηγαῖαι, δρομάδες, δροσοείμονες, ἴχνεσι κοῦφαι.
φαινόμεναι, ἀφανεῖς, αὐλωνιάδες, πολυάνθοι.
σὺν πανὶ σκιρτῶσαι ἀν᾽ οὔρεα, εὐάστειραι.
πετρόρυτοι, λιγυραὶ, κορωνίτιδες, ὑλονόμοι τε.
παρθένοι εὐώδεις, λευχείμονες, εὔπνοοι αὔραις.

αἰπολικαὶ, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, ἀγλαόκαρποι.
κρυμοχαρεῖς, ἁπαλαὶ, πολυθρέμμονες, αὐξιτροφοίτες
κοῦραι ἁμαδρυάδες, φιλοπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι.
νύσιαι, μανικαὶ, παιονίδες, ἐαροτερπεῖς.
σὺν βάκχῳ δηοῖτε, χάριν θνητοῖσι φέρουσαι.
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμοις ἱεροῖς κεχαρηότι θυμῷ.
νᾶμα χέουσ' ὑγιεινὸν αὐξιτρόφοισιν, ἐν ὥραις.

Τριετηρικοῦ θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω σε μάκαρ, πολυώνυμε, μανικὲ
βακχεῦ.
ταυρόκερως, ληναῖε, πυρισπόρε νύσιε, λυσεῦ.
μηροτρεφὴς, λικνῖτα, πυριπόλε, καὶ τελετάρχα.
νυκτέρ', εὐβουλεῦ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα.
ὄργιον, ἄῤῥητον, τριφυὲς, κρύφιον διὸς ἔρνος.
πρωτογόν' ἤρικε, παιὲ, θεῶν πάτερ, ἠδὲ καὶ, υἱέ.
ὠμάδιε, σκηπτοῦχε, χοροιμανὲς, ἀγέτα κώμων.
βακχεύων ἁγίας τριετηρίδας, ἀμφὶ γαληνάς.
ῥηξίχθων, πυριφεγγὲς, ἐπάφιε, κοῦρε διμάτωρ.
οὐρεσιφοῖτα, ἔρως, νεβριδοστόλε, ἀμφιέτηρε.
παιὰν, χρυσεγχὴς, ὑποκόλπιε, βοτρυόκοσμε.
βάσσαρε, κισσοχαρὴς, πολυπάρθενε, καὶ διάκοσμε
ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι βρύων κεχαρημένος ἀεί.

Ἀμφιετοῦς θυμίαμα, πάντα
πλὴν λιβάνου.

α μφιετῆ καλέω βάκχον, χθόνιον
διόνυσον.
ἐγρόμενον κούραις ἅμα νύμφαις, εὐπλοκάμοις.
ὃς παρὰ περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων,
κοιμίζει τριετῆρα χρόνον, βακχήιον ἁγνόν.
αὐτός δ' ἡνίκα τὸν τριετῆ πάλι κώμων ἐγείροις,

εἰς ὕμνον πρέπεται σὺν εὐζώνοισι τιθήναις.
εὐάζων κινῶντε χοροὺς ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις.
ἀλλὰ μάκαρ χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε βάκχε
βαῖν᾽ ἐπὶ πάνθειον τελετὴν γανόωντι προσώπῳ.
εὐιέροις καρποῖσι τελεσιγόνοισι βρυάζων.

Σιληνοῦ. σατύρου. βακχῶν, θυμίαμα, μάνναν.

κ κλῦθί μου ὦ πολύσεμνε τροφεὺ βάκχοιο
τιθηνέ.
σιληνῶν ὄχ᾽ ἄριστε, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι.
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις.
ἁγνοτρεφής, γεραιός, θιάσου νομίου τελετάρχα
εὐαστής, φιλάγρυπνε, νεάζων οἷσι σιληνοῖς.
ναΐσι καὶ βάκχοις ἡγούμενε κισσοφόροισιν.
δεῦρ᾽ ἐπὶ πάνθειον τελετὴν σατύροις ἅμα πᾶσι
θηροτύποις, εὔασμα διδοὺς βακχεῖον ἄνακτος.
σὺν βάκχαις ληναῖα, τελεσφόρα, σεμνὰ προπέμπων
ὄργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἁγίαις ἀναφαίνων.
εὐάζων φιλόθυρσε γαληνιόων θιάσοισιν.

Εἰς ἀφροδίτην ὕμνος.

ο οὐρανία πολύυμνε φιλομμειδὴς
ἀφροδίτη.
ποντογενής, γενέτειρα θεά, φιλοπάννυχε σεμνή.
νυκτερία, ζεύκτειρα, δολοπλόκε, μῆτερ ἀνάγκης.
πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστὶν, ὑπεζεύξαο δὲ κόσμον,
καὶ κρατέεις τρισσῶν μοιρῶν, γεννᾷς δὲ τὰ πάντα.
ὅσσα τ᾽ ἐν οὐρανῷ ἐστὶ καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ.
ἐν πόντῳ τε, βυθῷ τε, σεμνὴ βάκχοιο πάρεδρε.
τερπομένη θαλίαισι, γαμοστόλε, μῆτερ ἐρώτων.
πειθοῖ, λεκτροχαρής, κρυφία, χαριδῶτι.
φαινομένη, τ᾽ ἀφανής, ἐρατοπλόκαμ᾽, εὐπατέρεια.

συμφιλίαν σὺν δαιτὶ, θεῶν σκηπτοῦχε λύκαινα.
γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτη βιοδῶτι.
ἣ ζεύξασα βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις.
καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ἀπὸ φίλτρων.
ἔρχεο κυπρογενὲς θεῖον γένος, εἴτ' ἐν ὀλύμπῳ
εἰ σὺ θεὰ βασίλεια, καλῷ γήθουσα προσώπῳ.
εἴτε καὶ εὐλιβάνου συρίης ἕδος ἀμφιπολεύεις.
εἴτε σύ γ' ἐν πεδίοισι σὺν ἅρμασι χρυσεοτεύκτοις.
αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λουτρά.
ἢ καὶ κυανέοις ὄχθοις ἐπὶ πόντιον οἶδμα
τερπομένη χαίροις θνητῶν κυκλίασι χορείαις.
ἢ νύμφαις τέρπῃ κυανώπισιν ἐν χθονὶ δίᾳ,
θῖνας ἐπ' αἰγιαλοῖς ψαμμώδεσιν ἅρματι κούφῳ.
εἴτ' ἐν κύπρῳ ἄνασσα τροφῷ σέο, ἔνθα καλαί σε
παρθένοι ἀδμῆται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
ὑμνοῦσι σε μάκαιρα, καὶ ἄμβροτον ἁγνὸν ἄδωνιν.
ἐλθὲ μάκαιρα θεὰ καλ' ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα.
ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ, ἁγίοισι λόγοισιν.

Ἀδώνιδος θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦθί μου εὐχομένου πολυώνυμε δαῖμον ἄριστε.
ἁβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ᾠδαῖσι ποθειναῖς.
εὔβουλε, πολύμορφε, τροφὴ πάντων ἀρίδηλε.
κούρη, καὶ κόρε, σὺ πᾶσιν θάλος αἰὲν ἄδωνι.
σβεννύμενε, λάμπωντε, καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὥραις.
αὐξιθαλὴς, δίκερως, πολυήρατε, δακρυότιμε.
ἀγλαόμορφε, κυναγεσίοις χαίρων, βαθυχαῖτα.
ἱμερόνους, κύπριδος γλυκερὸν θάλος, ἔρνος ἔρωτος.
φερσεφόνης ἐρασιπλοκάμου λέκτροισι λοχευθείς.
ὃς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ τάρταρον ἠερόεντα,

ἠδὲ πάλιν πρὸς ὄλυμπον ἄγεις δέμας ὡριόκαρπον.
ἐλθὲ μάκαρ μύσταισι φέρων καρποὺς ἀπὸ γαίης.

Ἑρμοῦ χθονίου θυμίαμα, στύρακα.

κ ωκυτοῦ ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον
ἀνάγκης.
ὃς ψυχὰς θνητῶν κατάγεις ὑπὸ νέρτερα γαίης.
ἑρμῆ βάκχε χοροῖο διωνύσοιο γένεθλον,
καὶ παφίης κούρης ἑλικοβλεφάρου ἀφροδίτης.
ὃς παρὰ περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις.
αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων,
ἃς κατάγεις, ὁπόταν μοίρης χρόνος ἐσαφίκηται.
εὐιέρῳ ῥάβδῳ θέλγων ὑπνοδώτειρα ἅπαντα.
καὶ πάλιν ὑπνώοντας ἐγείρεις. σοὶ γὰρ ἔδωκε
τιμὴν φερσεφόνεια θεὰ κατὰ τάρταρον εὐρύν.
ψυχαῖς ἀενάοις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεύειν
ἀλλὰ μάκαρ πέμποις μύσταις τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

Ἔρωτος θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω μέγαν, ἁγνὸν, ἐράσμιον, ἡδὺν
ἔρωτα.
τοξαλκῆ, πτερόεντα, πυρίδρομον, εὔδρομον ὁρμῇ.
συμπαίζοντα θεοῖς, ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις.
εὐπάλαμον, διφυῆ, πάντων κληῖδας ἔχοντα.
αἰθέρος, οὐρανίου, πόντου, χθονὸς, ἠδ' ὅσα θνητοῖς
πνεύματα παντογένεθλα θεὰ βόσκει χλοόκαρπος,
ἠδ' ὅσα τάρταρος εὐρὺς ἔχει, πόντος θ' ἁλίδουπος.
μοῦνος γὰρ τούτων πάντων οἴηκα κρατύνεις.
ἀλλὰ μάκαρ, καθαραῖς γνώμαις μύσταισι συνέρχου.
φαύλους δ', ἐκτοπίους θ' ὁρμὰς ἀπὸ τῶν δ' ἀπόπεμπε.

Μοιρῶν θυμίαμα, ἀρώματα.

μ οἶραι ἀπειρέσιοι, νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης.

κλῦτέ μου εὐχομένου πολυώνυμοι αἵτ' ἐπὶ λίμνης
οὐρανίας, ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θερμῆς
ῥήγνυται, ἐν σκιερῷ λιπαρῷ μυχῷ εὐλίθῳ ἄντρῳ
ναίουσαι, πεπότησθε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
ἔνθεν ἐπὶ βρότεον δόκιμον γένος ἐλπίδι κοῦφον
στείχετε, πορφυρέοισι καλυψάμεναι ὀθόνῃσι.
μορσίμων ἐν πεδίῳ, ὅθι πάγγεον ἅρμα διώκει
δόξα, δίκης παρὰ τέρμα καὶ ἐλπίδος, ἠδὲ μεριμνῶν.
καὶ νόμον ὠγυγίου καὶ ἀπείρονος εὐνόμου ἀρχῆς.
μοῖρα γὰρ ἐν βιότῳ καθορᾷ μόνον, οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος ὀλύμπου.
καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον, ἐπεί γ' ὅσα γίγνεται ἡμῖν,
μοῖρά τε, καὶ Διὸς οἶδε νόος διαπαντὸς ἅπαντα,
ἀλλάμοι νυκτέριοι, μαλακόφρονες, ἠπιόθυμοι,
ἄτροπε, καὶ λάχεσι, κλωθώ, μόλετ', εὐπατέρειαι.
ἀέριοι ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς.
παντοδότειραι, ἀφαιρέτιδες θνητοῖσιν ἀνάγκη.
μοῖραι ἀκούσατ' ἐμῶν ὁσίων, λοιβῶν τε, καὶ εὐχῶν.
ἐρχόμεναι μύσταις λυσιπήμονες εὔφρονι βουλῇ.
μοιράων τέλος ἔλλ' ἀοιδή, ἣν ὕφαν' ὀρφεύς.

Χαρίτων θυμίαμα,

στύρακα.

κ λῦτέ μοι ὦ χάριτες μεγαλώνυμοι,
ἀγλαότιμοι·
θυγατέρες ζηνός τε, καὶ εὐνομίης βαθυκόλπου.
ἀγλαΐητε, θάλεια, καὶ εὐφροσύνη πολύολβε.
χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐράσμιαι, εὐφρόσυν' ἁγναί.
αἰολόμορφοι, ἀειθαλέες, θνητοῖσι ποθειναί.
εὐκταῖαι, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι.
ἔλθοιτ' ὀλβοδότειραι, ἀεὶ μύσταισι προσηνεῖς.

Νεμέσεως ὕμνος.

ὦ νέμεσι, κλήζω σε θεὰ βασίλεια
μεγίστη.
πανδερκὴς ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.
ἀΐδία, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δικαίοις.
ἀλλάσσουσα, λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον, αἰεί.
ἣν πάντες δεδίασι βροτοὶ, ζυγὸν αὐχένι θέντες.
σὴ γὰρ ἀεὶ γνώμη πάντων πέλει, οὐδέ σε λήθει
ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτῳ ὁρμῇ.
πάντ᾽ ἐσορᾷς καὶ πάντ᾽ ἐπακούεις καὶ πάντα βραβεύεις,
ἐν σοί δ᾽ εἰσὶ δίκαι θνητῶν πανυπέρτατε δαῖμον.
ἐλθὲ μάκαιρ᾽ ἁγνὴ μύσταις ἐπιτάῤῥοθος αἰεί.
δός δ᾽ ἀγαθὴν διάνοιαν ἔχειν, παύουσα πανεχθεῖς
γνώμας, οὐχ ὁσίας, πανυπέρφρονας, ἀλλοπροτάτας.

Δίκης θυμίαμα, λίβανον.

ὄ μμα δίκης μέλπω πανδερκέος
ἀγλαομόρφου.
ἣ καὶ ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει.
οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.
τοῖς ἀδίκοις τιμωρὸς ἐπιβρίθουσα δίκαια.
ἐξ ἰσότητος ἀληθείας συνάγουσ᾽ ἀνόμοια.
πάντα γὰρ ὅσσα κακαῖς γνώμαις θνητοῖσιν ὀχεῖται,
δύσκριτα βουλομένοις τὸ πλέον βουλαῖς ἀδίκοισι,
μούνη ἐπεμβαίνουσα δίκην ἀδίκοις ἐπεγείρεις.
ἐχθρὰ τῶν ἀδίκων, εὔφρων δὲ συνέσαι δικαίοις.
ἀλλὰ θεὰ μόλ᾽ ἐπὶ γνώμαις ἐσθλαῖσι δικαία.
ὡς ἂν ἀεὶ βιοτῆς τὸ πεπρωμένον ἦμαρ ἐπέλθοι.

Δικαιοσύνης θυμίαμα, λίβανον.

ὦ θνητοῖσι δικαιοτάτη πολύολβε
ποθεινή.

ἐξ ἰσότητος ἀεὶ θνητοῖς χαίρουσα δικαίοις.
πάντιμε, ὀλβιόμοιρε, δικαιοσύνη μεγαλαυχής.
ἣ καθαραῖς γνώμαις αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις.
ἄθραυστος τὸ συνειδὸς, ἀεὶ θραύεις γὰρ ἅπαντας
ὅσσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγὸν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ αὐτοῦ
πλάστιγξι βριαραῖσι παρεγκλίναντες ἀπλήστως.
ἀστασίαστε, φίλη πάντων, φιλόκωμ᾽, ἐρατεινή.
εἰρήνῃ χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον,
αἰεὶ γὰρ τὸ πλέον στυγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις.
ἐν σοὶ γὰρ σοφίης ἀρετῆς τέλος ὄλλον ἱκάνει.
κλῦθι θεὰ, κακίην θνητῶν θραύουσα δικαίως:
ὡς ἂν ἰσορροπίαισιν ἀεὶ βίος ἐσθλὸς ὁδεύοι,
θνητῶν ἀνθρώπων, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι
καὶ ζώων πάντων, ὁπόσ᾽ ἐν κόλποισι τιθηνεῖ.
γαῖα θεὰ μήτηρ, καὶ πόντιος εἰνάλιος ζεύς.

Υμνος νόμου.

ἀθανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἁγνὸν
ἄνακτα.
οὐράνιον νόμον, ἀστροθέτην, σφραγῖδα δικαίαν.
πόντου τ᾽ εἰναλίου, καὶ γῆς, φύσεως τὸ βέβαιον.
ἀκλινῆ, ἀστασίαστον, ἀεὶ τηροῦντα νόμοισιν.
οἷσιν ἄνωθε φέρων μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς ὁδεύει.
καὶ φθόνον οὐ δίκαιον ῥοίζου τρόπον αὐτὸς ἐλαύνει.
ὃς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγείρει.
αὐτὸς γὰρ μοῦνος ζώων οἴακα κρατύνει.
γνώμαις ὀρθοτάταισι συνὼν ἀδιάστροφος αἰεί.
ὠγύγιος, πολύπειρος, ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν
τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.
ἀλλὰ μάκαρ πάντιμε, φερόλβιε πᾶσι ποθεινέ.
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε φέριστε.

Ἄρεος θυμίαμα, λίβανον.

ἄ ῤῥηκτ᾽ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἄλκιμε δαῖμον.
ὁπλοχαρὴς, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλῆτα
ἄρες ἄναξ, δολόδουπε, φόνοις πεπαλαγμένος αἰεὶ
αἵματι ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμόκλονε φρικτέ.
ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμουσον.
στῆσον ἔριν λυσσῶσαν, ἄνες πόνον ἀλγεσίθυμον.
εἰς δὲ πόθον νεῦσον κύπριδος, κώμους τε λυαίου.
ἀλλάξας ἀλκὴν ὅπλων, εἰς ἔργα τὰ δηοῦς.
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ὀλβιοδῶτιν.

Ἡφαίστου θυμίαμα, λιβανομάνναν.

ἥ φαιστ᾽ ὀβριμόθυμε, μεγασθενὲς, ἀκάμα=
τον πῦρ,
λαμπόμενε φλογέαις αὔγαις φαεσίμβροτε δαῖμον.
φωσφόρε, κρατερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε.
ἐργαστὴρ, κόσμοιο μέρος, στοιχεῖον ἀμεμφές.
πάμφαγε, πανδαμάτωρ, πανυπέρτατε, παντοδίαιτε.
αἰθὴρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον.
ταῦτα γὰρ ἡφαίστοιο μέλη θνητοῖσι προφαίνει.
πάντα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα
σώματάτε θνητῶν οἰκεῖς πολύολβε, κραταιέ.
κλῦθι μάκαρ, κλήζω πρὸς εὐιέρους ἐπὶ λοιβάς.
αἰεὶ ὅπως χαίρουσιν ἐπ᾽ ἔργοις ἥμερος ἔλθοις.
παῦσον λυσσῶσαν μανίαν πυρὸς ἀκαμάτοιο.
καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

Ἀσκληπιοῦ θυμίαμα, μάνναν.

ἰ ητὴρ πάντων ἀσκληπιὲ, δέσποτα παιάν.
θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων.
ἠπιόδωρε κραταιὲ μόλοις κατάγων καὶ ὑγείαν.

καὶ παύων νούσων χαλεπὰς κῆρας θανάτοιο.
αὐξιθαλὴς, κόρε, ἀπαλεξίκακε, ὀλβιόμοιρε.
φοίβου ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος ἀγλαότιμον.
ἐχθρὲ νόσων, ὑγίειαν ἔχων σύλλεκτρον ἀμεμφῆ.
ἐλθὲ μάκαρ σωτὴρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων.

Υγείας θυμίαμα, μάνναν.

ι μερόεσσ', ἐρατὴ, πολυθάλμιε· παμ-
βασίλεια.
κλῦθι μάκαιρ' ὑγίεια, φερόλβιε, μῆτερ ἁπάντων.
ἐκ σέο γὰρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι.
πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολυγηθὴς εἵνεκα σεῖο.
καὶ τέχναι βρίθουσι, ποθεῖ δέ σε κόσμος ἄνασσα.
μοῦνος δὲ στυγέει σ' ἀΐδης ψυχοφθόρος αἰεί.
ἀειθαλὴς, εὐκταιοτάτη, θνητῶν ἀνάπαυμα.
σοῦ γὰρ ἄτερ, πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν.
οὔτε γὰρ ὀλβοδότης πλοῦτος γλυκερὸς θαλίῃσιν,
οὔτε γέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γίνεται ἀνήρ.
πάντων γὰρ κρατέεις μούνη, καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις.
ἀλλὰ θεὰ μόλε μυστιπόλοις, ἐπιτάρροθος αἰεί.
ῥυομένη νούσων χαλεπῶν, κακόποτμον ἀνίην.

Εὐμενίδων θυμίαμα, ἀρώματα.

κ λῦτε θεαὶ πάντιμοι, ἐρίβρομοι
εὐάστειραι.
τισιφόνη τε, καὶ ἀλληκτὼ, καὶ δῖα μέγαιρα.
νυκτέριαι, μύχιαι, ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι.
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι παρὰ στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ.
οὐχ ὁσίαις βουλαῖσι βροτῶν πεποτημέναι αἰεί.
λυσσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπαυάζουσαι ἀνάγκης.
θηρόπεπλοι, τιμωροὶ, ἐρισθενέες, βαρυαλγεῖς.
ἀΐδεω χθόνιαι, φοβεραὶ κόραι αἰολόμορφοι.

ἠέριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι τ', ὅς τε νόημα.
οὔτε γὰρ ἠελίου ταχιναὶ φλόγες, οὔτε σελήνης,
καὶ σοφίας ἀρετῆς τε, καὶ ἐργασίμου θρασύτητος,
εὔχαρι, οὔτε βίου λιπαρᾶς περικαλλέος ἥβης,
ὑμῶν χωρὶς ἐγείρει εὐφροσύνας βιότοιο.
ἀλλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα φῦλα,
ὄμμα δίκης ἐφορᾶτε δικασπόλοι αἰὲν ἐοῦσαι.
ἀλλὰ θεαὶ μοῖραι, ὀφιοπλόκαμοι, πολύμορφοι,
πραΰνοον μετάθεσθε βίου μαλακόφρονα δόξαν.

Εὐμενίδων θυμίαμα ἀρώματα.

κ λῦτέ μου εὐμενίδες μεγαλώνυμοι εὔφρονι βουλῇ.
ἁγναὶ θυγατέρες μεγάλοιο διὸς χθονίοιο.
φερσεφόνης τ' ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο.
ἣ πάντων καθορᾶ βίον θνητῶν ἀσεβούντων.
τῶν ἀδίκων τιμωροί ἐφεστηκυῖαι ἀνάγκῃ.
κυανόχρωτοι ἄνασσαι ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων,
δεινὴν αὐταυγῆ φάεος σαρκοφθόρον αἴγλην.
ἀΐδιοι φοβερῶπες· ἀπότροφοι· αὐτοκράτειραι.
λυσιμελεῖς οἴστρῳ βλοσυροννύχιαι· πολύποτμοι.
νυκτέριαι κοῦραι· ὀφιοπλόκαμοι· φοβερῶπες.
ὑμᾶς κικλήσκω γνώμαις ὁσίαισι πελάζειν.

Μηλινόης θυμίαμα, ἀρώματα.

μ ηλινόην καλέω νύμφην χθονίαν κροκόπεπλον.
ἣν παρὰ κωκυτοῦ προχοαῖς ἐλοχεύσατο σεμνή.
φερσεφόνη, λέκτροις ἱεροῖς ζηνὸς κρονίοιο.
ἣ ψευσθεὶς πλούτων ἐμίγη δολίαις ἀπάταις.
θυμῷ φερσεφόνης δὲ, διςώματον ἔσπασε χροιήν.
ἣ θνητοὺς μαίνει φαντάσμασιν ἠερίοισιν.

ἀλλοκότοις ἰδέαις μορφῆς τύπον ἐκ προφαίνουσα.
ἄλλοτε μὲν προφανὴς ποτὲ δὲ σκοτόεσσα νυχαυγής.
ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοειδέα νύκτα.
ἀλλὰ θεὰ λίτομαί σε καταχθονίων βασίλεια.
ψυχῆς ἐκ πέμπειν οἶστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.
εὐμενὲς ὄλβιον μύσταις φαίνουσα πρόσωπον.

Τύχης θυμίαμα, λίβανον.

δ εὖρο τύχη, καλέω σ' ἀγαθὴν κράντειραν
ἐπ' εὐχαῖς.
μειλιχίαν ἐνοδῖτιν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.
ἄρτεμιν ἡγεμόνην, μεγαλώνυμον, εὐβουλῆος.
αἵματος ἐκγεγαῶσαν, ἀπρόσμαχον εὖχος ἔχουσαν
τυμβιδίαν, πολύπλαγκτον, ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν
ἐν σοὶ γὰρ βίοτος θνητῶν παμποίκιλος ἐστίν.
οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολύολβον.
οἷς δὲ κακὴν πενίην θυμῷ χόλον ὁρμαίνουσα.
ἀλλὰ θεὰ, λίτομαί σε μολεῖν βίῳ εὐμενέουσαν.
ὄλβοισιν πλήθουσαν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.

Δαίμονος θυμίαμα, λίβανον.

δ αίμονα κικλήσκω μεγαλανηγήτορα
φρικτόν.
μειλίχιον δία, παγγενέτην. βιοδώτορα θνητῶν.
ζῆνα μέγαν πολύπλαγκτον, ἀλάστορα παμβασιλῆα
πλουτοδότην, ὁπόταν γε βρυάζων οἶκον εἰσέλθῃ.
ἔμπαλι δὲ ψύχοντα βίον θνητῶν πολυμόχθων.
ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρᾶς κληῖδες ὀχοῦνται.
τοιγάρτοι μάκαρ ἁγνὲ πολύστονα κήδ' ἐλάσσας,
ὅσσα βιοφθορίην πέμπει κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
ἔνδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Λευκοθέας θυμίαμα, ἀρώματα.

λ ευκοθέαν καλέω καδμηίδα δαίμονα
σεμνήν.
εὐδυνάτον, θρέπτειραν, ἐϋστεφάνου διονύσου.
κλῦθι θεὰ πόντοιο βαθυστέρνου μεδέουσα.
κύμασι τερπομένη. θνητῶν σώτειρα μεγίστη.
ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμος ἄστατος ὁρμή.
μούνη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἰν ἁλὶ λύεις.
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλη σωτήριος ἔλθοις.
ἀλλὰ θεὰ δέσποινα, μόλοις ἐπαρωγὸς ἐοῦσα,
νηυσὶν ἐπ' εὐσέλμοις σωτήριος εὔφρονι βουλῇ.
μύσταις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον οὖρον ἄγουσα.

Παλαίμονος θυμίαμα, μάνναν.

σ ύντροφε βάκχε χοροῖο διωνύσου
πολυγηθοῦς.
ὃς ναίεις πόντοιο βυθοὺς βαθυκύμονας ἁγνούς.
κικλήσκω σε παλαῖμον ἐπ' εὐιέροις τελεταῖσιν.
ἐλθεῖν εὐμενέοντα, νέῳ γήθοντα προσώπῳ.
καὶ σώζειν μύστας κατά τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ποντοπλάνοις γὰρ ἀεὶ ναυσὶν χειμῶνος ἐναργής.
φαινόμενος σωτὴρ, μοῦνος θνητοῖς ἀναφαίνῃ.
ῥυόμενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ πόντιον οἶδμα.

Μουσῶν θυμίαμα, λίβανον.

μ νημοσύνης καὶ ζηνὸς ἐριγδούποιο
θύγατρες.
μοῦσαι πιερίδες μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι.
θνητοῖς οἷς κε παρῆτε ποθεινόταται πολύμορφοι.
πάσην παιδείης ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον.
θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι.
καὶ νοῦ εὐδυνάτοιο καθηγήτειραι ἄνασσαι.

αἳ τελετὰς θνητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτους.
κλειώτ᾽, εὐτέρπη τε, θάλειά τε, μελπομένη τε,
τερψιχόρη τ᾽, ἐρατώ τε, πολύμνιά τ᾽, οὐρανίη τε,
καλλιόπη σὺν μητρὶ, καὶ εὐδυνάτη θεᾶ ἁγναί.
ἀλλὰ μόλοιτε θεαὶ μύσταις πολυποίκιλοι ἁγναί.
εὔκλειαν ζῆλόν τ᾽ ἐρατὸν πολύυμνον ἄγουσαι.

Μνημοσύνης θυμίαμα, λίβανον.

μ νημοσύνην καλέω ζηνὸς σύλλεκτρον
ἄνασσαν.
ἣ μούσας τέκνωσ᾽ ἱερὰς ὁσίας λιγυφώνους.
ἐκτὸς ἐοῦσα κακῆς μνήμης βλαψίφρονος αἰεί.
πάντα νόον συνέχουσα βροτῶν ψυχαῖσι συνόικον.
εὐδύνατον κρατερὸν, θνητῶν αὔξουσα λογισμόν.
ἡδυτάτη, φιλάγρυπνος, ὑπομνήσκουσα δὲ πάντα,
ὧν ἂν ἕκαστο ἀεὶ στέρνοις γνώμην καταθηται.
οὔτι παρεκβαίνουσ᾽, ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
ἀλλὰ μάκαιρα θεὰ μύσταις μνήμην ἐπέγειρε,
εὐιέρου τελετῆς, λήθην δ᾽ ἄπο τῶν ἀπόπεμπε.

Ἠοῦς θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθι θεὰ θνητοῖς φαεσίμβροτον ἦμαρ
ἄγουσα.
ἠὼς λαμπροφαὴς ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον.
ἀγγελίεια θεοῦ τιτᾶνος ἀγαυοῦ μεγάλοιο.
ἣ νυκτὸς ζοφερήν τε μελαινόχρωτα πορείην.
ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέρτερα γαίης.
ἔργων ἡγήτειρα βίου, πρόπολε θνητοῖσιν.
ᾗ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος, οὐδέτις ἐστὶν,
ὃς φεύγει τὴν σὴν ὄψιν καθυπέρτερον οὖσαν.
ἡνίκα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσείσης.
πᾶς δὲ βροτὸς γήθει, πᾶν ἑρπετὸν, ἄλλα τε φῦλα.

τετραπόδων πτηνῶν τε καὶ εἰναλίων πολυεθνῶν.
πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι πορίζεις.
ἀλλὰ μάκαιρ᾽ ἁγνή, μύσταις ἱερὸν φάος αὔξοις.

Θέμιδος θυμίαμα, λίβανον.

ο υρανόπαιδ᾽ ἁγνὴν καλέω θέμιν εὐπατέρειαν.
γαίης τὸ βλάστημα νέον καλυκώπιδα κούρην.
ἣ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήιον ἁγνόν.
δελφικῷ ἐν κευθμῶνι θεμιστεύουσα θεοῖσι.
πυθίῳ ἐν δαπέδῳ. ὅθι πυθῶν ἐμβασίλευεν.
ἣ καὶ φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδαξε.
πάντιμε, ἀγλαόμορφε, σεβάσμιε, νυκτιπόλευτε.
πρώτη γὰρ τελετὰς ἁγίας θνητοῖς ἀνέφηνας.
βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπευάζουσα ἄνακτα.
ἐκ σέο γὰρ τιμαὶ μακάρων, μυστήριά θ᾽ ἁγνά.
ἀλλὰ μάκαιρ᾽ ἔλθοις κεχαρημένη εὔφρονι βουλῇ
εὐιέρους ἐπὶ μυστιπόλους τελετὰς σέο κούρη.

Βορέου θυμίαμα, λίβανον.

ειμερίοις αὔραισι δονῶν βαθὺν ἠέρα κόσμου.
κρυμοπαγὴς βορέα χιονώδεος ἔλθ᾽ ἀπὸ θράκης.
λῦέ τε παννέφελον στάσιν ἠέρος ὑγροκελεύθου.
ῥιπίζων ἰκμάσιν νοτεραῖς ὀμβριγενὲς ὕδωρ.
αἴθρια πάντα τιθεὶς, θαλερόμματον αἰθέρα τεύχων.

Ζεφύρου θυμίαμα, λίβανον.

υραι ποντογενεῖς, ζεφυρίτιδες, ἠεροφοῖται.
ἡδύπνοοι, ψιθυραὶ, καμάτου ἀνάπαυσιν ἔχουσαι.
εἰαριναὶ, λειμωνιάδες, πεποθημέναι ὅρμοις.
σύρουσαι ναυσὶ τρυφερὸν πόρον ἠέρα κοῦφον.

ἔλθοιτ' εὐμενέουσαι ἐπιπνείουσαι ἀμεμφεῖς.
ἠέριαι, ἀφανεῖς, κουφόπτεροι, ἀέμορφοι.

Νότου θυμίαμα, λίβανον.

ν αιψηρὸν πήδημα δι' ἠέρος ὑγρο-
πόρευτον.
ὠκείαις πτερύγεσσι δονούμενον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἔλθοις σὺν νεφέλαις νοτίαις, ὄμβροιο γενάρχα.
τοῦτο γὰρ ἐκ Διός ἐστι σέθεν γέρας ἠερόφοιτον.
ὀμβροτόκους νεφέλας ἐξ ἠέρος εἰς χθόνα πέμπειν.
τοιγάρ τοι λιτόμεσθα μάκαρ ἱεροῖσι χαριέντα,
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

Ὠκεανοῦ θυμίαμα, ἀρώματα.

ω κεανὸν καλέω πατέρ' ἄφθιτον αἰὲν
ἐόντα.
ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον.
ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοί, καὶ πᾶσα θάλασσα.
καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ἰκμάδες ἁγναί.
κλῦθι μάκαρ πολύολβε, θεῶν ἅγνισμα μέγιστον.
τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλου ὑγροκέλευθε.
ἔλθοις εὐμενέων μύσταις κεχαρισμένος αἰεί.

Εστίας θυμίαμα, ἀρώματα.

ε στία εὐδυνάτοιο κρόνου θύγατερ
βασίλεια.
ἣ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀενάοιο μεγίστου.
τοὺς δὲ σὺ ἐν τελεταῖς ὁσίους μύστας ἀναδείξαις.
θεῖσα ἀειθαλέας πολυόλβους εὔφρονας ἁγνούς.
οἱ καὶ θεῶν μακάρων θνητῶν στήριγμα κραταιόν.
ἀΐδιε πολύμορφε ποθεινοτάτη χλοόμορφε.
μειδίωσα μάκαιρα, τάδ' ἱρὰ δέξο προθύμως.

ὄλβον ἐπιπνείουσα, καὶ ἠπιόχειρον ὑγείαν.

Ὕπνου θυμίαμα, μετὰ μήκωνος.

ὕ πνε ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρόπων
καὶ πάντων ζώων, ὁπόσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
πάντων γὰρ κρατέεις μοῦνος, καὶ πᾶσι προσέρχῃ.
σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδῃσι.
λυσιμέριμνε κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν.
καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων.
καὶ θανάτου μελέτην ἐπάγεις, ψυχὰς διασώζων.
αὐτοκασίγνητος γὰρ ἔφυς λήθης θανάτου τε.
ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε κεκραμένον ἡδὺ ἱκάνειν.
σώζοντ' εὐμενέως μύστας θείοισιν ἐπ' ἔργοις.

Ὀνείρου θυμίαμα, ἀρώματα.

κ ικλήσκω σε μάκαρ τανυσίπτερε οὖλε ὄνειρε.
ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμῳδὲ μέγιστε.
ἡσυχία γὰρ ὕπνου γλυκεροῦσι γελλὸς ἐπελθών,
προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν, νόον αὐτὸς ἐγείρεις.
καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις
σιγῶν σιγώσαις ψυχαῖς μέλλοντα προφωρῶν.
οἷσιν ἐπ' εὐσεβίῃσι θεῶν, νόος ἐσθλὸς ὁδεύει.
ὡς ἂν ἀεὶ τὸ καλὸν μᾶλλον γνώμησι προληφθὲν,
τερπωλαῖς ὑπάγῃ βίον ἀνθρώπων προχαρέντων.
τῶν δὲ κακῶν ἀνάπαυλαν ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίσπῃ.
εὐχωλαῖς θυσίαις τε, χόλον λύσωσιν ἀνάκτων.
εὐσεβέσιν γὰρ ἀεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστι.
τοῖς δὲ κακοῖς οὐδὲν φαίνει μέλλουσαν ἀνάγκην,
ὄψις ὀνειρήεσσα κακῶν ἐξάγγελος ἔργων.
ὄφρα ἂν εὕρονται λύσιν ἄλγεος ἐρχομένοιο.

ἀλλὰ μάκαρ λίτομαί σε θεῶν μηνύματα φράζειν.
ὡς ἂν ἀεὶ γνώμαις ὀρθαῖς κατὰ πάντα πελάζῃς.
μηδὲν ἐπ' ἀλλοκότοισι, κακῶν σημεῖα προφαίνων.

Θανάτου θυμίαμα, μάνναν.

κ λῦθί μου, ὃς πάντων θνητῶν οἴηκα
κρατύνεις.
πᾶσι διδοὺς χρόνον ἁγνὸν, ὅσων πόρρωθεν ὑπάρχεις
σὸς γὰρ ὕπνος ψυχὴν θραύει καὶ σώματος ὁλκόν.
ἡνίκ' ἂν ἐκλύῃς φύσεως κεκρατημένα δεσμά.
τὸν μακρὸν ζώοισι φέρων αἰώνιον ὕπνον.
κοινὸς μὲν πάντων· ἄδικος δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων.
ἐνταχυπῆτι βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς.
ἐν σοὶ γὰρ μούνῳ πάντων τὸ κριθὲν τελεῦται.
οὔτε γὰρ εὐχαῖς σὸν πείθει μένος, οὔτε λιταῖσιν.
ἀλλὰ μάκαρ, μακροῖσι χρόνοις ζωῆς γε πελάζειν,
αἰτοῦμαι θυσίαις καὶ εὐχωλαῖς λιτανεύων.
ὡς ἂν ἔοι γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ὕμνοι.

Εἰς τὸν ἥλιον.

Κλῦθι πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ χρυ=
σήνιε τιτάν·
κλῦθι φάους ταμία, ζωαρκέος ὦ ἄνα πηγῆς
αὐτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις·
ὑψόθεν ἁρμονίης ῥύμα πλούσιον ἐξοχετεύων.
κέκλυθι, μεσατίην γὰρ ἑὼν ὑπὲρ αἰθέρος ἕδρην,
καὶ κόσμου κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον,
πάντα τεῆς ἔπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης.
ζωσάμενοι δὲ πλανῆται ἀειθαλέας σέο πυρσοὺς,
αἰὲν ὑπ᾽ ἀλλήκτοισι, καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθάμιγγας·
πᾶσα δ᾽ ὑφ᾽ ὑμετέρῃσι παλιννόστοισι διφρείαις,
ὡράων κατὰ θεσμὸν, ἀνεβλάστησε γενέθλη.
στοιχείων δ᾽ ὀρυμαγδὸς ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντων,
παύσατο σεῖο φανέντος, ἀπ᾽ ἀρρήτου γενετῆρος.
σοὶ δ᾽ ὑπὸ μοιράων χορὸς εἴκαθεν ἀστυφέλικτος·
ἂψ δὲ μεταστρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
εὖτε θέλεις, πέρι γὰρ κρατέεις, πέρι δ᾽ ἶφι ἀνάσσεις,
σειρῆς δ᾽ ὑμετέρης βασιλεὺς θεοπειθέος οἴμης
ἐξέθορεν φοῖβος, κιθάρῃ δ᾽ ὑπὸ θέσκελα μέλπων,
εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης.
σῆς δ᾽ ἄπο μειλιχόδωρος ἀλεξικάκου θιασείης,
παιήων βλάστησεν, ἑὴν δ᾽ ἐπέτασσεν ὑγείην.
πλήσας ἁρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.
σὲ κλυτὸν ὑμνείουσι διωνύσοιο τοκῆα.
ὕλης δ᾽ αὖ νεάτοις ἐνὶ βένθεσιν εὔιον ἄττην,
ἄλλοι δ᾽ ἁβρὸν ἄδωνιν ἐπευφήμισαν ἀοιδαῖς.
δειμαίνουσι δὲ σεῖο θοῆς μάστιγος ἀπειλήν.

δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες ἀγριόθυμοι·
ψυχαῖς ἡμετέραις λυγραῖς κακὰ πορσύνοντες·
ὄφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγου βιότοιο,
σώματος ὀτλεύωσιν ὑπὸ ζυγόδεσμα ποθοῦσαι.
ὑψιτενοῦς δὲ λάθοιντο πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς.
ἀλλὰ θεῶν ἄριστε, πυριστεφές, ὄλβιε δαῖμον.
εἰκὼν παγγενέταο θεοῦ ψυχῶν ἀναγωγεῦ
κέκλυθι, καί με κάθηρον ἁμαρτάδος αἰὲν ἁπάσης·
δέχνυσο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον. ἐκ δὲ μελυγρῶν
ῥύεο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις.
πρηΰνων θοὸν ὄμμα δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν.
αἰεὶ δ' ὑμετέραισιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς,
ψυχῇ μὲν φάος ἁγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις·
ἀχλὺν ἀποσκεδάσας ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον.
σώματι δ' ἀρτεμίην τε, καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην.
εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
μουσάων ἐρασιπλοκάμων δώρεσσι μελοίμην.
ὄλβον δ' ἀστυφέλικτον ἀπ' εὐσεβίης ἐρατεινῆς,
ἤν κε θέλεις δὸς ἄναξ, δύνασαι δὲ ἅπαντα τελέσσαι·
ῥηϊδίως, κρατερὴν γὰρ ἔχεις, καὶ ἀπείριτον ἀλκήν.
εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἑλιξοπόροισιν ἀτράκτοις,
ἀστεροδινήτοις ὑπὸ νήμασιν οὐλοὸν ἄμμιν
ἔρχεται, αὐτὸς ἔρυκε τεῇ μεγάλῃ τόδε ῥιπῇ.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον ἀφρογενείης
καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλήιον, ἧς ἄπο πάντες
ἀθάνατοι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν ἔρωτες.
ὧν οἱ μὲν, νοεροῖσιν ὀϊστεύουσι βελέμνοις,
ψυχὰς, ὄφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχοῦσαι,
μητέρος ἰχανόωσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐλάς.
οἱ δὲ, πατρὸς βουλῇσιν ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
ἱέμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξειν,

ψυχαῖς ἵμερον ὦρσαν ἐπιχθονίου βιότοιο.
ἄλλοι δ' ἐγγαμίων ὀάρων πολυδέας οἴμους
αἰὲν ἐποπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης,
ἀθάνατον θέξωσι δυηπαθέων γένος ἀνδρῶν.
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν, ἐρωτοτόκου κυθερείης.
ἀλλὰ θεά, πάντη γὰρ ἔχεις ἀρίηκοον οὖας.
εἴτε περισφίγγεις μέγαν οὐρανόν, ἔνθα σε φασὶν
ψυχὴν ἀενάου πέμπειν κόσμοιο θεείην,
εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὑπὲρ ἄντυγας αἰθέρι ναίεις,
σειραῖς ὑμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάστους,
κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην,
ἰθύνοις, σέο πότνα δικαιοτάτοισι βελέμνοις.
οὐχ ὁσίων παύουσα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

Εἰς τὰς μούσας.

Ὑμνέομεν μερόπων ἀναγώγιον ὑμνέομεν φῶς.
ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους.
αἳ ψυχὰς κατὰ βένθος ἀλωομένας βιότοιο
ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων.
γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὀδυνάων,
καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν, ὑπὲρ βαθυχεύμονα λήθην
ἴχνος ἔχειν, καθαρὰς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν ὅτ' ἐς γενεθλήιον ἀκτὴν
κάππεσον, ὑλοβαφέσσι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
ἀλλὰ θεαὶ καὶ ἐμεῖο πολυπτοίητον ἐρωὴν
παύσατε, καὶ νοεροῖς μεσοφῶν βακχεύσατε μύθοις,
μηδὲ μ' ἀποπλάγξειεν δεισιθέων γένος ἀνδρῶν,
ἀτραπιτοῦ ζαθέης ἐριφεγγέος ἀγλαοκάρπου.
αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτοιο γενέθλης,
ἕλκετ' ἐμὴν ψυχὴν πλαναλήμονα πρὸς φάος ἁγνόν,
ὑμετέρων βρίθουσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσαν.

κλῦτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
οἳ ψυχὰς μερόπων ἀναγώγιον ἁψάμενοι πῦρ,
ἕλκετ᾽ ἐς ἀθανάτους σκότιον κευθμῶνα λιποῦσας.
ὕμνων ἀῤῥήτοισι καθηραμένας τελετῇσι.
κλῦτε σαωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ᾽ ἀπὸ βίβλων.
νεύσατ᾽ ἐμοὶ φάος ἁγνὸν ἀποσκεδάσαντες ὁμίχλην.
ὄφρα κεν εὖ γνοίην θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
μὴ δέ με ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν οὐλοὰ ῥέζων,
δαίμων αἰὲν ἔχοι μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα.
μὴ κρυερῆς γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπτωκυῖαν
ψυχὴν οὐκ ἐθέλουσαν ἐμὴν ἐπιδηρὸν ἀλᾶσθαι
ποινή τις κρυόεντα βίου δεσμοῖσι πεδήσῃ.
ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες
κέκλυτ᾽, ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
ὄργια, καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ὑμνέομεν λυκίων βασιληίδα κυραφροδίτην.
ἧς ποτ᾽ ἀλεξικάκοιο περιπλήθοντες ἀρωγῆς,
πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες
ἱρὸν ἱδρύσαντο κατὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,
σύμβολ᾽ ἔχον νεαροῖο γάμου, χορῶν ὑμεναίων,
ἡφαίστου πυρόεντος, ἰδ᾽ οὐρανίης ἀφροδίτης.
καὶ ἑ θεὴν ὀνόμηναν ὀλυμπίαν. ἧς διὰ κάρτος
πολλάκι ἐκ θανάτοιο βροτοφθόρον ἔκφυγον ἰόν.
ἐς δ᾽ ἀρετὴν ἔχον ὄμμα παλαιγόνων δ᾽ ἀπὸ λέκτρων
ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχύεσκε γενέθλη,
πάντη δ᾽ ἠπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνη.
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρην ὑποδέχνυσο πότνα θυηλὴν,
ἀρχαίης. λυκίων γὰρ ἀφ᾽ αἵματος εἰμὶ καὶ αὐτός.
ψυχὴν δ᾽ αὖ ἀνάειρον, ἀπ᾽ αἴσχεος ἐς πολὺ κάλλος
γηγενέος προφυγοῦσαν ὀλοίιον οἶστρον ἐρωῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ ὈΡΦΕΩΣ.

θ

Εοδάμαντι τῷ πριάμου συνήντησεν ὀρφεὺς μετὰ τῶν ἑταίρων τινῶν πρὸς θυσίαν ἡλίου ἣν ἐτέλει κατ' ἔτος, εἰς ὄρος ἀνερχόμενος, καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης ταύτης ἐτησίου θυσίας τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αὐτὸν παῖδα ὄντα ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ που πλησίον ἱερὸν, τοῦ ἡλίου, ὑφ' οὗ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατὴρ περιεποιήσατο, τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας κατ' ἔτος ἦγεν ἡλίῳ θύματα, μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῦθεν αὐτὸς ὀρφεὺς ἀντὶ τοῦ πατρὸς τῆς τοιαύτης θυσίας καθίσταται διάδοχος, ἣν νῦν ἀφοσιούμενος ἄνεισιν, συμπαραλαβὼν, καὶ θεοδάμαντα, οὗτος δὲ καθ' ὁδὸν τῷ ποιητῇ περὶ δυνάμεώς τε λίθων καὶ χρήσεως διεξέρχεται, οἵ τινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θυόντων κρατούμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν εὐχῶν ἐξανύοιτο, καὶ οἱ πρὸς τὰς ἰοβόλους τῶν δήξεων θεραπείας, ὅθεν οἶμαι καὶ Νίκανδρος ὁ κολοφώνιος ὕστερον ὁρμηθεὶς συνέγραψε τὰ θηριακά.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ι στέον δὲ ὡς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόντος προτίθεται ποιήματος, ἐν μὲν τῷ πρότῳ αὐτήν τε τὴν ἀρετὴν, καὶ σοφίαν ἅπασαν ἐξυμνῶν, καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων κατ᾽ αὐτὴν γενομένους ἐνδόξους, καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα τὴν ἀρετὴν προσείρηκεν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὡς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας, καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθημόνως ἐπικειμένων· ἐν θατέρῳ δὲ ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ θειοδάμαντα γίνεται διάλογος.

ῶρον ἀλεξικάκοιο διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
κεκλόμενος μαίης ἐριούνιος ἦλθε
δ κομίζων
υἱὸς, ὅπως ἀνέχωμεν ὀϊζύος ἀρκεὲς ἄλ
καρ
γηθόσυνοι δέχνηθε βροτοὶ, πινυτοῖσιν ἐνίσπω
οἷς ἀγαθὴ κραδίη, καὶ πείθεται ἀθανάτοισιν
νηπιτύοισι δ' ὄνειαρ ἀκήρατον οὐ θέμις εὑρεῖν
τῷ δ' αὐτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλόμενος ἐπὶ δώρῳ
ἧα τε λητοΐδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
ἷξεν ἄγων ἐς ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἠδὲ σαόφρων
παλλὰς ἀθηναίη λαοσσόον ἡρακλῆα.
ἦλθε δὲ καὶ κρονίδης ταναὸν ὑπὲρ αἰθέρα χείρων
σευάμενος πρὸς ὄλυμπον, ἐπεὶ μάθεν ἄμβροτα δῶρα
ἀλλ' ἤτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι διὸς οἶκοι
χαίροντας δέξαντο θεηγενέων ὄχ' ἀρίστους.
ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλεται χρυσόρραπις ὄλβῳ
ζώειν τερπομένοισιν ἀπειρήτοις κακότητος
ὃν δέ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγῃ
ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐπελθέμεν ἑρμάαο.
ἔνθ' ὅγε παντοίων ἀγαθῶν κατέβηκεν ὅμιλον
αἶψα κεν ἀμφοτέρῃσιν ὀνείατα πολλὰ κομίζων
οἴκαδ' ἀποστείχοι, προφυγὼν πολύδακρυν ὀϊζὺν
οὐδέ ἑ νοῦσος ἄκικις ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει.
οὐδ' ὅγε δυσμενέων ποθ' ὑποτρέσας μένος αἰνὸν
ἂψ ἀναχωρήσει προλιπὼν ἐριγηθέα νίκην.
οὐδέ οἱ ἀθλητῆρι κονισαμένῳ ἐν ἀγῶνι
ἀντιβίην τινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν

οὐδ' εἰ χάλκεια γυῖα καὶ ἄγναμπτον σθένος ἀνὴρ
ἄντικρυς στεφάνοιο πόθῳ κομίσας ἐριδαίνοι
παίμιν καὶ θήρεσιν ὀρεσκώοισι λέοντα
δεινόν, καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω
καὶ οἱ καὶ βασιλέεσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
ῥεῖα καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι
τὸν δὲ καὶ ἠΐθεοι τερενόχροες ἱμερτῇσι
αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν παλάμῃσι
καὶ μαλακὴν χρύσειον ἐπὶ λέχος αἰὲν ἐρύσσαι
ἀλλήλων κούρη ἐπιειμένη φιλότητος
εὐχομένου τε, πρὸς οὔατ' ἀφίξεται αἰὲν ἐόντων
εὐχή, καὶ πόντοιο κυκωμένου οὐκ ἀλεγίζων
βήσετ' ἐπὶ τραφερὴν ἀκυμάντοισι πόδεσσι.
τὸν καὶ ληϊστῆρες ἀνάρσιοι οἷον ἐόντα
φεύξονται, καὶ δμῶες οἰόμενοι πατέρ' εἶναι
τίσουσι, καὶ οἶκον ἐοῦ στέρξουσιν ἄνακτος.
ἴδμεναι αἴκε θέλῃσι δαήσεται, ὅσσατε φῶτες
κρυπτάδια σφετέρῃσι ἐνὶ φρεσὶ μαχανόωνται
ὅσσατε κεκλήγασι μετὰ φρεσὶν ἠεροφοῖται
ἀνθρώποις, ἄφρασον ἰαχάζοντες ἀοιδὴν
οἰωνοὶ μεγάλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται
ῥοιζῶντες, καὶ χαμαὶ ἐρχομένοιο δράκοντος
εἴσεται, ἠδ' ὄφεων ἰὸν σβέσαι ἑρπυστήρων
δώσω οἱ καὶ φῶτα, ῥοπῇ πίπτοντα σελήνης
ῥύσασθαι, καὶ νοῦσον ἀταρτηρὴν ἐλέφαντος
καὶ ψυχὴν ἐλάσαι τεθνειότος, αἴκεν ἐρεμνοῦ
ἐξ ἀΐδος προμολοῦσα ποτιχρίμπτοιτο ἑκάστῳ
ἄλλαι τ' ἀπειρέσιοι πολυμήτιος ἑρμείαο
δωτῖναι κομίσαντος ἐνὶ σπήλυγγι κέονται
ἄμβροτοι, ἀργεννέες, ῥίμφα πρήσσουσαι ἕκαστα

πάντων, ἡμιθεός τε, καὶ ὄλβιος, ὅς τ' ἀφίκηται
τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος ἀργειφόντης
ἀνθρώποισιν ὄρινε μελιγλώσσοιο κελεύσας
φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδοῦ γηρύσασθαι.
ἀλλ' οὐ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν
ἵμερος, αἶψα δὲ πρέσβαν δαημοσύνην ἀτίουσιν
μητέρα δὴ ῥώων ἀρετὴν ἀπάτερθε κλυόντες
προτροπάδην φεύγουσιν, ἀοσσητῆρα δὲ μόχθων
μόχθων ἀοσσητῆρα βίου μάλα πεφρίκασιν.
οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβος ὁμιλεῖ
οὐδέ τις οἶδε θεοῖς ὀπιζέμεν ἀθανάτοισι
ἐκ δ' οἵγε πολίων τε, καὶ ἀνδρῶν ἤλασσαν ἐσθλήν.
ἆ δειλοὶ, σοφίην ἐριούνιον ὑβρίζοντες.
ὤλετο δὲ προτέροις πεπονημένος ἡμιθέοισιν
ἔργον δ' ἀργαλέος, καὶ ἀπεχθὴς αὐτίκα πᾶσιν
δῶκεν, ἐπωνυμίην λαοὶ τεύξουσι μάγοιο.
καὶ ῥ' ὁ μὲν κονίῃσιν ὑπ' ἄορι κρατὸς ἀπενθὴς
λευγαλέῳ θανάτῳ δῖος φὼς ἐκτετάνυσται.
οἱ δ' ἴκελοι θήρεσσιν ἀΐδριες, οἱ δ' ἀδίδακτοι
χήτει δαιμονίοιο νοήματος, οὔθ' ὑπ' ἀρωγὴν
θεσπεσίην φυγέτην φασὶ μβροτον, ἐκ κακότητος.
οὔτετι θέσκελον ἔργον, ὅ κεν μάλα θαυμάζοντο,
ἴσασ', ἀλλά σφιν νεφέλη πραπίδεσσι κελαινὴ
ἀμφιπεριπλασθεῖσα βαδιζέμεν ἀνθεμόεντα
εἰς ἀρετῆς λειμῶνα πολυστέφανόν τε, μεγαίρει
ἀλλ' ἐμέθεν ὑπισχνοῦμαι κειμήλια πειθομένοισι
ἀφνειοῖο χρυσοῖο πολὺ προφερέστερα δείξειν.
φῶτα δὲ δίζηται ταλακάρδιον, ὅς κεν ἑκάστου
ἐμμεμαὼς πειρῶτο μενοινήσει τε, καὶ μοί τε,
ὅς τε διδάσκηται, καὶ ὃς εἰδότας ἐξερέεινοι.

οὐ γὰρ ἄτερ καμάτοιο τέλος μύθοισι καὶ ἔργοις
εὐρύωπα κρονίδης ἐθέλει δόμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
τὴν δύσιν ἀναπνοιῶντες ἀν' αἰθέρα λαμπετόωσαν
ἠέλιον φαέθοντα ἐφ' ἅρματι πῶλοι ἄγουσι

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἄλλον ἐγὼ πινυτοῖο παραίφασιν ἀνέρος
μ εὑρὼν
τέρπομαι, ἤπερ χρυσὸν ἁπάντων κοίρανον ἀνδρῶν.
ἠελίῳ γὰρ ἄγων ἱερήιον ἀντεβόλησα
ἀγρόθεν ἄστυ δ' ἰόντι περίφρονι θειοδάμαντι.
καί μιν ἑλὼν χειρὶ χεῖρα προσηύδων ὧδ' ἐπέεσσι
τὴν πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχουσιν ἀνάγκαι
ῥηιδίως ὦ ἑταῖρε καὶ αὔριον ἔστ' ἐθ' ἱκέσθαι
νῦν δέ σε μοι στείχοντα μετ' εἰλαπίνην θεὸς αὐτὸς
ὦρσεν ὑπαντιάσαι, τῷ μοι πρόφρων ὑπόνευσον
ἕσπεσθαι, θυσίαι ἱεροπρεπέες τελέθουσιν
ἃς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοὶ, γάνυται δὲ φίλον κῆρ
ἀθανάτων, οἵ τ' ἄν σφι χοροὺς ἀνάγωσιν ἄριστοι
ἄξω δ' οὐ μακρὴν τὴν ἀταρπιτὸν, εἰσοράᾳς γὰρ
ἡμετέρων με κιόντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
ἔνθα νεογνὸς ἐὼν, ἔτλην ποτὲ μοῦνος ἀνελθεῖν
λαιψηρῷ πέρδικι μετασπόμενος προφυγόντι.
αἱ δ' ἤτοι εἵως μὲν ἀκούων οὔνομ' ἕκαστος
ἱστάμενος μίμνεσκεν, ὀρεξάμενος δὲ δοκεῦσθαι
πρὶν μάρψαι χείρεσσιν ἀλυσκάζων προφύγεσκεν
αὐτὰρ ἐγὼ σπουδῆκεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθών.
ἂψ δ' αὖθις γαίηθεν ἀναΐξας ἐδίωκον.

ἤδη ὅτε δὴ κορυφὴν δὲ μετασπόμενος ἔθον ἄκρην
οἱ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξεῖαν ὀρῶντος
αἰγανέης ἔσσαντο θοώτερον, ἠὲ βελέμνου
ὑψίκομον ποτὶ φηγὸν, ἐπεσσύμενον προϊδόντος
αἰνὸν ὄφιν πετάσσοντα γένυν πλείω θανάτοιο·
τόν δ' ἐγὼ ἐγχριμφθεὶς ὑπεναντίον ἀΐξαντα
οὐκ ἴδον, ὀφθαλμοὶ δέ μοι ὀρνίθων ἀγάλλοντο·
πρίν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὴν
ἐφρασάμην, ἤδη τε δέμας μεμαῶτα φυλάξαι
ἔνθ' εἴτις σπεύδοντα παλίσσυτον εἰσενόησεν
οὔτε με περδίκεσσιν ἀελλοπόδεσσιν ἕπεσθαι
οὔτε με νηπιάχοισιν ὀΐσσατο ποσσὶ φέρεσθαι
κέκλετο γάρ μοι δεῖμα τανύπτερον εἶναι αἰτὸν
καὶ πνοιὴν ἀνέμου, παρὰ δὲ ποσσὶν κεινὸν ἦεν.
πολλάκι δ' εἵματος ἄκρον ἐπιψαύεσκεν ἀκωκαῖς
καί κεν ὑπὲρ μοῖραν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ.
εἰ μή μοι νόος ὦρτο θοῶς ἐπὶ βωμὸν ὀροῦσαι.
τὸν ῥα παλαιότεροι φαεσιμβρότῳ ἱδρύσαντο.
τῷ δ' αὖ ἐπὶ τρύφος αὖον ἐλαινέης ἐλέλειπτο.
σχίζης, ἥν τε μαρανθὲν ἀδηφάγον ἐξέλιπεν πῦρ·
τὴν ἐγὼ ἁρπάξας ὀλοοῦ κατένωπα δράκοντος
ἐστρέφθην. μαίνησε δ' ὀρεσκώον μένος αἰνὸν
μάρνασθαι μεμαῶτα ἰδών, εἵλυτο δὲ πυκνῶς
γνάμπτων συνκύκλως ταναὴν ῥάχιν, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλῳ
ἄλλος, ἔπειτα δ' ἐπ' ἄλλος ἑλισσομένου ῥόχος ἦεν
ἤδ' ἔτι καὶ βωμοῦ ὕπερ αὐχένας ἤερταζεν
συρίζων βοόωντος ἐμῆς πολὺ μεῖζον ἀϋτῆς
καὶ τύπτον ἄρρηκτον ὀρεσκῴοιο κάρηνον
ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκπυρον ὄζον ἄκικυν
οὐ γὰρ μόρσιμος ἦα δαφοινῷ θηρὶ δαμῆναι

τοὔνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισι
ἑσπομένω δύο παῖδες ἐμοῦ κούρε κεκλήγοντα
γνόντες ἐπεσχαμέτην μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσκον.
χὼ μὲν ἄρ᾽ ἔσσυτο τοῖιν, ἐγὼ δ᾽ ἐς γαῖαν ὀρούσας
προτροπάδην ὥς τίς τε διὸς γαμψώνυχα φεύγων
αἰετὸν ἐν πυκινοῖσι λάσιοι θάμνοισι λαγωὸς
τῷ ἴκελος μήλοισι μιγεὶς ὀλοοῦ ὑπὸ θηρὸς
ἐκρύφθην μέσσοισιν ἐνιπτύξας ἐρίφοισι.
ὄφρα μὲν οὖν ἀχθήμητα πατὴρ ἐμέθεν ζώεσκεν
αἰεὶ μόσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμμώτρα βωμόν.
τείνων ἠελίῳ ζωάγρια παιδὸς ἑοῖο
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγέληθεν ἑλάσσας πίονα μόσχον
εἰαρινὸν, θαλέθοντα νεήνιδος οὔθατι μητρὸς
ἔρχομαι εἰς ἀκρώρειαν ἄγων χορὸν ἡδὺν ἑταίρων
σὺν δέ σφιν καὶ τὼ διδχακον χρόνῳ κούρε βήτην
αὐτομάτω, γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ, βωμὸν ἄνακτος
τερπωλὴ, χλοερόν τε πέδον, μαλακαί τ᾽ ἐπὶ ποῖαι
καὶ λασία πελέησιν ὑπὸ σκιὴ, ἄγχι δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῶν.
ὕδωρ ἀέναον λισσῆς ὑπὸ πυθμένα πέτρης,
λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζετε ἥκελον ᾠδῇ.
ἴομεν, οὔτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ᾽ ὧδε προσηύδα δαιμόνιος φὼς
ἀγάσσε μὲν κρείων φαεσίμβροτος ἐξ ἀγεννῆς.
αἰὲν ἄγοι κακότητος, ἀδακρύτοιό τε πέμποι
ὄλβου πρὸς μέγα δῶμα, φιλοφροσύνης ἕνεκα σφῆς
οὐδὲ μὲν οὐδέ σ᾽ ἐγώ περ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν ἄξων ἱερήιον εἰσαναβαίνεις.
ὄφρα τοι εὐχομένοιο κλύοι θεὸς ἐγγυαλίξω.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ.

Ρύσταλλον φαέθοντα διαυγέα λάζεο
κ χερσὶ
λᾶαν, ἀπόρροιαν περιφεγγέος ἀμβρό-
του αἴγλης.
αἰθέρι δ' ἀθανάτων μέγα τέρπεται ἄφθιτον ἦτορ.
τὸν κ' εἴπερ μετὰ χεῖρας ἔχων περὶ νηὸν ἵκηαι
οὔτις τοι μακάρων ἀρνήσεται εὐχωλῇσι.
κέκλυθι δ' ὄφρα μάθοις γε μένος ἀργεννοῖο λίθοιο
εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῖο θέλεις πυρὸς ἐς φλόγας ὄρσαι
κέκλομαι ἀβαλέων μιν ὑπὲρ δαΐδων καταθεῖναι.
αὐτὰρ ὅγ' ἠελίοιο κατ' ἀντίον αὐγάζοντος.
ἀντιχ' ὑπὲρ δαΐδων ὀλίγην ἀκτῖνα τανύσει
ἡ δ' ὅτε καρφαλέης τεθίγῃ καὶ πίονος ὕλης
καπνὸν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον μετὰ δὲ φλόγα πολλὴν
ὄρσει, τὴν δ' ἄρα φασὶ παλαιγονίης ἱερὸν πῦρ,
τῶν οὐχ ἑτέρας μᾶλλον φλογὸς ἔλπομ' ἔγωγε
ἀθανάτοις οὕτω κεχαρισμένα μηρία καίειν.
πρὸς δ' ἔτι σοι καὶ τοῦτο φίλος μέγα θαῦμα πιφάσκω
αὐτὸν ὅτις πέλεται φλογὸς αἴτιος, αἶψα μάλ' ὦκα
ἐκ πυρὸς ἁρπάξασ ψυχρὸς πέλει ἀμφαφάασθαι
ἀμφὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεὶς κάμνοντα σαώσει.

ΓΑΛΑΤΙΤΗΣ.

Εὔτερον εὐχομένῳ τοι ἀρηγόνα λᾶαν
δ ὀπάσσω
θεσπεσίοιο γάλακτος ἐπίπλεον,
οὔτι μαζὸν

πρωτοτόκου νύμφης, ἢ μὴ κῆδος οὐθατοέσσης
τὸν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίτην ἀδάμαντα
κλεῖον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ὄφρα θυηλὰς
ἁζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν.
οἱ δ' ἄρα μιν λήθαιον ἐφήμισαν, οὕνεκεν αἰεὶ
μεμνῆσθαι κακότητος ὀϊζυρῆς ἀπερύκει.
θνητοὺς ἀθανάτους τε, νόον δ' ἐριούνιον εἶναι
θέλγει, ἐποπτειάων ἀγανὰ φρεσὶ βουλεύεσθαι.
ἄλλοι δ' ἐσκήψαντο γαλακτίδα φέρτερον εἶναι
κικλήσκειν πέτρην, ὅτι τοι προΐψαντο γάλακτος
ἐκ προρέει λευκοῖο πανίκελος ἔνδοθεν ἰχώρ.
πεῖρα δέ τοι καὶ τοῦ δὲ παρέσσεται αἴκε θέλησθα.
οὔθατα γὰρ μήλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴδηαι.
πῶς ἔρξεις φίλε τέκνον, ἐπὴν ἐρίφοισι τεοῖσι
οὓς ποτε θῆρα πέλωρον ὑπεκπροφυγεῖν ἱκέτευες
τοῖσι παρασταίης τεκοῦσι, οἱ δ' ἐνὶ σηκῷ
ἀμφὶ σὲ λεπταλέοι γοερὸν περιμυκήσονται.
τῶν μὲν ἀκηχεμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἰὲν
λούειν πηγάων κυανοχετέων ἐν δίνῃσι
στήσας δ' ἠελίου κατεναντίον ἀντέλλοντος
ἁγνίζειν μὲν πρῶτον ἐποιχόμενος περὶ πάσας
ἅλμην δ' ἐν κρητῆρι, καὶ ἄλφιτα λεπτὰ λίθοιο
χευάμενος, διὰ πῶυ καὶ αἰγῶν ἔρχε ὅμιλον
ῥαίνων καρποφόρον λάσιον κατὰ νῶτον ἑκάστης
θάλλωνται δ' ἄρα πᾶσαι ἰαινόμεναι περὶ σηκοὺς
ἐξαπίνης μετὰ τέκνα φερεγλαγέες τελέθουσι
οἱ δ' ἄρ ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι γαλαθηνοὶ
σκιρτηθμῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσοντ' ἀγέρωχοι
σὺν δὲ μελικρήτοιο μετὰ γλυκεροῖο μιγέντα,
ὄρνυε πινέμεν νύμφην, ἵνα νήπιον ἦα

μαζοῖσιν μεθύοντα παρ' εὐναίοισι κομίζοι
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐχένι παιδὸς ἀρτάξουσα τιθήνη,
λᾶαν, ἐρυπῆσι καὶ κομήτιος οὔατε μεγαίρης.
καὶ δέ σε βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέσονται
ἐν χερὶ λᾶαν ἔχοντα, καὶ ἄπλετα φῦλ' ἀνθρώπων.
ἀθάνατοι δὲ μάλιστα, νόου κατὰ θύμια σεῖο
πάντα τελευτήσουσιν ἐπαράων ἀΐοντες.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ.

Χρὴ δὲ καὶ εὐπέταλον περσάκεα λᾶαν ἔχοντας
ἐρᾶσθαι παρὰ βωμὸν ἐναιρομένης ἑκατόμβης.

ΑΧΑΤΗΣ.

Αἰ δενδροφύτοιο φέροις ῥύφος ἐν χε-
κ ρὶ πέρσης
μᾶλλον καὶ τέρποιτο θεῶν νόος αἰὲν
ἐόντων.
δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεται
ὡς ἐνὶ κήπῳ
ἀνθεμόεντι, κλάδοισιν ἐπαυτέροις κομόωντα
τοὔνεκά οἱ καὶ φῶτες ἀχάτῃ δενδρήεντι
θῆκαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλε τ' ἀχάτου
ἄλλο δ' ἔχει λασίης ὕλης δέμας εἰσοράασθαι
τόν δὲ τεοῖσι βοέσιν ἀναχίζουσιν ἄρουραν
ἀμφὶ κέρα δύω βαλέειν, ἢ καρτερὸν ἀμφὶς
ὦμον, ἐροτροφόεντος ἀτειρέος ἀγροιώτου.
καί κεν ἀπ' οὐρανόθεν σταχυοπλόκαμος Δημήτηρ
μεστὸν ἴοι φερέκαρπον ἐς αὔλακα κόλπον ἔχουσα.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΤΟΣ ΕΛΑΦΟΥ

Κέπφεο, καὶ θνητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαξε
ἀθανάτοισι κέρας, ποτὶ γὰρ νόος οὐρανιώνων
μειδιάει, φύσιος πολυδαιδάλου ἔργον ἰδόντων
ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο, φύει γε μὲν οὐ ποτὶ κόρσην
πέτρη, ἀλλ᾽ ἔμπης πέλεται κρατερή τε γε πέτρου.
οὐδέ κεν ἂν γνοίης κέρας ἀτρεκὲς, ἢ λίθος ἐστὶ
πρίν κε μιν ἀμφαφόων εὕροις νημερτέα λᾶαν.
αἰεί τοι θήσει λασίην ἐπὶ κράατι λάχνην
εἰ καὶ ψεδνοκάρηνος ἔοις, εἰ γάρ μιν ἐλαίῳ
τριβόμενον τρίβοις κροτάφους πάνθ᾽ ἤματα σεῖο,
αἱ δὲ, νέαι περὶ βρέγμα τεὸν τρίχες ἀνθήσουσι.
πρωτόγαμον δ᾽ αἰζηὸς ἄγων ἐς δέμνια, κούρην
τερπωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροιτο
λᾶαν, ὅ δ᾽ ἀρρήκτοισιν ὁμοφροσύνῃσιν ἄμ᾽ ἄμφω
ὕστατον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἤματα πάντα καθέξει.

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΡΟΙΣ ΑΥΛΙΖΟΜΕΝΩΝ.

Οἰμένι δ᾽ ἀγραύλων ταύρων Διὸς αἰγιόχοιο
υἱεῖ κυανοχίτωνι λίθον καταθύμιον εἶναι
βάρβαρον ἀγγέλλω, συριηγενέος κελαδεινοῦ
ὕδασιν Εὐφρήταο διαινόμενον ζαθέοισι.
ὅς τοι φυταλιῆς ἕνεκεν ῥέξαντι θυηλὰς

κλήμασιν αὐτίκα σεῖο φερεσταφύλοισιν ἀλωὰς
ἀμφιέσας, πολλόν τοι ἀφύσσεσθαι μέθυ δώσει

ΙΑΣΠΙΣ.

Αἰ γλαφυρὸν κομίσας ἱερόχροον αἴ-
κ κεν ἴασπιν
ἱερὰ ῥέξοιτις μακάρων ἰαίνεται ἦτορ
καί οἱ καρφαλέας νεφέλαις κορέσουσιν
ἀρούρας
ἤδη καὶ αὐχμηρῇσιν ἄγοι πολὺν ὄμβρον ἀρούραις.
αὔχμης δ' ἐκ πεδίου ῥοθίων ἀπόεργε χάλαζαν
ἡμετέρου, καὶ κῆρας ὅσαι στιχόωσιν ἐπ' ἀγρούς
καί σε γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βωμῶν
ἤυτε τοι κρύσταλλος ἄνευ πυρὸς ἐς φλόγα πέμπει
ἐν δ' ἴσοι ἀντίπαλον κεῖται μένος, ὁππότε μὴ πῦρ
νηδὺν ἀμφιέσῃ, ἐνὶ δὲ πλείοιο λέβητος
ψυχρὸν ἐπεγρομένοιο προσμίμνει ἔνδοθεν ὕδωρ
εἰ δέ τις ἐν ψυχροῖσι λίποι κονίῃσι λέβητα
παφλάζει κρατεροῖο κυκωμένου ἔνδοθι χαλκοῦ.

ΤΟΠΑΖΟΣ.

θηλοὶ δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσι καὶ ὑαλοειδέες
ἐ εἶναι
κλέονται θνητοῖσι θυηπολίοισι
τόπαζοι.

ΟΠΑΛΛΙΟΣ.

ἢ μὶν δή τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνας
φ ἀγλαὸν ἱμερτοῖο τέρενα χρόα παιδὸς ἔχοντα
καί ἑ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσσητῆρα τετύχθαι
καὶ πίτυος δάκρυσιν λιθούμενον ὀψιανοῖο,
καὶ σμύρνην σμίσγειν εὐώδεα, καὶ φολίδεσσιν
ἀργυφέαιν λεπιδωτὸν ἀποστίλβοντα κελύδρω.
αὐτίκα γάρ τοι δώσουσι θεοπροπίας, ἀγαθῶν τε
ἐσσομένων, λυγρῶν τε. καὶ ἔσσεαι ἄσσε θέλησθα
καὶ νούρων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμαύς.
δοιὼ δ' ἠελίου χρυσότριχες λᾶες πέλονται
ἄμφω θεσπεσίω. θάμβος δέ τοι ἔσσεται ἰδόντι.
ἀμφοτέροις ἀκτῖνες ἐπήτυμοι ἐμπεφύασιν,
ὀρθαὶ, λαμπετόωσαι, ἰδεῖν γε μὲν οἷον ἔθειραι
εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλο, τὸν μέν τε νοήσεις
κρύσταλλον κενεὴν, ὁ δὲ χρυσολίθω δέμας ἄντην
ἴκελος ἐσιδέειν. εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὄγ' ἐθείρας
χρυσόλιθός κεν ἔην, ἀτὰρ ἐσθλὼ φημὶ τετύχθαι
ἐν γάρ σφιν μέγα δή τι φερέσβιος ἔμβαλε πνεῦμα
ἠέλιος ῥοῖζον ἐρικυδέος αὐτίκα φωτὸς
σεμνοτέρους τ' ἰδέειν, καί τοι σέβας ἔσσεται αὐτῶν.
αἶψα γὰρ ἡρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαυὸν
οἵ τε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέουσι
τόλμα δ' ἀθανάτους καὶ συνεῖ κεκλίσεσθαι.

ΜΑΓΝΗΤΙΣ.

Αγνῆτιν δ' ἔξοχ' ἐφίλησεν θούριος ἄρης
μ οὕνεκεν ὁππότε κεν πελάσοι πολιοῖο σιδήρου
ἠΰ τε παρθενικὴ γλαγόφρονι χερσὶν ἑλοῦσα
ἠΐθεον στέρνῳ προσπτύσσεται ἱμερόεντι
ὣς ἥ γὰρ πάξουσα ποτὶ σφέτερον δέμας αἰεὶ
καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σίδηρον
ἤτοι μέν μιν φασὶ καὶ ἠελίοιο πέλεσθαι
ἀμφίπολον κούρης ὅτε κεν θέλγητρα παλαίοι.
καί μιν ὑπέρθυμος τεκεκτόνος αἰήταο
κύδηνεν κούρη πολυμήχανος. αὐτὰρ ἔγωγε
σῆς ἀλόχου κέλομαί σε δαήμεναι. εἰ ἔθεν ἀγνὴν
ἀνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέχος καὶ δῶμα φυλάσσοι,
οὐ γάρ μιν κομίσσας ὑποδέμνια κάτθεο λάθρη
χείλεσιν ἀείδων θελξίμβροτον ἀγρέμασ ᾠδήν,
ἡδὲ κατακνώσσουσα καὶ ἠδέϊ περ μάλ' ἐν ὕπνῳ
ἀμφὶ σὲ χεῖρ ὀρέγουσα ποτιπτύσσειν μενεαίνει.
ἠδ' ἐμαχλοσύνῃσι ἐλαύνει δῖ' ἀφροδίτη
ὑψόθεν οὐ γαῖαν τετανύσσεται ἐκπροπεσοῦσα
καὶ δοιὼ μάγνησαν ἀδελφειὼ φορεόντων.
θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ἔριδος ποθέοντε.
καὶ λαοὺς ἀγορήνδε συναγρομένους ὀπὶ κουρῇ
θέλξεις ἐνὶ στήθεσσιν ἄγων μελικηδέα πειθῶ
καί τοι πολλά κεν ἄλλα διωκσόμενος καταλέξω
θέσκελα τοῖο λίθοιο. τί πλέον οὐρανιώνων
φθέγγομαι, ὧν αὐτὰ καὶ ὑψόθι περ μάλ' ἐόντων
ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ὄφρα κε σεῖο

ὦκα μάλ' ὥς τε κρηνῶν ἐέλδωρ ἐκτελέσωσι.
ἀλλ' ἤτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαυτίκα περιθῆναι,
πάντα μάλ' ὅσσ' ἀγόρευσα πορέσσεται. εἰ κ' ἐπὶ βωμὸν
ἔλθωμεν, καὶ γάρ μοι ἐπισπόμενός μοι ὅγ' ἀνὴρ
ὤμοισι κρατεροῖσιν ἑὴν φέροι αἰόλον ὕλην.
νῦν δ' ἐπεὶ ἀτραπιτοῖο πολὺ πλέον ἄμμι λέλειπται
σεῖο δέ τοι κλονέει κραδίην μέγα δέργμα δράκοντος
μάνθανε καὶ δολιχῶν ὀφίων μὴ δειέμεν ἰοὺς
ῥίψαι γὰρ λεπτὴν ὀφιήτιδα κεκλεοπέτρην
ἣν ποτέ τις κρατεροῖο πεπαρμένος ἔλθῃ ὀδοῦσι
καί μιν ἐφέλκει πάσε, καὶ ἀφρενὲς ἔσσετ' ὄνειαρ.

ΟΣΤΡΙΤΗΣ.

ἐσῶ δὲ καὶ ὀστρίτην οἴνῳ λίθον
ἐντρίψαντας
ἄκρητον κέλομαι πίνειν ὀδυνήφατον
εἰδώς.
αὐτοκασιγνήτην πολιῆς καὶ ὁμώνυμ' ἐχίδνης
ἥ ῥά ποτ' εἰνάετ' ἰλώβην ἀμενηνὸν ἔθηκες.
ῥίμφα φιλοκτήταο μαχαονίης ὑπὸ τέχνης.
οὐ μὲν πῶς κείνῳ ποιάντιος ἔλπετο θυμῷ
νοῦσον ὑπεκφεύξεσθαι ἀταρτηρὴν ποθέων περ
ἀλλ' ὅγ' ἀλεξικάκοιο μαθὼν παρὰ πατρὸς ἀρωγὴν
λᾶαν ὅτις κεπύθοιτο βαλὼν ἐπὶ φάρμακα μηρῷ
σεῦεν ἐπὶ τρώεσσιν ἀλεξάνδροιο φονῆα
τὸν ῥα μεθ' ὕσμίνην ἧκεν ποσὶν ἀρτεμέεσσιν
πριαμίδης πάρος αὐτὸς ἀποθνήσκων παρὰ πίσει
ἔκτανε δ' ἢ προσπῆα πάριν ποιάντιος ἥρως
κεκλομένου δαναοῖς ἑλένου ῥοίμνονδε κομίσσαι

λοιπὸν

λοιγὸν ἀδελφειοῖο μιαιφόνον ἐκ λήμνοιο.
τῷ γὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχειν λίθον αὐδήεντα
δώκεσι δηρῖτιν νημερτέα τὸν ῥα βροτοῖσιν
ἤνδανεν ἄλλοισι καλέειν ἔμψυχον ὀρείτην
λυγρὸν, ὑποβριχῶ, στιβαρὸν, μελανόχροα, πυκνὸν
ἀμφὶ δέ μιν κύκλῳ περί τ' ἀμφί τε πάντοθεν ἶνες.
ἴκελοι ῥυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται
ἤματα μὲν τρὶς ἐφ' ἑπτὰ βίην ἑλένοιο πέπυσμαι
θηλυτέρης τε λέχος φεύγειν, καὶ κοινὰ λοετρὰ
καὶ σεμνὸν ἀδίαντον ἐδωδῆς ἐμψύχοιο
ἀενάῳ δ' ἐπὶ πέτρον ἐχέφρονα πόδακι λύων
φάρεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἅτε βρέφος ἀγδίσασκε
καὶ θεὸν ὡς ἐπ' ἀρῇσιν ἀρεσσάμενος θυέεσσι
λᾶαν ὑπερμενέεσσιν ἀοιδαῖς ἔμπνοον ἔρδεν.
ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρῳ λύχνοισιν ἀνάπτων
χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε θεουδέα πέτρον ἀείρας
μητέρι νήπιον υἱὸν ἐοικὼς δὴ κατεχύσῃ
καὶ σὺ δ' ἐπὴν ἐθέλῃς ὄπα δαιμονίην ἐπακοῦσαι
ὧδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῇσι δαείης.
ὁππότε γάρ μιν πάγχι κάμῃς ἐνὶ χέρεσι πάλλων
ἐξαπίνης ὄρσῃ νεογιλοῦ παιδὸς αὐτὴν
φαίης ἐν κόλπῳ κεκλιγότος ἀμφὶ γάλακτι
χρὴ δέ σε τετληότι νόῳ αἰνέμεν αἰεὶ
μή πως ἠπεδανοῖο λυθεὶς ὑπὸ δείματος ἔξω
ἐκ χερὸς οὖδας δὲ βαλὼν χόλον αἰνὸν ὀρίνῃς
ἀθανάτων, τόλμα δὲ θεοπροπίην ἐρεείνειν
πάντα γὰρ ἐξερέει νημερτέα, καί μιν ἔπειτα
πλησίον ὀφθαλμῶν ὅτε κεν λύσῃσι πελάσσας.
δέρκεο, θεσπεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.
ὧδε μὲν ἀρβείδῃσιν ἁλώσιμον ἔφρασε πάτρην

λαομεδοντιάδης φοιβήτορι λᾶϊ πιθήσας.
σοὶ δ' ἔτι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρίταο πιφαύσκω
ἑρπετῶν γὰρ δὴ πάμπαν ὑποτρομέοντι ἔοικε
σεῖο δ' ἔχεν πολὺ μεῖζον ἀκοίμητόν τε νόοιο
δεῖμα φιλοκτήτης μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης
τοὔνεκα παλαμήδαο σαόφρονος οὔποτε νόσφι
ἤθελεν οἴχεσθαι γουνούμενος, ὄφρα τιν' εἴποι
θαλπωρήν. εἴ πέρ ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν
ἔρχεται, πῶς κεν πολιὸν γένος ἐκ προφύγησι
τῷ δ' ὅγε ληκοΐδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα φοῖβον
κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοι καταλέξω.
οὗ τε με παῖδ' ἐδίδασκεν ἀκερσεκόμης ἀγορεύειν
μαντοσύνας, μέγαν ὅρκον ἐκέκλετο πρῶτον ὀμόσσαι
ψεύδεα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι
τοὔνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἕκαστα.
φράζεο νῦν ἥρως ἑκατηβόλε μῦθον ἐμεῖο
αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοισι βροτοῖσι
τίκτει καὶ κακότητα, καὶ ἄλγεος ἄλκαρ ἑκάστου.
γαῖα μὲν ἑρπετὰ τίκτε, τέκεν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγήν
ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
κάρτος ἀπειρέσιον, καὶ ποικίλον, ὅσσα δύνανται
ῥῖζαι, τόσσα λίθοι, μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίζης.
ἀλλὰ λίθου πολὺ μεῖζον, ἐπεὶ μένος ἄφθιτον αἰεὶ
γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλιξεν.
ἡ δὲ καταθνήσκει τε μινυνθάδιον θαλέθουσα.
καὶ τόσον αὐτῆς κάρτος ἐφ' ὁππόσον ἔμπνοός ἐστιν,
ἣν δέ κ' ἀποπνεύσῃ τὶς ἔτ' ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς.
ἐν μὲν δὴ βοτάνας ἦρι λυγρῶν τε, καὶ ἐσθλῶν
δήεις. ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὐ ῥεῖα κεν εὕροις,
ἦ τοι ὅσαι βοτάναι, τόσοι λίθοι, ἀλλὰ σύ γ' ἥρως.

λᾶαν σιδηρίτην πεφυλαγμένος ἕρπετε πάντα
θαρσαλέως· καὶ τοί ὁμιλαδὸν ἀντιόωσιν
ἔρχεσθαι διὰ μέσσα κελαινῆς οὐκ ἀλεγίζων
λώβης, οὐ γὰρ ἔτι σφι θέμις μεμνῆσθαι ὀδόντων
οὐδ᾽ εἵνεκεν στείχοντος ἐνιχρίμπτοιεν πόδεσσι
οὐ δὲ γὰρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα δύνανται.
ἀλλὰ μετὰ σφίσι θάμβος, ἐλαυνομένοισι δ᾽ ὁμοῖα
ἐάσωνται. τὰ δὲ καὶ περ ἐναντίον ἀΐξαντα
ἂψ ὀπίσω παλίνορσα μεθοῦ πίεξεν μενεαίνει.
καὶ σφίσιν ἐξαπίνης ῥόβος ἵσταται, οὐδέ τι πρόσσω
νήχεται. ἀλλ᾽ ὀρέγοντα πέλας περιμήκεα δειρὴν
γλώσσῃσιν μεμάασι περισσαίνειν σκύλακες ὥς
πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφοινῶν ἄγχι δρακόντων
ἀμφὶ κυνηγεσίῃσι μένων ἐν τάρφεσιν ἴδης
θηρητὴρ εὔφορβος ἀρωγῇ τῇδε πεποιθώς.
δῶκε γὰρ ἀντομένω λίθον ἱρὸν, οὐδέ ποτ᾽ αὐτῷ
ἔη μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη
τέρπετο δ᾽ εὐφόρβῳ περικαλλεῖ φέρτατος ἀνδρῶν
αἰχμητῇ μελάνιππος ἀνεψιὸς ἐσθλὸς ἐμεῖο
εἶδος ἀμώμητος, καὶ εἴδεϊ κάρτος ἀρείων
αἰζηοῦ ποθέων δουρικλυτοῦ, εὐπλοκάμοιο.
τοὔνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἀλώμενος, οὔ ποτε νόσφι
ἔσθενεν εὐφόρβοιο φέρειν ἱκετάονος υἱὸς
ἀλλ᾽ αἰεὶ λασίοισιν ἐν οὔρεσιν ἀντιθέοιο
καρχαλόων κούροιο μετ᾽ ἴχνια, σύν τε κιόντας
ἕσπετο, σύν θ᾽ ἑτάροις, ἔθελέν τέ μιν οἶος ἕπεσθαι.
ἦ μὲν κέν μιν πολλὰ πατὴρ μενέαινεν ἐρύκειν
ἀχαλόων ἑὸν υἷα φίλον θήρεσσι μάχεσθαι.
καὶ πριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν, οὐδ᾽ ὅγε θυμῷ
πείθετο, τίς κ᾽ ἐθέλεσκε τοῦ τ᾽ εὐφόρβοιο λιπέσθαι.

ῥεῖα γέ μιν ἀέκοντα μέλας ἠρύκακεν ὕδρος
νέρθεν ὑπὸ κνήμης ὀλεσίμβροτον ἰὸν ἐλάσσας
τὸν μὲν ἔτ' ὢν ὀλοΐστερος, οὐ λάθεν, οὕνεκ' ἔμελλεν
αὖθι λελείψεσθαι, τὸ ῥά μιν καὶ μᾶλλον ἔτειρεν
οἰκτείρω δ' ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ' ἐμεῖο
αὐτοῦ τοῦδε λίθοιο διαβρίψαντα κέλευσα
λεπταλέην ἄχνην ἐπιπασσέμεν ἕλκει λυγρῷ
καὶ ῥα μάλ' αὐτίκα φῶτα κραταιὴ κάλλιπε νοῦσος
τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἀρηγόνα τίκτεν ὀρείτην
ὅς τε καὶ οὐταμένοις ἄκος ἡρώεσι κομίζειν.
καὶ στερρῇσι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι
ποικίλα γὰρ θνητοῖσι θεοὺς ἔρδειν ἀγορεύω
ὥς καὶ ἐμῆς ποτε μητρὸς ἀβαρβαρέης ἐπακούσας
ἀνδρῶν εὖ μάλα νοῦσον ἐπισταμένης ἀκέσασθαι
βουκολίδης εὔφορβος ἀγαυοῦ φάσκεν ὀφίτου
φάρμακα, μὴ μοῦνον ὄφεων κατένωπα δύνασθαι
ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάος, ἠδὲ βαρεῖαν
ἐκ κεφαλῆς ἕλκειν ὀδύνην, ἤδη δέ τιν' ἀνδρῶν
οὔασι δηθύνοντα καθήρας ὤπασεν αἶψα
καὶ δὴ καὶ λεπτῆς ἐριήκοον ἔμμεν' ἀοιδῆς.
ἤδη καί τινα φῶτα χόλῳ χρυσῆς ἀφροδίτης
ἔργα πρὸς ἱμερόεντα γάμων ἀμενηνὸν ἐόντα
μεμνῆσθαι φιλότητος ἀκεσάμενος προΐαλλεν
ἐν πυρὶ δ' εἴκε βάλοις μιν ὀδωδὴν ἑρπετὰ τοῖο
φεύξεται, οὐδέ τι πω μένει σχεδὸν, οὐδ' ἐνὶ χειῇ.

ΓΑΓΑΤΗΣ.

ἄζει καὶ κνίσῃσι γαγάτην ὀρνυμένῃσι
τείροντα θνητοὺς ἐχεπευκεῖ πάντας
ἀϋτμῇ
χροιῇ δ' αἰθαλόεις, πλατὺς, οὐ μέγας ἔλπετ' ἰδέσθαι
καρφαλέῃ δ' ἴκελον πεύκῃ φλόγα δ' ἴαν ὀρίνει,
ἀλλ' ὀλοὸν ποτὶ ῥῖνας ἄγει μένος, οὐδ' ὅγε φῶτας
λήσεται ὧν καθέλοις ἱερὴν ἀπὸ νοῦσον ἐρύξαι
γνάμψῃ γὰρ σφέας αἶψα χαμαὶ προπρηνέας ἕλκων
οἱ δ' ἄρ' ἀπὸ σφετέρου πεπαλαγμένοι ἄφαρ οἴμοιο
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα κυλινδόμενοι κατὰ γαῖαν
τοῖσι δὲ χωομένη φρένα τέρπεται ὁππότ' ἴδῃσι
πήματα πάσχοντας κραὶ πόδας ὠκέα μήνη
θηλυτέρη τ' εἴκεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσα
καπνὸν ὑπὸ σπλάγχνοισι ἀΐσσοντα δέχηται
ἀθρόος ἔνδοθεν ὦκα μέλας καταλείβεται ἰχὼρ
ὅστε γυναικείης νεάτῃ μίμνων ἐνὶ γαστρὶ
κέκληται, τότε δ' αὐτὸν ὑπὸ πνοιῇσι λίθοιο
δερκόμενοι γάννυνται, ἄφαρ δόλον ἐκβλύζοντα
νηδύος, ἐκ γὰρ νοῦσον ἀπειρεσίην ἀλεείνει
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέξειν
οἶδα, σὲ δὲ κνίσῃσιν ἐλαύνων ἑρπετὰ τέρψῃ.

ΣΚΟΡΓΙΟΣ.

Κορπίε, σεῖο δὲ λᾶαν ὁμώνυμον ἔμμε
ναι ἥρως
ἀγλαὸς ὠρίων οὐκ ἔκλυεν, ἦ γὰρ ὀΐω
πικρῇσιν τότε γυῖα πεπαρμένος ἀμφ' ὀδύνῃσι
μᾶλλον σφωϊτέρων κεν ἐκεῖνα θελεσκέμεν ἄστρων.

ΚΟΡΙΦΩΔΗ.

ο υ δ᾽ ὅγε κορσιόεντα λίθον κλύεν οὕνεκα
μιχθεὶς
δριμέος ἐν σκορόδοιο καρήατι ὀξυπτῆρα
ἢ πεδανῶν ὤκιστα βελέμνων σκορπίος εἴργει
τὸν μὲν ἐγὼ κόρσῃ μάλ᾽ ἐοικότα φημὶ βροτείῃ
παύειν, ὀξυτάτῳ τετριμμένον ἄμμιγα βάκχῳ.
ἀμφίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδος ἰὸν
μέτρῳ δ᾽ ὅς κεν μίξειεν ῥοδόεντι ἐλαίῳ
κάψας ἐκ πυρὸς αὐτὸν, ἐναυχενίαις ὀδύναισι
ἄλκαρ ἄγει. μέλιτος δὲ μετὰ γλυκεροῖο κερασθεὶς
ὕδατος ἀπηρὴν ὀλέκει κατὰ γαστέρος ὕλην.
ἥτε καταίγδην ὑπὸ νέρτερα νηδύος ἀνδρῶν
δυομένη φέρει ὄγκον ἀεικέα βουβώνεσσι.

ΚΟΥΡΑΛΙΟΝ.

θι δ᾽ ἀμαλδώειν σκορπήια κέντρα
Ι δαώσασθαι
καὶ τὸ πρὶν σκίδναιο μένος μέγα κουρα-
λίοιο
ἠδὲ παλαμναίην ἀνεμώλιον ἀσπίδα θεῖναι.
τὸ δὲ μοι πάντων περιώσιον ὅσσα φύονται
Φοῖβος ἀκειρεκόμης φύσιν ἔμμεναι ἐξ ἑτέροιο
μυθεῖτ᾽ εἰς ἕτερον στρωφώμενος εἶδος, ὅτις τοι
ψεῦδος κεν φαίη, τὸ δ᾽ ἐτήτυμον ἄρα τέτυχθαι.
χλωρὴ γὰρ βοτάνη πρῶτον φύει, οὐδενὶ γαίῃ
ἥν γε φυτῶν ἴσμεν· στερεὴν τροφὸν, ἀλλ᾽ ἐνὶ πόντῳ
ἀτρυγέτῳ, ἵνα φύκι᾽, ἵνα βρύα γίνετ᾽ ἐλαφρά.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ᾽ ἔλθῃσι μαραινομένη ποτὶ γῆρας

ἤτοι μὲν οἱ φύλλα περιφθινύθουσιν ἀφ' ἅλμης
αὐτὴ δ' ἐν βένθεσιν ὑπὸ φλοίσβοιο θαλάσσης
νήχεται, ὄφρα κύματ' ἀποπλύσσοι αἰγιαλόν δέ.
ἔνθα δ' ἄρ' ἐξαπίνης μιν ἀναπνεύσασαν ὑπ' αἴθρην
βάζουσ', οἵ περ ἴδοντο κραταιουμένην ὁράασθαι.
ξηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάγῳ περιπαχνωθεῖσα
πετροῦται· καὶ χερσὶν ἐνοκριθέντα τεῇσι
ἀμφαφάεις λίθον ὃ πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
σχῆμα μὲν οὖν βοτάνης ἔτι οἱ μένει οἷον ἔην περ
οἵτε κλάδοι, ὅσατε σφιν ἀκρόδρυα προσπεφύασι
ἥ οἱ τ' ἐβλάστησε καὶ ἐτράφη εἰν ἁλὶ ῥίζα.
φλοιός θ' ὅς περ ἔην φλοιός κεν λάϊνος ἐστί.
τερπωλὴ δ' ἤδη θεωμένου τε φρένα σεῖο
βήσεται, ἐγὼ δ' οὐκ οἶδ' ὅτι μοι θέλγηθρον ἰδόντι
αἰὲν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται, οὐδὲ δύνανται
ὄσσε κορεσθῆναι θεωμένου, ἀλλά με θάμβος
σεύηται στέρνοισιν ὀϊομένου τέρας εἶναι
καὶ οἱ πιστεύων περ ἔολπά μιν εἶναι ἄπιστον
ἀλλά τε γοργείην μὲν ἐτώσιον ἀνθρώποισι
σμερδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι· οὐδ' ἄρα περσεὺς
ὠκυπέτης πέλεται, ψευδὲς τέρας ἡγήσασθαι,
γοργόνα γὰρ περσηίδα δρακοντοέθειραν ἀκούεις
ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμῖναι
παρθένον ἀργαλέην ἐρεβώπιδα κῆρα μέλαιναν
ἀνθρώπων οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλεν ὄσσε
οἵ μιν δεῖμα πέλωρον ἀνάσχετον ἀθρέσαντες
αἴσῃ λᾶϊνοι τεθνειότες ἑστήκουσιν
τὴν δ' οὔτ' εὐρύστερνος ἐναντίον ἀτρυτώνη
δέρκεσθαι μενέαινεν ἀδείμαντός περ ἐοῦσα
χρυσαόρῳ περσῆϊ φονευομένην περ ἰδέσθαι

οὔτε κασιγνήτῳ κέκλετο κρατερόφρονι φωτί.
ἀλλὰ δόλῳ θήρειον, ἀφάρπασεν αὐχένα κούρης
ἧκε μάλ' ἐξόπιθε γαμψώνυχον οὐ πρὸ δύσης
ἀμφιβαλὼν ἅρπην κυλληνίδα λευκανίῃσι.
τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσκεν ὀπωπὴ
καὶ στυγεροῦ κρονίδαο μολὴν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
πολλοῖς αἴσιμον ἔπλετ' ἐναιρομένης ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότ' αἰγιαλόνδε φόνῳ πεπαλαγμένος ἥρως
ἐλθὼν ἐσκόπει λύθρον ἀποπλύνειε θαλάσσης
θερμὴν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ προμένουσαν
γοργείην κατέθηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνεσσι
ὄφρα δ' ὅγε δίνῃσιν ἀνεψύχεσκε θαλάσσης
στείχων ἐκ τ' ὀλοοῖο πόνου δολιχῆς τε κελεύθου
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι κορέσαντο
αἵματος, οἳ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράατι θάμνοι.
ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρες
λύθρον ἐπεαύμεναι θάμνοις περιπήγνυον ὧραι.
πήγνυον δ' οἷς τέ σε παχυλίθον στερεὴν οἴσασθαι.
οὐδέ τ' ἔην οἴσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν
ἐκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐλομένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὤλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χρονίην ἐξ αἵματος ἔχεν ἐρυθρὴν
ἀμφασίη δ' ἥρωα λάβε θρασὺν, ὡς ἐνόησε
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα, τὸ καὶ πέλας αἶψα κιοῦσα
διογενὴς πολύμητις ἐθαύμασεν ὀβριμοπάτρη.
θῆκε δ' ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον, ὥς κε πέλοιτο
αἰὲν κουραλίου προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι
ἣν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην ἀγελαίη
φῦλλα φυλασσέμεναι κρυερὴν εἰς φύσιν ἰόντα.
ἣν δολιχὴν ἕρπων ὃν ἀταρπιτὸν εἴ μιν ἔχοι τις

ἢ πρᾶξαι ἄλλα δι' ἂν ἐϋσέλμῳ ἐνὶ νηΐ
καὶ γὰρ ἐνυαλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο
καὶ χόλον ἀνδροφόνον φεύγειν ἀπὸ ληιστήρων
καὶ πολιὸν νηρῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι
ἐσθλὴ κουραλίοιο βίη θνητοῖσιν ὀπάσσαι.
γλυκὺ δ' ἐγμεκύδιμον ἀτέρβεα ῥιζογένειαν
σφωϊτέρων καμάτων ἐπαμμώρα κικλήσκουσιν
φάρμακα δ' ὅσσα πέλονται ἀτάσθαλα, καὶ καταδεσμοὶ
ἀραί τ' ἀγνάμπτοισιν ἐριννύσι πάγχυ μέλουσαι
εἴτε μίσος κεύθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν
ἀνήρ, εἴθ' ὅσσα λύματ' ἐπὶ σφίσιν, ἤδ' ἐπαοιδὰς
σχέτλιοι ἀλλήλοισιν μεγαίροντες τελέουσι
πάντων ἀντίλυτον δήοις κρατερώτατον εἶναι.
κόψας δὲ σπεῖρον ξανθῇ δημήτερι μίσγων
καί τοι λοιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάνευθεν ἀρούρης
αὐχμούς τ' ἐξελάσει, σταχύων γλάγος ἐκ πίνοντας.
ἀτηρήν τε χάλαζαν ἀπειρεσίοισι βελέμνοις
ἀγρῷ ῥαῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάξει.
αὐλάς τε, κάμπας τε καὶ ἐθρίην ἐρυσίβην.
ἥ τε κατ' οὐρανόθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρὸν
ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύχουσα κάθηται
ἔκ τε μυῶν ἀγέλας, ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
ῥαίσει, καὶ κρονίδαο παραΐσσουσι κεραυνοί.
παιδὸς ἑοῦ κλέος οὔτοι ἐτέσιον ἀζομένοιο.
κεῖνο πολὺ πρώτιστον ἀνερχομένοις περάτηθεν
κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρεν ἀργειφόντης
τοῦ δ' ἀκρήτοιο μετ' οἴνου πινέμεν αἰεὶ
μέμνεο. πανκεδανοῦ ἕνεκ' ἀσπίδος ὥς περ ἔειπον

ΟΡΦΕΥΣ
ΑΧΑΤΗΣ.

Αἱ πολυεργέα τίνε μετ' ἀκηρύτοιο βρομίοιο
μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον ἐσθλὸν ἀχάτην
κ πολλὰ γὰρ οὖν ῥέα γ' ἐστὶν ἀχάτου χρώματ'
ἰδέσθαι
ἐν γάρ οἱ δήεις ὀρόων ὑάλωπιν ἴασπιν
σάρδιά θ' αἱματόεντα, καὶ αἰγλήεντα μάραγδον.
ἐν δ' ὅγε μιλτοπάρηος, ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῷ
δήεις· καὶ χροιὴν ἐαρωτρεφέος μήλοιο.
ἀλλ' ὅ γε οἷος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὕροις
εἶδος ἔχοντα δαφοινὸν ἀμαιμακέτοιο λέοντος,
τῷ καί μιν προτέροισι λεοντοσέρην ὀνομῆναι
ἥνδανεν ἢ μηθέοισι κατάστικτος σπιλάδεσσι
πυρσαῖσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε
τόν δ' εἰσκορπίην ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκὴν
ἔλθοι βαστάζων περὶ ἕλκει κέκλεο λυγρῷ
ἤ μιν ἐπιπάσσειν. ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνίαι
ἐμβροντῆτε γυναικὶ δυνήσεται ἀνέρα θεῖναι
καὶ θέλξεις μύθοισι βροτοὺς, καὶ πάντα κομίζων
ἅσσα κεν αἰτήσειας ἀφίξεαι οἴκαδε χαίρων.
καὶ νούσῳ κάμνοντα σαωθῆναι θέμις ἐστίν.
ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβὼν χείρεσσι κατάσχοι
δέξεται οὔτοι τόν γε βιωσέμεν ἀρνήσοιτο
ἀλλὰ νοεῖς σὺ τεῇσιν ἐνὶ φρεσὶν, οὕνεκεν αὐτῷ.
ῥῆξε λίνον κλωθὼ, τῷ δ' ἔρχεται ὕστατον ἦμαρ.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΧΑΤΟΥ.

ὐδὲ πυριφλεγέθων ἑτερήμερος ἄνδρα
ο θαμίζων
ἢ κρυβὸς μάρπτων πυρετὸς παρ' ἄδην θήσει

καὶ τεταρταίης πῆμα βραδὺ μήποτε λήγειν
βουλομένης, ἀλλ' ἐν ὅπῃ πελάσῃσι μενούσης
τὸν σύ γ' ἰήσασθαι δι' ἀμύμονος αὐτίκ' ἀχάτου
οὔτις γὰρ προτέρων πολὺ φέρτερος, αἶψα δὲ σύμπαν
ἐξερέω τό περ ὦκα βίην δείκνυσι λίθοιο.
ἐν γάρ μιν κρεάεσσι βαλὼν μέσῳ ἑψομένοισι
τυτθὸν ἀναχέεσθαι, τὰ δὲ τήκεται ἔνδοθι πάντα.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ.

θ ὐ μέν τοι καὶ τόν δε γε ἑρπετὰ φημὶ
δεύσασθαι
ἀλλ' ἕτερον δώσω χατέοντι τοι ἰητῆρα.
οὐρανόθεν γεγαῶτα, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσι
εὖτε γὰρ αἰγλῆεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος
οὐρανὸς ὠμηστῆρος ὑπαὶ παλάμῃσι κρόνοιο
δηωθεὶς ἔλυξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν
αἰθέρος ἐκ δίνης πεσέειν ὕδασδε μενοινῶν
ὄφρα κε πάντ' ἀΐδηλα πολύστοιχον ἀμφιπετάσσας
νῶτον ἐὸν τεύξει, μὴν δ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
θυμὸν ἀνεήσας κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίει
δὴ τότ' ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο,
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερὴν ῥαθάμιγγες
τὰς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο κιούσας·
σώματος ὄλλυσθαι μενέμεν δ' ἐριβώλακι μοίρας
ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόον αἷμα κέλοντο
μενέμεν ὅου αὖον δὲ περίγληνοι θέσαν ἵπποι
ἠελίου, καί κεν τις ἐπιψαύων ἐρίσσε
λᾶαν ἔχειν ἐνὶ χερσὶν, ἔχει δέ μιν αἷμα πεπηγὸς
ἐν γὰρ δὴ χρὼς αὐτὸς ἐπήτυμος αἵματος ἐστὶν
ἦν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεὶς ἀρεκὲς αἷμα

γίνεται, αἱματόεις δὲ καὶ οὔνομα λᾶας ἐπ' ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται, ἀκήρατα δ' ὥς ἐπέοικε
φάρμακ' ἔχοι, νικῶντες ἀπόρροιάν κεν ἀοιδοὶ
οὐρανίην, καλέουσιν ὃ δὲ ἀνθρώπους ἀρικέσθαι
οὐ γὰρ ὅγ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν ὀϊζὺν
ἔρχεσθαι προτὶ ὄσσε παλαιοτέρην τ' ἀπερύκει
μιγνύμενος λευκοῖο μετὰ γλάκεος, κεράσας τε
ἐχῶρι σφετέρῳ γλυκερῷ μέλιτι δὲ διαίνας
ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον, ἀχαλάει γὰρ
εἴργεσθαι θνητοὺς ὁράαν ἐρατεινὰ πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων στροβιλοβλεφάρου βασιλῆος
καὶ γλήναισι τεῇσιν ὁμιλήσας κυλίκεσιν
ἀνδρὸς τ' αἰδοίων ἄκος ἔσσεται, ὅς κε πίνησι
καί μιν ἐγὼν αἴαντι δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον
ἔντεσι δηρινθῆναι ἀμύμονος ἀμφ' ἀχιλῆος
ἐσσυμένῳ νίκης ἐπ' ἀρηγόνα χερσὶ κομίζειν,
καί κεν ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῦδος ἀθηναίη περσέπτολις ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' οὔ οἱ μοῖρ' ἔσκε παραιφαμένοιο πιθέσθαι
τοὔνεκα θεσπέσιόν μοι ἀθέριξεν ὄνειαρ
λάζετο δ' οὐλοὸν ἄορ, ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἶσαν
ἅζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
ἑρπετοῦ αἱματόεντα δαεὶς λίθον, αἰὲν ἑταίρους
πινέμεναι νύμφαις ἐνὶ νηιάδεσσι κέλευε
καὶ μὲν, ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα δόλωνα
αὐτοκασιγνήτῳ μεμαὼς φίλον ἕκτορι θεῖναι
πρόφρων ὦπασα λᾶαν ὀλύμπιον αἰτήσαντι
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαπίνης ἡρώων προπάροιθεν ἁπάντων.
ἕκτορι, παιδί τ' ἐμῷ κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἑταῖρος
τοῖο δ' ἕκητι μ' ἐκεῖνος ἀμοιβαδὸν ἀρέσσασθαι
ἱέμενος, λιπαραῖον ἐπίκλησιν παρὰ πατρὸς

ὤπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὅν ποτ᾽ ἄρ αὐτὸς
ἐλθὼν Ἰλιόθεν κρατερὸν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ
σῆματ᾽ ἐμεῖο παρόντος ἀνσυρῶν ἀσυρίηθεν
χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δεῦρο κόμισε
μυρία κεῖθι μάγοισι πορὼν πολυΐδμοσι δῶρα
εἰ δ᾽ ἄγε δέχνυσο μῦθον ἐγὼ δ᾽ ἐδάην τά κε λέξω.
πρῶτα μὲν ἠῶ σπεύδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν.
οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμψύχοιο
ἥλιον εὐρύοπα κληΐζειν ὕμνοισιν ἄνωγα,
καὶ χθόνα πίειραν πάντων τροφὸν οὐθατόεσσαν.
δεύτερον αὖτ᾽ αἴθωνος ὑπὲρ λίθον Ἡφαίστοιο
σπένδειν, ἣ δείη ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
ὀδμῇ τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες
σπερχόμενοι ποτὶ βωμὸν ἀολλέες ἐκπρομολόντες
χηραμόθεν ὁρόωνται ἐφερπύζοντες ἀυτμήν
αὐτὰρ ἔπειτα λίνοιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
ἑσσάμενοι τρεῖς, ὀξὺ φέρων ἀμφήκες ἕκαστος
ἄορ, ἀναρπάξειν ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα
κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύεσκε.
τοῦ δὲ διαμελεϊστὶ δαΐζειν ἐννέα μοίρας
τρεῖς μὲν ἐπικικλήσκειν πανδερκέος ἠελίοιο
τρεῖς δ᾽ ἑτέρας γαίης ἐριβόλου λαοβοτείρης
τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυΐδμονος ἀψαύστοιο.
τὰς δὲ λέβης κεράμοιο τετυγμένος αἱματοέσσας
δεξάσθω, καὶ δῶρον ἐλάινον ἀερυτώνης
ἡ δὲ μέθυ βρομίοιο καλεαι χόρου καταχεύειν
ἐν δ᾽ ἅλας ἀργεννοὺς βαλέειν θεράποντας ἐδωδῆς
ἐν δέ σφι καὶ δριμὺ ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα
μίξαι χρυσοχίτωνα, μελαγχροίην, ἐρίτιμον
ἐν δὲ καὶ ὅσσα περ ἄλλα μετ᾽ ἀλλήλοισι μιγέντα
ἵμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισι

ὄφρ' ἤδ' ἐπὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμναται ἐόντα
τόφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄρρηκτον ἕκαστον
οὔνομα. τέρπονται γὰρ ἐπήν κέ τις ἐν τελετῇσι
μυστικὸν ἀείδῃσιν ἐπώνυμον οὐρανιώνων
δράσσασθαι δὲ μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
σευέμεναι τρίποδος κακομήχανον, οὐ γὰρ ἄρα τούς γε
πνεῦμα διιπετὲς ἔνδον ἄγει ἱρὰς ἐπὶ μοίρας
ὁππότε δ' ἑψομένοισιν ἐπὶ κρεάτεσιν ἵκωνται
δαίνυσθαι τότ' ἔπειτα κορέννυσθαι μεμαῶτας
αὐτόθεν ἐκ τρίποδος, τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτοι
καί σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα, καὶ μέθυ ἡδὺ
καὶ λίπα τ', ἐρατὸν αὖτε μελίσσης αὔθιμον εἶδαρ.
καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης, μὴ δὲ κορέσσης
σφωϊτέροις πέπλοις ἐλέειν οἴκονδε κιόντας
μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεί κ' ἀπονόσφι ῥάπησθε
ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀτραπὸν ὄατε φέροντος
ἔρχεσθ' ἐς μέγαρον, μὴ δὲ προτιμυθήσασθαι
εἰ καί τις ξύμβληται ὁδίτης, ἔς τ' ἂν ἱκέσθαι
ἐς δόμον. ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας ὅσα τ' ἔασεται ὅσσατε κοῦφοι
ὄρνιθες κλάζουσιν ἐπίσταμαι. ὅσσατε θῆρες
ὠμησταί τε τράπεζοι ἐνὶ σφίσιν ὠρύονται.

ΝΕΥΡΙΤΙΣ.

Ενθεν ἐγὼν ἐδάην καὶ βακχίδα νευρίταο
δῶρα λίθου βρομίῳ κεχαρισμένα, τόν περ ἔχοντες
ἄνθρωποι θύοιτε, καὶ δράκων αἴουσιν
οὐρανίδαι. γυμνῷ δὲ ῥάχεν ποσὶ πευκεδανοῖο

ἢν κέντροισι θλίψασ' ἔφιος διὰ σαρκὸς ἀκάνθῃ
δηώσοι, σφετέρας ἰδιωήφαρος ἔσσεται αὐτῷ
ναυρίτις, ἔρδει δ' ἀλόχῳ πόσιν ἱμερόεντα
ἔνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
καρτερὰ φάρμακα σεῖο βροτοῖσι θέσκελα πέρῃ
τῆς ὄνομα χροιῆτε πέλει χλοεροῖο πράσοιο.

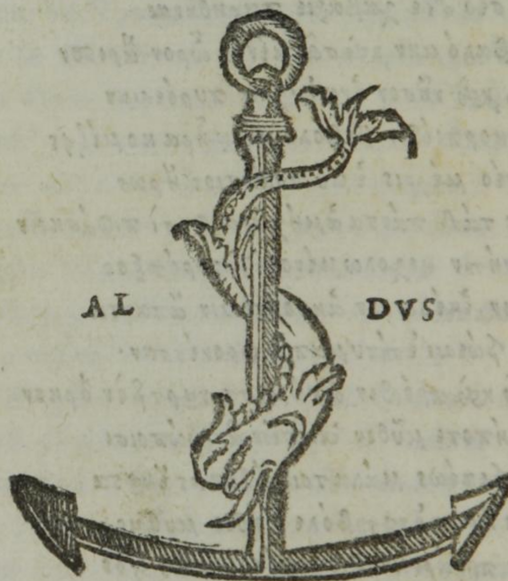
ΧΑΒΑΖΙΟΣ.

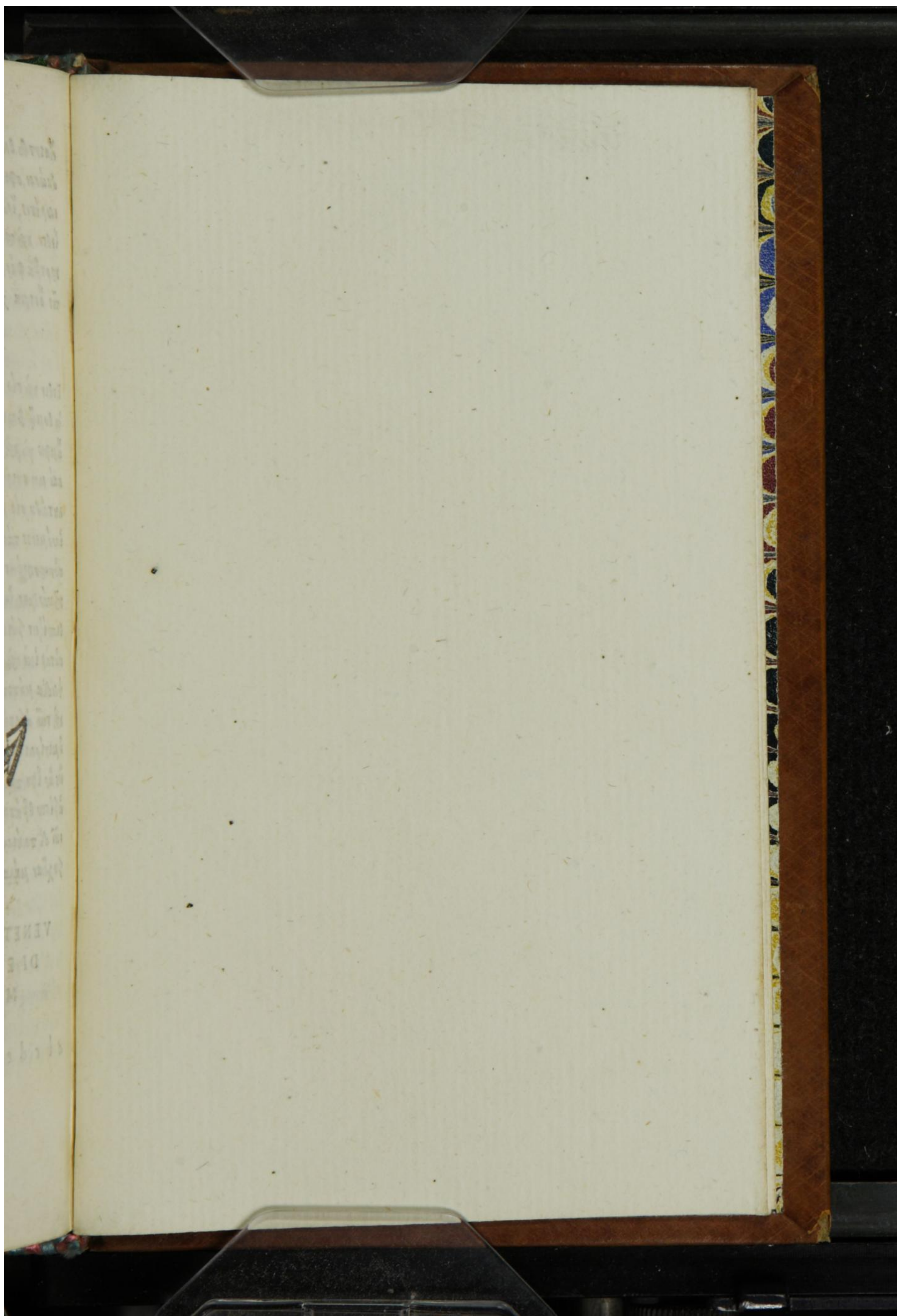
Ἔνθεν καὶ σέο δῖε χαβάζιε πειρηθῆναι
ἐν θυμῷ βαλόμην, καὶ σοῦ μένος εὗρον ἄριστον
ἄμφω γάρ, καὶ νοῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν
καί μοι σκορπιόθεν βεβολημένῳ ἦρα κομίζεις
λητοΐδη, σέο μέχρις ἐμοῦ ποιάντιος ἥρως
ἐσσύμενος τάδε πάντα ἀμήχανα φησὶ πιφάσκειν
αὐτοκασιγνήτην κεχολωμένος ἀργυρότοξος
κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκουόντεσσιν ἅπαντα
θεσπέζειν ῥώεσσι ἐπήτυμα περ φρονέουσαν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον
ψευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι
καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα
ἡμετέροις ἥρως ἑκατηβόλε πείθεο μύθοις
ὣς ἄρ' ἔφη πριάμοιο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
ἀρέστου θεράποντι φέρων χάριν ἡρακλῆος
νῶϊ δὲ ποιήεσσαν ἐς ἀκρώρειαν ἰοῦσι
τρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπιτὸν ἐπρήϋναν.

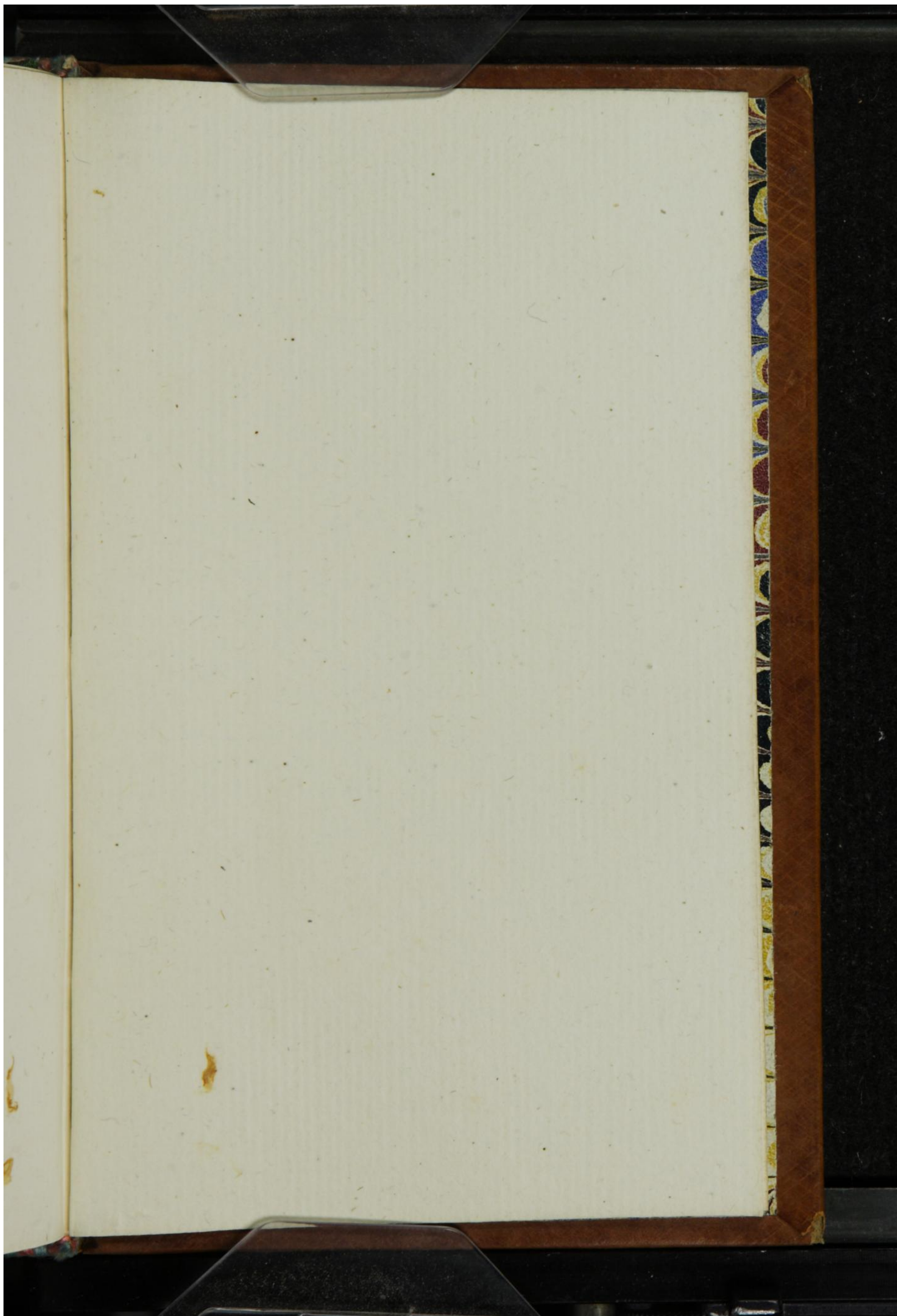
ΤΕΛΟΣ.

VENETIIS IN AEDIBVS AL
DI ET ANDREAE SOCERI
MENSE NOVEMBRI
M.D.XVII.
a b c d e f g h i k Omnes quaterniones.

Tutta Vacchetta

25.f

